

MEZINÁRODNÍ STANDARDY
V BOJI PROTI PRANÍ PENĚZ,
FINANCOVÁNÍ TERORISMU
A ŠÍŘENÍ ZBRANÍ HROMADNÉHO NIČENÍ

Doporučení FATF

Únor 2012

OBSAH

DOPORUČENÍ FATF	4
Úvod	6
Doporučení FATF	8
A. Strategie a koordinace AML/CFT	8
1. Hodnocení rizik a uplatňování přístupu založeného na posouzení rizik *	8
2. Vnitrostátní spolupráce a koordinace	8
B. Praní peněz a konfiskace	9
3. Trestný čin praní peněz *	9
4. Konfiskace a předběžná opatření *	9
C. Financování terorismu a šíření zbraní hromadného ničení	10
5. Trestný čin financování terorismu *	10
6. Cílené finanční sankce týkající se terorismu a jeho financování *	10
7. Cílené finanční sankce týkající se šíření zbraní hromadného ničení *	10
8. Neziskové organizace *	10
D. Preventivní opatření	11
9. Mlčenlivost finančních institucí	11
10. Identifikace a kontrola klienta *	11
11. Uchovávání záznamů	12
12. Politicky exponované osoby *	13
13. Korespondenční bankovníctví *	13
14. Služby převodu peněz nebo hodnoty *	14
15. Nové technologie	14
16. Bezhotovostní převody *	14
17. Převzetí od třetích osob *	15
18. Vnitřní kontrola a zahraniční pobočky a dceřiné společnosti *	15
19. Rizikové státy *	16
20. Oznámení o podezřelém obchodu *	16
21. Varování klienta a mlčenlivost	16
22. DNFBPs: Identifikace a kontrola klienta *	16
23. DNFBP: další opatření *	17
E. Transparentnost a skutečný majitel právnických osob a jiných právních uspořádání	18
24. Transparentnost a skutečný majitel právnických osob *	18
25. Transparentnost a skutečný majitel jiných právních subjektů *	18
F. Pravomoci a povinnosti kompetentních orgánů a další institucionální opatření	19
26. Regulace a dohled nad finančními institucemi *	19
27. Pravomoci orgánů dohledu	19
28. Regulace a dohled nad DNFBP	19
29. Finanční zpravodajské jednotky *	20
30. Povinnosti orgánů činných v trestním řízení a vyšetřovacích orgánů *	20
31. Pravomoci orgánů činných v trestním řízení a vyšetřovacích orgánů	21
32. Převozy hotovosti *	21

33.	Statistika	22
34.	Pokyny a zpětná vazba	22
35.	Sankce	22
G.	Mezinárodní spolupráce	23
36.	Mezinárodní nástroje	23
37.	Vzájemná právní pomoc	23
38.	Vzájemná právní pomoc: zmrazení a konfiskace *	24
39.	Extradice	25
40.	Další formy mezinárodní spolupráce *	25
	Vysvětlivky k Doporučením FATF	27
	Vysvětlivka k Doporučení 1 (Hodnocení rizik a přístup založený na posouzení rizik)	27
	Vysvětlivka k Doporučení 3 (Trestný čin praní peněz)	30
	Vysvětlivka k Doporučení 4 a 38 (Konfiskace a předběžná opatření)	32
	Vysvětlivka k Doporučení 5 (Trestný čin financování terorismu)	33
	Vysvětlivka k Doporučení 6 (Cílené finanční sankce týkající se terorismu a jeho financování)	35
	Vysvětlivka k Doporučení 7 (Cílené finanční sankce týkající se šíření zbraní hromadného ničení)	43
	Vysvětlivka k Doporučení 8 (Neziskové organizace)	50
	Vysvětlivka k Doporučení 10 (Identifikace a kontrola klienta)	55
	Vysvětlivka k Doporučení 12 (Politicky exponované osoby)	63
	Vysvětlivka k Doporučení 13 (Korespondenční bankovníctví)	64
	Vysvětlivka k Doporučení 14 (Služby převodu peněz nebo hodnoty)	65
	Vysvětlivka k Doporučení 16 (Bezhotovostní převody)	66
	Vysvětlivka k Doporučení 17 (Převzetí od třetích osob)	71
	Vysvětlivka k Doporučení 18 (Vnitřní kontrola a zahraniční pobočky a dceřiné společnosti)	72
	Vysvětlivka k Doporučení 19 (Rizikové státy)	73
	Vysvětlivka k Doporučení 20 (Oznamení o podezřelém obchodu)	74
	Vysvětlivka k Doporučení 22 a 23 (DNFBP)	75
	Vysvětlivka k Doporučení 22 (DNFBP – identifikace a kontrola klienta)	76
	Vysvětlivka k Doporučení 23 (DNFBP – další opatření)	77
	Vysvětlivka k Doporučení 24 (Transparentnost a skutečný majitel právnických osob)	78
	Vysvětlivka k Doporučení 25 (Transparentnost a skutečný majitel jiných právních subjektů)	82
	Vysvětlivka k Doporučení 26 (Regulace a dohled nad finančními institucemi)	84
	Vysvětlivka k Doporučení 28 (Regulace a dohled nad DNFBP)	86
	Vysvětlivka k Doporučení 29 (Finanční zpravodajské jednotky)	87
	Vysvětlivka k Doporučení 30 (Povinnosti orgánů činných v trestním řízení a vyšetřovacích orgánů) ..	90
	Vysvětlivka k Doporučení 32 (Převozy hotovosti)	92
	Vysvětlivka k Doporučení 38 (Vzájemná právní pomoc: zmrazení a konfiskace)	95
	Vysvětlivka k Doporučení 40 (Další formy mezinárodní spolupráce)	96
	Právní základ požadavků na finanční instituce a DNFBP	100
	Obecný glosář	102
	Přehled zkratk	116
	Příloha: dokumenty FATF obsahující pokyny a vodítka	117

DOPORUČENÍ FATF

Číslo	Staré číslo	
A – STRATEGIE A KOORDINACE AML/CFT		
1	-	Hodnocení rizik a uplatňování přístupu založeného na posouzení rizik *
2	R.31	Vnitrostátní spolupráce a koordinace
B – PRANÍ ŠPINAVÝCH PENĚŽ A KONFISKACE		
3	R.1 & R.2	Trestný čin praní peněz *
4	R.3	Konfiskace a předběžná opatření *
C – FINANCOVÁNÍ TERORISMU A ŠÍŘENÍ ZBRANÍ HROMADNÉHO NIČENÍ		
5	SRII	Trestný čin financování terorismu *
6	SRIII	Cílené finanční sankce týkající se terorismu a jeho financování *
7		Cílené finanční sankce týkající se šíření zbraní hromadného ničení *
8	SRVIII	Neziskové organizace *
D – PREVENTIVNÍ OPATŘENÍ		
9	R.4	Mlčenlivost finančních institucí <i>Identifikace a kontrola klienta a uchovávání záznamů</i>
10	R.5	Identifikace a kontrola klienta *
11	R.10	Uchovávání záznamů <i>Dodatečná opatření týkající se určitých klientů a činností</i>
12	R.6	Politicky exponované osoby *
13	R.7	Korespondenční bankovníctví *
14	SRVI	Služby převodu peněz nebo hodnoty *
15	R.8	Nové technologie
16	SRVII	Bežhotovostní převody * <i>Převzetí, kontrola a finanční skupiny</i>
17	R.9	Převzetí od třetích osob *
18	R.15 & R.22	Vnitřní kontrola a zahraniční pobočky a dceřiné společnosti *
19	R.21	Rizikové státy * <i>Oznámení podezřelého obchodu</i>
20	R.13 & SRIV	Oznámení o podezřelém obchodu *
21	R.14	Varování klienta a mlčenlivost

Určené nefinanční obory a profese (DNFBP)		
22	R.12	DNFBP: Identifikace a kontrola klienta *
23	R. 16	DNFBP: Další opatření *
E – Transparentnost a skutečný majitel právnických osob a jiných právních subjektů		
24	R.33	Transparentnost a skutečný majitel právnických osob *
25	R.34	Transparentnost a skutečný majitel jiných právních subjektů *
F – pravomoci a povinnosti kompetentních orgánů a další institucionální opatření		
Regulace a dohled		
26	R.23	Regulace a dohled nad finančními institucemi *
27	R.29	Pravomoci orgánů dohledu
28	R.24	Regulace a dohled nad DNFBP
Operativa a orgány činné v trestním řízení		
29	R.26	Finanční zpravodajské jednotky *
30	R.27	Povinnosti orgánů činných v trestním řízení a vyšetřovacích orgánů *
31	R.28	Pravomoci orgánů činných v trestním řízení a vyšetřovacích orgánů
32	SRIX	Převozy hotovosti *
Obecné požadavky		
33	R.32	Statistika
34	R.25	Pokyny a zpětná vazba
Sankce		
35	R.17	Sankce
D – mezinárodní spolupráce		
36	R.35 & SRI	Mezinárodní nástroje
37	R.36 & SRV	Vzájemná právní pomoc
38	R.38	Vzájemná právní pomoc: zmrazení a konfiskace *
39	R.39	Vydání
40	R.40	Další formy mezinárodní spolupráce *

Sloupec „Staré číslo“ odkazuje k příslušné části Doporučení FATF z roku 2003.

Doporučení označená hvězdičkou jsou opatřena vysvětlivkami, které by měly být chápány ve shodě s příslušným Doporučením.

Verze přijatá 15. února 2012.

V textu zahrnuta aktualizace z února 2013 - upraveno R.37(d), aby bylo v souladu s IN R.40.

ÚVOD

Finanční akční výbor (FATF) je mezivládní orgán ustavený v roce 1989 ministry členských jurisdikcí. Úkolem FATF je vytvářet standardy a propagovat účinnou implementaci právních, regulačních a operativních opatření v boji proti praní peněz, financování terorismu, financování šíření zbraní hromadného ničení a dalším souvisejícím hrozbám vůči integritě mezinárodního finančního systému. Ve spolupráci s dalšími mezinárodními orgány a institucemi FATF usiluje o identifikaci hrozeb na národní úrovni s cílem ochránit mezinárodní finanční systém před zneužitím.

Doporučení FATF stanovují komplexní a konzistentní rámec opatření, která by státy měly implementovat, aby bojovaly jak proti praní peněz a financování terorismu, tak proti financování šíření zbraní hromadného ničení. Státy mají různé právní, správní a operativní systémy a různé finanční systémy, proto nemohou přijmout v boji proti těmto hrozbám stejná opatření. Doporučení FATF proto stanovují mezinárodní standard, který by státy měly implementovat prostřednictvím opatření přizpůsobených jejich podmínkám. Doporučení FATF stanovují základní opatření, která by státy měly zavést, aby:

- identifikovaly rizika a zdokonalily vnitrostátní strategii a spolupráci;
- stíhaly praní peněz, financování terorismu a financování šíření zbraní hromadného ničení;
- uplatňovaly preventivní opatření pro finanční sektor a další povinné osoby;
- poskytly kompetentním orgánům (např. vyšetřovacím, orgánům činným v trestním řízení, orgánům dohledu) pravomoci a povinnosti a další institucionální opatření;
- zvýšily transparentnost a dostupnost informací o skutečném majiteli právnických osob a jiných právních subjektů; a
- usnadnily mezinárodní spolupráci.

Původních 40 doporučení FATF bylo sestaveno v roce 1990 jako iniciativa v boji proti zneužívání finančního systému pro praní špinavých peněz pocházejících z obchodu s drogami. V roce 1996 byla doporučení poprvé revidována, aby reflektovala vyvíjející se trendy a techniky praní peněz a pokryla i oblast mimo praní drogových peněz. V říjnu 2001 se mandát FATF rozšířil o problematiku financování teroristických činů a teroristických organizací, a bylo vytvořeno osm (později rozšířeno na devět) zvláštních doporučení v boji proti financování terorismu. Doporučení FATF byla podruhé revidována v roce 2003 a spolu s devíti zvláštními doporučeními byla přijata více než 180 státy a stala se univerzálně uznávaným standardem v prevenci praní peněz a boji proti financování terorismu (AML/CFT).

Po ukončení třetího kola vzájemného hodnocení svých členů revidoval a aktualizoval FATF svá doporučení v úzké spolupráci s regionálními organizacemi typu FATF (FSRBs) a organizacemi se statutem pozorovatele, včetně Mezinárodního měnového fondu, Světové banky a Organizace spojených národů. Revize se týkala nových a nově se objevujících hrozeb, vyjasnila a posílila stávající povinnosti a zároveň zachovala potřebnou stabilitu a přísnost doporučení.

Standardy FATF byly revidovány také proto, aby se zpřísnily požadavky v situacích zvýšeného rizika a státům byl umožněn zacílenější přístup v oblastech, kde přetrvává vysoké riziko nebo by mohla být posílena implementace. Státy by nejprve měly identifikovat, vyhodnotit a porozumět rizikům praní peněz a financování terorismu, kterým čelí, a následně přijmout vhodná opatření ke snížení těchto rizik. Přístup založený na posouzení rizik umožňuje státům, aby v rámci požadavků FATF přijaly flexibilní opatření, účinně využívaly zdroje a zaváděly preventivní opatření přiměřená povaze rizik, a tím docílily nejefektivnějšího nasměrování svých aktivit.

Boj proti financování terorismu je velkou výzvou. Účinný systém AML/CFT je důležitým prvkem řešení financování terorismu a většina původních opatření týkajících se financování terorismu je nyní integrována v různých částech doporučení, takže již není nutné mít zvláštní doporučení. Nicméně stále jsou některá doporučení, která se týkají výlučně financování terorismu, a ta jsou stanovena v části C Doporučení FATF. Jsou to: Doporučení 5 (stíhání financování terorismu), Doporučení 6 (cílené finanční sankce týkající se terorismu a jeho financování) a Doporučení 8 (opatření proti zneužití neziskových organizací). Šíření zbraní hromadného ničení vzbuzuje obavy z hlediska bezpečnosti a v roce 2008 byl mandát FATF rozšířen, aby pokrýval i financování šíření zbraní hromadného ničení. S cílem bojovat proti této hrozbě přijal FATF nové doporučení (Doporučení 7) zajišťující konzistentní a účinnou implementaci cílených finančních sankcí vyhlášených Radou bezpečnosti OSN.

Standardy FATF se skládají z vlastních doporučení a jejich vysvětlivek a definic uvedených v glosáři. Opatření stanovená standardy FATF by měla být implementována všemi členy FATF a FSRBs a jejich implementace je přísně vyhodnocována v procesu vzájemného hodnocení a prostřednictvím hodnotících procesů Mezinárodního měnového fondu a Světové banky, a to na základě společné hodnotící metodologie FATF. Některé vysvětlivky a definice v glosáři obsahují příklady, které ozřejmují, jak mají být požadavky plněny. Tyto příklady nejsou povinnými prvky standardů FATF, ale jsou uváděny jen jako vodítko. Příklady nemají být vyčerpávající, a ačkoli jsou považovány za vhodnou nápomoc, nemusí být relevantní za všech okolností.

FATF dále vydává pokyny, doporučení nejlepší praxe a další rady, aby pomohl státům v implementaci standardů FATF. Tyto další dokumenty nejsou povinné pro hodnocení souladu se standardy, ale pro státy může být užitečné se s nimi seznámit při zvažování jak nejlépe implementovat standardy FATF. Seznam dosud vydaných pokynů a obdobných dokumentů FATF je uveden na webových stránkách FATF a v příloze k těmto doporučením.

FATF je odhodlán pokračovat v úzkém a konstruktivním dialogu s privátním sektorem, občanskou společností a dalšími zainteresovanými subjekty, které jsou důležitými partnery pro zajištění integrity finančního systému. Revize doporučení zahrnovala intenzivní konzultace a byla obohacena komentáři a podněty zainteresovaných subjektů. Aby FATF neustrnul a dostál svému mandátu, bude nadále zvažovat vhodné změny standardů ve světle nových informací o vznikajících hrozbách a zranitelných místech globálního finančního systému.

FATF vyzývá všechny státy, aby implementovaly účinná opatření, která uvedou jejich národní systémy boje proti praní peněz, financování terorismu a šíření zbraní hromadného ničení do souladu s revidovanými standardy FATF.

DOPORUČENÍ FATF

A. STRATEGIE A KOORDINACE AML/CFT

1. Hodnocení rizik a uplatňování přístupu založeného na posouzení rizik *

Státy by měly zjistit, vyhodnotit a porozumět rizikům praní peněz a financování terorismu v daném státě, a měly by přijmout opatření, včetně stanovení orgánu nebo mechanismu koordinujícího hodnocení rizik, a vynakládat zdroje tak, aby rizika byla účinně snižována. Na základě provedeného hodnocení by státy měly uplatňovat přístup založený na posouzení rizik (RBA), aby zajistily, že opatření předcházející nebo snižující praní peněz a financování terorismu jsou přiměřená zjištěným rizikům. Tento přístup by měl být nezbytným základem k účinnému rozdělování zdrojů v celém režimu prevence praní peněz a boje proti financování terorismu (AML/CFT) a provádění opatření založených na posouzení rizik v rámci Doporučení FATF. Pokud státy zjistí zvýšené riziko, měly by zajistit, aby režim AML/CFT riziko odpovídajícím způsobem řešil. Pokud státy zjistí nižší riziko, mohou za určitých podmínek povolit v rámci některých FATF Doporučení zjednodušená opatření.

Státy by měly od finančních institucí a určených nefinančních oborů a profesí (DNFBP) vyžadovat, aby identifikovaly, vyhodnotily a přijaly účinná opatření snižující rizika praní peněz a financování terorismu.

2. Vnitrostátní spolupráce a koordinace

Státy by měly formulovat národní strategii AML/CFT na základě zjištěných rizik, pravidelně ji revidovat, a určit orgán, který bude mít koordinační nebo jiný mechanismus odpovědnosti za tuto strategii.

Státy by měly zajistit, aby politici, finanční zpravodajská jednotka (FIU), orgány činné v trestním řízení, orgány dohledu a další relevantní kompetentní orgány jak na úrovni tvorby politiky, tak na operativní úrovni disponovaly účinnými mechanismy, které jim na vnitrostátní úrovni umožní vzájemně spolupracovat a případně koordinovat své činnosti v oblasti rozvíjení a provádění strategie a činností v boji proti praní peněz, financování terorismu a šíření zbraní hromadného ničení.

B. PRANÍ PENĚŽ A KONFISKACE

3. Trestný čin praní peněz *

Státy by měly stíhat praní peněz jako trestný čin na základě Vídeňské úmluvy a Palermské úmluvy. Státy by měly skutkovou podstatu trestného činu praní peněz použít na všechny závažné trestné činy s cílem postihnout co nejširší rozsah predikativních trestných činů.

4. Konfiskace a předběžná opatření *

Státy by měly přijmout opatření obdobná těm z Vídeňské úmluvy, Palermské úmluvy a Úmluvy o financování terorismu, včetně legislativních opatření, která jejich kompetentním orgánům umožní bez poškození práv třetích osob jednajících v dobré víře zmrazit nebo zajistit a zkonfiskovat: (a) legalizovaný majetek, (b) výnosy z, nebo prostředky použité nebo určené pro použití při praní peněz nebo při predikativních trestných činech, (c) majetek, který je výnosem, byl použit, nebo byl určen nebo vyčleněn pro použití k financování terorismu, teroristického činu nebo teroristické organizace, nebo (d) majetek odpovídající hodnoty.

V rámci těchto opatření by orgán měl: (a) odhalovat, vyhledávat a ohodnocovat majetek, který má být zkonfiskován; (b) provádět předběžná opatření, jako zmrazení a zajištění, aby se předešlo jakémukoli použití, převodu nebo nakládání s takovým majetkem; (c) provádět kroky, které předejdou nebo zruší činnosti, které brání orgánům státní moci zmrazit, zajistit nebo znovu nabýt majetek, který má být zkonfiskován; a (d) přijmout vhodná vyšetřovací opatření.

Státy by měly zvážit zavedení opatření, která umožní, aby výnosy nebo prostředky byly zkonfiskovány bez pravomocného odsouzení za trestný čin (konfiskace bez odsouzení za trestný čin), nebo která budou od pachatele vyžadovat prokázání zákonného původu majetku, který je předmětem konfiskace, a to v rozsahu, v jakém je to v souladu s principy vnitrostátního práva.

C. FINANCOVÁNÍ TERORISMU A ŠÍŘENÍ ZBRANÍ HROMADNÉHO NIČENÍ

5. Trestný čin financování terorismu *

Státy by měly stíhat financování terorismu jako trestný čin na základě Úmluvy o financování terorismu a měly by stíhat nejen financování teroristických činů, ale také financování teroristických organizací a jednotlivých teroristů, a to i když neexistuje spojitost s konkrétním teroristickým činem nebo činy. Státy by měly zajistit, že tyto trestné činy budou stíhány jako predikativní trestné činy pro praní peněz.

6. Cílené finanční sankce týkající se terorismu a jeho financování *

Státy by měly zavést režim cílených finančních sankcí za účelem naplnění rezolucí Rady bezpečnosti Organizace spojených národů (OSN) týkajících se předcházení a potlačování terorismu a jeho financování. Tyto rezoluce státům ukládají neprodleně zmrazit finanční prostředky nebo jiná aktiva a zajistit, aby žádné finanční prostředky nebo jiná aktiva nebyla zpřístupněna přímo či nepřímo nebo ve prospěch osob nebo subjektů: (i) které byly určeny Radou bezpečnosti OSN nebo pod jejím dohledem na základě Kapitoly VII Charty OSN nebo v souladu s rezolucí č. 1267 (1999) a jejími navazujícími rezolucemi; nebo (ii) které jsou určeny daným státem v souladu s rezolucí č. 1373 (2001).

7. Cílené finanční sankce týkající se šíření zbraní hromadného ničení *

Státy by měly zavést cílené finanční sankce za účelem naplnění rezolucí Rady bezpečnosti OSN týkajících se předcházení, potlačení a narušení šíření zbraní hromadného ničení a jeho financování. Tyto rezoluce státům ukládají neprodleně zmrazit finanční prostředky a jiná aktiva a zajistit, aby žádné finanční prostředky a jiná aktiva nebyla zpřístupněna přímo či nepřímo nebo ve prospěch osob nebo subjektů, které byly určeny Radou bezpečnosti OSN nebo na základě její pravomoci podle Kapitoly VII Charty OSN.

8. Neziskové organizace *

Státy by měly přezkoumat přiměřenost zákonů a opatření týkajících se subjektů, které mohou být zneužity pro financování terorismu. Obzvláště zranitelné jsou v tomto ohledu neziskové organizace, proto by státy měly zajistit, aby nemohly být zneužity:

- (a) teroristickými organizacemi, které se vydávají za legitimní subjekty;
- (b) k využívání legálních subjektů jako zástěrky pro financování terorismu včetně umožnění vyhnout se zmrazujícím opatřením; a
- (c) k utajování nebo zastírání, že finanční prostředky určené na legitimní účely byly přesměrovány teroristickým organizacím.

D. PREVENTIVNÍ OPATŘENÍ

9. Mlčenlivost finančních institucí

Státy by měly zajistit, aby úprava mlčenlivosti finančních institucí nebránila provádění Doporučení FATF.

IDENTIFIKACE A KONTROLA KLIENTA A UCHOVÁVÁNÍ ZÁZNAMŮ

10. Identifikace a kontrola klienta *

Finančním institucím by mělo být zakázáno vést anonymní účty nebo účty na zjevně smyšlená jména.

Finanční instituce by měly být povinny provádět opatření k identifikaci a kontrole klienta (CDD) při:

- (i) navázání obchodního vztahu;
- (ii) uskutečnění příležitostných obchodů: (i) nad stanoveným prahem (USD/EUR 15 000); nebo (ii) které jsou bezhotovostními převody za okolností uvedených ve Vysvětlivce k Doporučení 16;
- (iii) podezření na praní peněz nebo financování terorismu; nebo
- (iv) pochybnostech finanční instituce o hodnověrnosti nebo dostatečnosti dříve získaných identifikačních údajů klienta.

Zásada, že by finanční instituce měly provádět CDD, by měla být stanovena zákonem. Každý stát se může rozhodnout, zda konkrétní povinnosti při provádění CDD stanoví zákonem nebo jiným vymahatelným opatřením.

Opatření identifikace a kontroly klienta jsou následující:

- (a) Identifikace klienta a ověření klientovy totožnosti za použití spolehlivých, nezávislých dokumentů, údajů nebo informací.
- (b) Identifikace skutečného majitele a odpovídající opatření k ověření identity skutečného majitele, aby finanční instituce měla jistotu, že ví, kdo je skutečný majitel. V případě právnických osob a jiných právních subjektů by to mělo zahrnovat pochopení vlastnické a ovládací struktury klienta.
- (c) Pochopení a dle potřeby získání dodatečných informací k účelu a zamýšlené povaze obchodního vztahu.
- (d) Provádění průběžné kontroly obchodního vztahu a přezkoumávání transakcí uskutečněných v průběhu obchodního vztahu, aby bylo zajištěno, že provedené obchody jsou v souladu s tím, co finanční instituce ví o klientovi, jeho obchodech a rizikovém profilu, případně včetně zdroje finančních prostředků.

Finanční instituce by měly být povinny použít každé z výše uvedených opatření CDD podle písmene (a) až (d), ale o rozsahu daného opatření by mělo být rozhodnuto na základě přístupu založeného na posouzení rizik v souladu s Vysvětlivkou k tomuto Doporučení a k Doporučení 1.

Finanční instituce by měly být povinny ověřit totožnost klienta a skutečného majitele před nebo během navázání obchodního vztahu a při uskutečňování obchodů pro příležitostné zákazníky. V případech, kdy jsou rizika praní peněz a financování terorismu účinně řízena a kdy není vhodné přerušovat obvyklé postupy práce s klientem, by státy měly finančním institucím umožnit dokončit ověření totožnosti, jakmile to bude rozumně proveditelné po navázání obchodního vztahu.

Pokud finanční instituce nemůže dodržet požadavky podle písmene (a) až (d) výše (s výhradou úprav rozsahu opatření v souladu s přístupem založeným na posouzení rizik), mělo by jí být zakázáno otevřít účet, navázat obchodní vztah nebo uskutečnit obchod; nebo by měla být povinna ukončit obchodní vztah; a v souvislosti s takovým klientem by měla zvážit podání oznámení o podezřelém obchodu.

Tato opatření by měla platit pro všechny nové klienty. Finanční instituce by měly toto Doporučení uplatnit také na stávající klienty na základě významnosti a rizika a u takovýchto vztahů by měly v přiměřených intervalech provádět identifikaci a kontrolu.

11. Uchovávání záznamů

Finanční instituce by měly být povinny uchovávat alespoň pět let všechny potřebné záznamy o vnitrostátních i mezinárodních obchodech, aby byly schopny rychle plnit žádosti kompetentních orgánů o informace. Uchovávané údaje musí být dostatečné k tomu, aby umožnily rekonstrukci jednotlivých obchodů (včetně částky a měny, pokud byly uvedeny) a v případě potřeby poskytl důkazní materiál v trestněprávním řízení.

Finanční instituce by měly být povinny uchovávat alespoň pět let po ukončení obchodního vztahu nebo příležitostného obchodu všechny záznamy získané při CDD (např. kopie oficiálních průkazů totožnosti jako jsou cestovní pasy, občanské průkazy, řidičské průkazy nebo podobné dokumenty), výpisy z účtů a korespondenci s klientem, včetně výsledků provedených analýz (např. šetření ke zjištění pozadí a účelu složitých, neobvykle rozsáhlých obchodů).

Finančním institucím by mělo být zákonem uloženo uchovávat údaje o obchodech a informace získané prostřednictvím CDD.

Informace získané při CDD a údaje o obchodech by měly být k dispozici vnitrostátním kompetentním orgánům, které jsou k tomu oprávněny.

DODATEČNÁ OPATŘENÍ TÝKAJÍCÍ SE URČITÝCH KLIENTŮ A ČINNOSTÍ

12. Politicky exponované osoby *

Finanční instituce by měly být povinny ve vztahu k zahraničním politicky exponovaným osobám (PEPs) (ať se jedná o klienty či skutečné majitele), nad rámec běžných opatření identifikace a kontroly klienta:

- (a) mít vhodné systémy řízení rizik ke zjištění, zda je klient nebo skutečný majitel politicky exponovaná osoba;
- (b) obdržet souhlas vyššího managementu s navázáním (nebo u stávajících klientů pokračováním) obchodního vztahu;
- (c) přijmout odpovídající opatření ke zjištění zdroje bohatství a finančních prostředků; a
- (d) provádět zesílenou průběžnou kontrolu obchodního vztahu.

Finanční instituce by měly být povinny přijmout odpovídající opatření, aby zjistily, zda je klient nebo skutečný majitel vnitrostátní politicky exponovaná osoba, nebo mu byla nebo je mezinárodní organizací svěřena významná funkce. V případech, kdy jsou s takovými osobami navázány obchodní vztahy, u kterých je vyšší riziko, by finanční instituce měly být povinny provádět opatření uvedená v písmenech (b), (c) a (d).

Požadavky týkající se všech typů politicky exponovaných osob by měly platit rovněž pro jejich rodinné příslušníky nebo blízké spolupracovníky.

13. Korespondenční bankovníctví *

Finanční instituce by měly být povinny v souvislosti s přeshraničním korespondenčním bankovníctvím a dalšími obdobnými vztahy, nad rámec provádění běžných opatření identifikace a kontroly klienta:

- (a) shromáždit dostatečné informace o korespondenční bance, aby zcela rozuměly povaze jejích obchodů a z veřejně dostupných zdrojů prověřily její pověst a kvalitu dohledu nad ní, včetně toho, zda je nebo byla vyšetřována kvůli praní peněz nebo financování terorismu anebo bylo vůči ní použito regulační opatření;
- (b) posoudit kontrolní mechanismy AML/CFT;
- (c) obdržet souhlas vyššího managementu před navázáním nového korespondenčního vztahu;
- (d) jasně rozumět příslušným povinnostem každé z institucí; a
- (e) u průběžných korespondenčních účtů mít jistotu, že korespondenční banka provedla CDD klienta, který má přímý přístup k účtům korespondenční banky, a že je schopna na vyžádání příslušné informace z CDD poskytnout.

Finančním institucím by mělo být zakázáno vstupovat do korespondenčního bankovního vztahu s tzv. shell bankami nebo v něm pokračovat. Finanční instituce by

měly být povinny se ujistit, že korespondenční instituce neumožňuje používat svoje účty shell bankám.

14. Služby převodu peněz nebo hodnoty *

Státy by měly přijmout opatření, která zajistí, aby fyzické nebo právnické osoby, které poskytují služby převodu peněz nebo hodnoty (money or value transfer services - MVTs) byly licencovány nebo registrovány a podléhaly účinnému systému kontroly a zajištění dodržování příslušných opatření v souladu s Doporučeními FATF. Státy by měly identifikovat fyzické a právnické osoby, které poskytují služby převodu peněz nebo hodnoty bez licence nebo registrace a uplatnit vůči nim přiměřené sankce.

Kterákoli fyzická či právnická osoba působící jako agent by rovněž měla být licencována nebo registrována kompetentním orgánem, nebo by měl poskytovatel služeb převodu peněz nebo hodnoty vést aktuální seznam svých agentů, který je k dispozici kompetentním orgánům ve státech, ve kterých poskytovatel služeb převodu peněz nebo hodnoty a jeho agenti působí. Státy by měly přijmout opatření k zajištění toho, že poskytovatel služeb převodu peněz nebo hodnoty využívající agenty je zahrne do svých AML/CFT programů a kontroly jejich dodržování.

15. Nové technologie

Státy a finanční instituce by měly zjistit a vyhodnotit rizika praní peněz nebo financování terorismu, která mohou vzniknout v souvislosti s (a) rozvojem nových produktů a obchodních praktik, včetně nových způsobů jejich poskytování, a (b) použitím nových nebo rozvíjejících se technologií jak u nových tak u stávajících produktů. V případě finančních institucí by hodnocení rizika mělo předcházet zavedení nových produktů, obchodních praktik nebo využití nových nebo rozvíjejících se technologií. Finanční instituce by měly přijmout vhodná opatření k řízení a snižování rizik.

16. Bezhotovostní převody *

Státy by měly zajistit, aby finanční instituce u bezhotovostních převodů a doprovodných sdělení zasílaly požadované a přesné údaje o plátcích a požadované údaje o příjemcích a aby tyto údaje zůstaly součástí bezhotovostního převodu nebo doprovodného sdělení v průběhu celého platebního řetězce.

Státy by měly zajistit, aby finanční instituce kontrolovaly bezhotovostní převody za účelem zjištění těch, které neobsahují požadované údaje o plátcích a/nebo příjemcích a v této souvislosti přijaly vhodná opatření.

Státy by měly zajistit, aby finanční instituce dokázaly zmrazit bezhotovostní převody při jejich zpracování. Obchody s účastí osob a subjektů zařazených na seznam v souladu se závazky stanovenými v příslušných rezolucích Rady bezpečnosti OSN, jako rezoluce č. 1267 (1999) a na ni navazující rezoluce a rezoluce č. 1373 (2001), týkající se předcházení a potlačování terorismu a jeho financování, by měly být zakázány.

PŘEVZETÍ, KONTROLA A FINANČNÍ SKUPINY

17. Převzetí od třetích osob *

Státy by měly finančním institucím umožnit spolehnout se na třetí osoby a převzít od nich výsledky CDD v rozsahu písmen (a) – (c) v Doporučení 10 nebo navázat obchodní vztah při splnění níže uvedených kritérií. V případech, kdy je umožněno spoléhat se na třetí osoby, leží konečná odpovědnost za opatření CDD na finanční instituci, která je od třetí osoby převzala.

Kritéria, která by měla být splněna:

- (a) Finanční instituce, která se spoléhá na třetí osobu, by měla okamžitě obdržet potřebné informace v rozsahu písmen (a) – (c) opatření CDD uvedených v Doporučení 10.
- (b) Finanční instituce by měly přijmout přiměřené kroky, aby měly jistotu, že kopie údajů o totožnosti a další důležitá dokumentace související s CDD bude třetí osobou na vyžádání neprodleně poskytnuta.
- (c) Finanční instituce by měla mít jistotu, že třetí osoba je regulována, je nad ní vykonáván dohled nebo je kontrolována, a má zavedena opatření plnění požadavků CDD a uchovávání záznamů v souladu s Doporučeními 10 a 11.
- (d) Pokud státy určí, ve kterých státech mohou být třetí osoby splňující výše uvedené podmínky usazeny, mělo by to být s ohledem na dostupné informace o úrovni rizika v daném státě.

Pokud se finanční instituce spoléhají na třetí osoby, které jsou součástí stejné finanční skupiny a (i) v této skupině jsou uplatňovány požadavky CDD a uchovávání záznamů v souladu s Doporučeními 10, 11 a 12 a programy proti praní peněz a financování terorismu v souladu s Doporučením 18; a (ii) dohled nad účinným prováděním požadavků CDD, uchovávání záznamů a programy AML/CFT je vykonáván na úrovni skupiny kompetentním orgánem, pak relevantní kompetentní orgány mohou rozhodnout, že finanční instituce uplatňuje opatření podle písmene (b) a (c) výše prostřednictvím programu na úrovni skupiny a mohou rozhodnout, že písmeno (d) výše není nezbytnou podmínkou pro možnost převzetí od třetí osoby, pokud je vyšší rizikovost státu třetí osoby dostatečně snížena skupinovou strategií AML/CFT.

18. Vnitřní kontrola a zahraniční pobočky a dceřiné společnosti *

Finanční instituce by měly být povinny zavést programy proti praní peněz a financování terorismu. Finanční skupiny by měly být povinny zavést programy proti praní peněz a financování terorismu na úrovni celé skupiny, včetně strategie a postupů sdílení informací pro účely AML/CFT v rámci skupiny.

Finanční instituce by měly být povinny zajistit, aby jejich zahraniční pobočky a většinově vlastněné dceřiné společnosti uplatňovaly opatření AML/CFT, která odpovídají požadavkům na implementaci Doporučení FATF v domovském státě prostřednictvím programů finanční skupiny proti praní peněz a financování terorismu.

19. Rizikové státy *

Finanční instituce by měly být povinny uplatňovat opatření zesílené kontroly klienta v případě obchodních vztahů a obchodů s fyzickými a právními osobami a finančními institucemi ze států, vůči kterým k tomu vyzývá FATF. Typ použité zesílené kontroly klienta by měl být účinný a přiměřený rizikům.

Státy by měly zavést vhodná protiopatření, pokud je k tomu FATF vyzve. Státy by měly být také schopny zavést protiopatření nezávisle na výzvě FATF. Tato protiopatření by měla být účinná a přiměřená rizikům.

OZNÁMENÍ O PODEZŘELÉM OBCHODU

20. Oznámení o podezřelém obchodu *

Pokud má finanční instituce podezření nebo se důvodně domnívá, že finanční prostředky jsou výnosem z trestné činnosti nebo se týkají financování terorismu, měla by být ze zákona povinna tuto skutečnost ihned oznámit finanční zpravodajské jednotce (FIU).

21. Varování klienta a mlčenlivost

Finančním institucím, jejich ředitelům, vedoucím pracovníkům a zaměstnancům má být:

- (a) zákonem zajištěna ochrana před trestněprávní nebo občanskoprávní odpovědností za porušení jakýchkoli ustanovení o mlčenlivosti upravených smlouvou nebo jakýmkoli legislativním, regulatorním nebo správním předpisem, pokud v dobré víře oznámí finanční zpravodajské jednotce své podezření, a to i bez přesné znalosti podstaty trestné činnosti a bez ohledu na to, zda k nezákonné činnosti skutečně došlo; a
- (b) zákonem zakázáno vyzrazení („nezákonné sdělování“) skutečnosti, že bylo podáno oznámení o podezřelém obchodu (OPO) nebo že byly FIU poskytnuty příslušné informace.

URČENÉ NEFINANČNÍ OBORY A PROFESE

22. DNFBPs: Identifikace a kontrola klienta *

Požadavky na identifikaci a kontrolu klienta a uchovávání záznamů stanovené v Doporučeních 10, 11, 12, 15 a 17 jsou platné rovněž pro určené nefinanční obory a profese (designated non-financial businesses and professions - DNFBPs) v následujících situacích:

- (a) Kasína – pokud klient provádí finanční transakce ve stanovené prahové hodnotě nebo vyšší.
- (b) Realitní makléři – pokud jsou z pověření svého klienta zapojeni v transakcích týkajících se nákupu a prodeje nemovitostí.
- (c) Obchodníci s cennými kovy a drahými kameny – pokud jsou zapojeni do jakékoli hotovostní transakce s klientem ve stanovené prahové hodnotě nebo vyšší.

- (d) Advokáti, notáři, jiné nezávislé právní profese a účetní – pokud pro svého klienta připravují nebo provádějí transakce týkající se následujících činností:
- nákup a prodej nemovitostí;
 - správa financí, cenných papírů a jiných aktiv klienta;
 - správa běžných a spořicíh účtů a účtů cenných papírů;
 - organizování příspěvků pro vznik, provoz nebo řízení společností;
 - založení, provoz nebo řízení právnických osob nebo jiných právních subjektů a nákup a prodej podnikatelských subjektů.
- (e) Poskytovatelé služeb trustům a společnostem – pokud pro klienta připravují nebo provádějí transakce týkající se následujících činností:
- zakládání právnických osob;
 - působení jako (nebo zprostředkování, aby jiná osoba působila jako) ředitel nebo jednatel společnosti, partner ve společnosti nebo v obdobném postavení vůči jiným právnickým osobám;
 - poskytování sídla, obchodní adresy nebo místa, korespondenční nebo administrativní adresy společnosti, obchodního sdružení nebo jakékoli jiné právnícké osobě nebo právnímu uspořádání;
 - působení jako (nebo zprostředkování, aby jiná osoba působila jako) správce svěřenského fondu nebo působení v obdobné funkci v jiné formě právního uspořádání;
 - působení jako (nebo zprostředkování, aby jiná osoba působila jako) pověřený akcionář jiné osoby.

23. DNFBP: další opatření *

Požadavky stanovené v Doporučení 18 až 21 jsou platné rovněž pro všechny určené nefinanční obory a profese za následujících podmínek:

- (a) Advokáti, notáři, jiné nezávislé právní profese a účetní by měli být povinni podávat oznámení o podezřelém obchodu, pokud jménem nebo z pověření klienta provádějí finanční transakci týkající se aktivit uvedených v písmenu (d) Doporučení 22. Státům je velmi doporučeno rozšířit oznamovací povinnost na ostatní profesní činnosti účetních, včetně auditu.
- (b) Obchodníci s cennými kovy a drahými kameny by měli být povinni podávat oznámení o podezřelém obchodu, pokud jsou zapojeni do jakékoli hotovostní transakce s klientem ve stanovené prahové hodnotě nebo výše.
- (c) Poskytovatelé služeb trustům a společnostem by měli být povinni podávat oznámení o podezřelém obchodu, pokud jménem nebo z pověření klienta provádějí transakce týkající se činností uvedených v písmenu (e) Doporučení 22.

E. TRANSPARENTNOST A SKUTEČNÝ MAJITEL PRÁVNICKÝCH OSOB A JINÝCH PRÁVNÍCH USPOŘÁDÁNÍ

24. Transparentnost a skutečný majitel právnických osob *

Státy by měly zavést opatření bránící zneužití právnických osob k praní peněz nebo financování terorismu. Státy by měly zajistit, aby si kompetentní orgány mohly včas opatřit nebo získat náležité, přesné a aktuální informace o skutečných majitelích a ovládajících osobách právnických osob. Především státy, které umožňují právnickým osobám vydávat akcie na doručitele nebo poukázky na akcie na doručitele nebo které umožňují působení pověřených akcionářů nebo pověřených členů řídicích orgánů, by měly zavést účinná opatření k zajištění, že tyto instrumenty nejsou zneužívány k praní peněz nebo financování terorismu. Státy by měly zvážit zavedení opatření, která finančním institucím a DNFBP při plnění požadavků stanovených v Doporučení 10 a 22 usnadní přístup k informacím o skutečných majitelích a ovládajících osobách.

25. Transparentnost a skutečný majitel jiných právních subjektů *

Státy by měly zavést opatření bránící zneužití jiných právních subjektů k praní peněz nebo financování terorismu. Především by státy měly zajistit, aby si kompetentní orgány mohly včas opatřit nebo získat náležité, přesné a aktuální informace o svěřenských fondech, včetně informací o zakladateli, svěřenském správci a příjemcích. Státy by měly zvážit zavedení opatření, která finančním institucím a DNFBP při plnění požadavků stanovených v Doporučení 10 a 22 usnadní přístup k informacím o skutečných majitelích a ovládajících osobách.

F. PRAVOMOCI A POVINNOSTI KOMPETENTNÍCH ORGÁNŮ A DALŠÍ INSTITUCIONÁLNÍ OPATŘENÍ

REGULACE A DOHLED

26. Regulace a dohled nad finančními institucemi *

Státy by měly zajistit, aby finanční instituce podléhaly dostatečné regulaci a dohledu a účinně implementovaly Doporučení FATF. Kompetentní orgány nebo orgány dohledu nad finančním trhem (orgány finančního dohledu) by měly přijmout potřebná právní a regulatorní opatření za účelem zabránění pachatelům trestné činnosti nebo osobám s nimi spojeným v tom, aby byli držiteli nebo skutečnými majiteli významného nebo ovládajícího podílu nebo působili ve vedoucí funkci ve finanční instituci. Státy by neměly schválit založení nebo působení tzv. shell bank.

Finanční instituce, na které se vztahují „Základní principy“, by regulatorní a dohledová opatření, která jsou uplatňována za účelem obezřetnosti a jsou relevantní i pro boj proti praní peněz a financování terorismu, měly obdobným způsobem uplatnit i za účelem AML/CFT. Rovněž konsolidovaný dohled nad skupinou se uplatní pro účely AML/CFT.

Ostatní finanční instituce by měly být licencovány nebo registrovány, podléhat dostatečné regulaci a dohledu nebo kontrole pro účely AML/CFT, a to s ohledem na riziko praní peněz nebo financování terorismu v oblasti jejich činnosti. Pokud finanční instituce poskytují služby převodu peněz nebo hodnoty, nebo směnářenské služby, měly by být alespoň licencovány nebo registrovány, a měly by podléhat účinnému systému kontroly dodržování národních požadavků AML/CFT.

27. Pravomoci orgánů dohledu

Orgány dohledu by měly mít dostatečné pravomoci dohlížet nebo kontrolovat finanční instituce a to jak dodržují požadavky boje proti praní peněz a financování terorismu včetně pravomoci provádět kontrolu na místě. Měly by mít pravomoc vyžádat si od finančních institucí jakékoli informace, které jsou relevantní pro kontrolu dodržování těchto požadavků, a v souladu s Doporučením 35 uvalit sankce za jejich nedodržení. Orgány dohledu by měly mít pravomoc uložit různé disciplinární a finanční sankce a v případě potřeby pravomoc odejmout, omezit, nebo pozastavit finanční instituci její licenci.

28. Regulace a dohled nad DNFBP

Určené nefinanční obory a profese by měly podléhat níže uvedeným regulatorním a dohledovým opatřením:

- (a) Kasina by měla podléhat komplexnímu režimu regulace a dohledu, který zajistí účinnou implementaci nezbytných opatření AML/CFT. Přinejmenším by:
 - kasina měla být licencována;
 - kompetentní orgány měly přijmout nezbytná právní nebo regulatorní opatření, aby pachatelům trestné činnosti a osobám s nimi spojeným

zabránily být držiteli nebo skutečnými majiteli významného nebo ovládajícího podílu, působit ve vedoucí funkci nebo být provozovatelem kasina; a

- kompetentní orgány měly zajistit, aby nad kasiny byl vykonáván účinný dohled z hlediska dodržování požadavků AML/CFT.

- (b) Státy by měly zajistit, aby ostatní druhy DNFBP podléhaly účinnému systému kontroly a dodržovaly požadavky AML/CFT, a to s ohledem na hrozící rizika. Kontrolu může vykonávat (a) orgán dohledu nebo (b) příslušný orgán stavovské samosprávy (OSS) za podmínky, že zajistí, aby jeho členové dodržovali povinnosti v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu.

Dohledový orgán nebo OSS by také měl (a) přijmout nezbytná opatření za účelem zabránění pachatelům trestné činnosti nebo osobám s nimi spojeným v tom, aby měli profesní licenci, nebo byli držiteli nebo skutečnými majiteli významného nebo ovládajícího podílu nebo působili ve vedoucí funkci, např. hodnocením způsobilosti a bezúhonnosti osob („fit and proper“ test); a (b) mít k dispozici účinné, přiměřené a odrazující sankce v souladu s Doporučením 35 k řešení nedodržení požadavků AML/CFT.

OPERATIVA A ORGÁNY ČINNÉ V TRESTNÍM ŘÍZENÍ

29. Finanční zpravodajské jednotky *

Státy by měly zřídit finanční zpravodajskou jednotku (FIU), která slouží jako orgán s celostátní působností pro příjem a analýzu: (a) oznámení o podezřelém obchodu; a (b) dalších informací týkajících se praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu, a pro postupování výsledků analýzy. FIU by měla být oprávněna získávat dodatečné informace od povinných osob a měla by mít rychlý přístup k finančním a správním informacím a k informacím z trestního řízení, které potřebuje pro řádné vykonávání svých funkcí.

30. Povinnosti orgánů činných v trestním řízení a vyšetřovacích orgánů *

Státy by měly vybrané orgány činné v trestním řízení pověřit odpovědností za vyšetřování praní peněz a financování terorismu v rámci národní strategie AML/CFT. Přínejmenším ve všech případech týkajících se trestných činů generujících vysoké výnosy by tyto orgány při stíhání praní peněz, s tím souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu měly souběžně provádět pro-aktivní finanční vyšetřování, a to včetně případů, kdy příslušný predikativní trestný čin byl spáchán mimo jejich jurisdikci. Státy by měly zajistit, aby kompetentní orgány byly odpovědné za urychlené odhalení, vyhledání a zahájení úkonů ke zmrazení a zajištění majetku, který by mohl být zkonfiskován, nebo je u něj podezření, že by mohl být výnosem z trestné činnosti. Státy by v případě potřeby měly využívat stálé nebo dočasné více oborové skupiny zaměřené na finanční nebo majetkové vyšetřování. Státy by měly zajistit, aby v případě potřeby probíhalo společné vyšetřování s příslušnými kompetentními orgány jiných států.

31. Právomoci orgánů činných v trestním řízení a vyšetřovacích orgánů

Při vyšetřování praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu, by kompetentní orgány měly být oprávněny získat všechny nezbytné dokumenty a informace, které mohou být použity při vyšetřování, stíhání a v souvisejících činnostech. To by mělo zahrnovat pravomoc vyžádat si předložení dokumentů v držení finančních institucí, DNFBP a jiných fyzických a právnických osob, provést osobní a domovní prohlídku, zaznamenávat svědecké výpovědi a zajišťovat a získávat důkazy.

Státy by měly zajistit, aby kompetentní orgány provádějící vyšetřování byly oprávněny použít různé druhy vyšetřovacích technik vhodných k vyšetřování praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu. Vyšetřovací techniky by měly zahrnovat: operace v utajení, odposlouchávání, přístup do počítačových systémů a sledování zásilek. Navíc by státy měly mít účinné mechanismy k včasnému odhalení, zda fyzické nebo právnické osoby vlastní nebo ovládají účty. Také by měly mít nastaveny mechanismy zajišťující, že kompetentní orgány dokáží odhalit aktiva bez předchozího upozornění majitele. Při vyšetřování praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu by kompetentní orgány měly být oprávněny vyžádat si všechny relevantní informace držené FIU.

32. Převozy hotovosti *

Státy by měly zavést opatření k odhalování fyzického přeshraničního převozu peněžní hotovosti a cenných papírů na doručitele, a to včetně systému oznámení a/nebo přiznání takového převozu.

Státy by měly zajistit, aby jejich kompetentní orgány byly ze zákona oprávněny zastavit nebo zadržet peněžní hotovost nebo cenné papíry na doručitele, existuje-li podezření na spojení s financováním terorismu, praním peněz nebo predikativními trestnými činy, nebo pokud byly položky nepravdivě oznámeny či přiznány.

Státy by měly zajistit, aby byly k dispozici účinné, přiměřené a odrazující sankce vůči osobám, které učiní nepravdivé oznámení nebo přiznání. Existuje-li spojitost mezi peněžní hotovostí nebo cennými papíry na doručitele a financováním terorismu, praním peněz nebo predikativními trestnými činy, měly by státy zavést opatření, a to i legislativní v souladu s Doporučením 4, ke konfiskaci takové peněžní hotovosti nebo cenných papírů na doručitele.

OBECNÉ POŽADAVKY

33. Statistika

Státy by měly vést zevrubné statistiky o případech, které jsou relevantní z hlediska účinnosti a výkonnosti jejich systému AML/CFT. Statistiky by měly zahrnovat počty obdržených a postoupených OPO; uskutečněných vyšetřování, stíhání a odsouzení pro praní peněz a financování terorismu; objem zmrazeného, zajištěného a odňatého majetku; a údaje o mezinárodní právní pomoci nebo jiných mezinárodních žádostech o spolupráci.

34. Pokyny a zpětná vazba

Kompetentní orgány, orgány dohledu a OSS by měly finančním institucím a určeným nefinančním oborům a profesím vytvořit pokyny a poskytovat zpětnou vazbu na podporu zavádění národních opatření v boji proti praní peněz a financování terorismu, a především v odhalování a oznamování podezřelých obchodů.

SANKCE

35. Sankce

Státy by měly zajistit, aby vůči fyzickým a právnickým osobám uvedeným v Doporučení 6 a 8 až 23, které nedodrží požadavky AML/CFT, byly k dispozici různé druhy účinných, přiměřených a odrazujících trestních, občanskoprávních či správních sankcí. Sankce by měly být uplatnitelné nejen vůči finančním institucím a DNFBP, ale také vůči jejich ředitelům a vyššímu managementu.

G. MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE

36. Mezinárodní nástroje

Státy by měly podniknout okamžité kroky ke členství a plné implementaci Vídeňské úmluvy, 1988; Palermské úmluvy, 2000; Úmluvy OSN proti korupci, 2003; a Úmluvy o financování terorismu, 1999. Státům je případně doporučeno ratifikovat a implementovat další důležité mezinárodní úmluvy jako Úmluvu Rady Evropy proti kybernetické kriminalitě, 2001; Pan-americkou úmluvu proti terorismu, 2002; a Úmluvu Rady Evropy o praní, vyhledávání, zadržování a konfiskaci výnosů ze zločinu a o financování terorismu, 2005.

37. Vzájemná právní pomoc

Státy by měly rychle, konstruktivně a účinně poskytovat co nejvíce druhů vzájemné právní pomoci při vyšetřování, stíhání a souvisejících činnostech v oblasti praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu. Státy by měly zajistit dostatečný právní základ pro poskytování pomoci a případně uplatňovat smlouvy, dohody nebo jiné mechanismy posilující spolupráci. Státy by především:

- (a) neměly zakazovat, nebo neodůvodněně nebo přemrštěně omezovat podmínky poskytnutí vzájemné právní pomoci;
- (b) měly zavést jasné a účinné postupy pro upřednostnění a realizaci vzájemné právní pomoci. Státy by pro účinné předávání a vyřizování žádostí měly využít ústřední orgán nebo jiný zavedený formální mechanismus. Postup vyřizování žádostí by měl být kontrolován systémem správy případů;
- (c) neměly odmítnout vyřídit žádost o vzájemnou právní pomoc pouze na základě toho, že vyšetřovaná trestná činnost zahrnuje i fiskální záležitosti;
- (d) neměly odmítnout vyřídit žádost o vzájemnou právní pomoc na základě toho, že zákony finančním institucím ukládají utajení nebo mlčenlivost;
- (e) měly za účelem ochrany integrity vyšetřování nebo dotazu zachovávat důvěrnost obdržených žádostí o vzájemnou právní pomoc a informací v nich obsažených v souladu se základními principy vnitrostátního práva. Pokud požádaný stát nemůže dodržet požadavek důvěrnosti, měl by o tom ihned informovat žádající stát.

Pokud poskytnutí pomoci nezahrnuje donucovací opatření, měly by si státy poskytnout vzájemnou právní pomoc bez ohledu na absenci oboustranné trestnosti. Státy by měly zvážit zavedení takových opatření, která umožní poskytnout různé druhy pomoci i při nedostatku oboustranné trestnosti.

V případech, kdy je pro poskytnutí vzájemné právní pomoci vyžadována oboustranná trestnost, měl by být požadavek považován za splněný bez ohledu na to, zda oba státy kvalifikují trestný čin stejně, nebo jej označují stejným pojmem, za předpokladu, že v obou státech je trestná skutková podstata daného jednání.

Státy by měly zajistit, aby z pravomocí a vyšetřovacích postupů uvedených v Doporučení 31 a z jakýchkoli jiných pravomocí a vyšetřovacích postupů, kterými disponují jejich kompetentní orgány:

- (a) ty, které se týkají tvorby, hledání a zajišťování informací, dokumentů nebo důkazů (včetně finančních záznamů) od finančních institucí nebo jiných osob a zaznamenávání svědeckých výpovědí; a
- (b) a různé druhy jiných pravomocí a investigativních postupů;

byly k dispozici také pro účely poskytnutí vzájemné právní pomoci, a pokud je to v souladu s vnitrostátní právní úpravou, aby byly k dispozici v případě přímých žádostí adresovaných vnitrostátním partnerským orgánům zahraničními soudními orgány nebo orgány činnými v trestním řízení.

Aby se zabránilo sporům mezi jurisdikcemi, mělo by být v zájmu dosažení spravedlnosti v případech, kdy jsou osoby stíhané ve více státech, zváženo vytvoření mechanismu určujícímu nejvhodnější místa pro stíhání obžalovaných.

Státy by měly při žádostech o vzájemnou právní pomoc, vyvinout co největší úsilí, aby poskytly úplné, pravdivé a právně podložené informace, které umožní včasné a účinné vyřízení žádosti, a to i v naléhavých situacích, a měly by žádosti odesílat spěšně. Státy by před odesláním žádosti měly vyvinout co největší úsilí, aby zjistily právní požadavky a formality potřebné k získání pomoci.

Orgány v jejichž působnosti je poskytování vzájemné právní pomoci (např. orgán s celostátní působností) by měly disponovat dostatečnými finančními, lidskými a technickými zdroji. Státy by měly zavést procesy zajišťující vysokou profesní integritu, mlčenlivosti a odpovídající kvalifikaci zaměstnanců těchto orgánů.

38. Vzájemná právní pomoc: zmrazení a konfiskace *

Státy by si měly zajistit pravomoc rychlé reakce na zahraniční žádost o identifikaci, zmrazení, zajištění a konfiskaci legalizovaného majetku; výnosů z praní peněz, predikativních trestných činů a financování terorismu; prostředků použitých nebo určených pro spáchání těchto trestných činů; nebo majetku odpovídající hodnoty. Tato pravomoc by měla umožnit reagovat na žádosti v rámci řízení o konfiskaci a souvisejících předběžných opatřeních bez odsouzení za trestný čin, pokud to není v rozporu se základními principy vnitrostátního práva. Státy by měly zavést účinné mechanismy pro správu majetku, nástrojů nebo majetku odpovídající hodnoty, a opatření koordinující postupy zajištění a konfiskace, včetně sdílení konfiskovaného majetku.

39. Extradice

Státy by měly konstruktivně, účinně a bez zbytečného odkladu vyřizovat žádosti o extradici v souvislosti s praním peněz a financováním terorismu. Státy by také měly všemi možnými opatřeními zajistit, aby neposkytovaly bezpečné útočiště osobám obviněným z financování terorismu, teroristických činů nebo teroristických organizací. Státy by zejména:

- (a) měly zajistit, že praní peněz a financování terorismu jsou trestné činy podléhající extradici;
- (b) měly zajistit, že mají jasné a účinné postupy pro včasné vyřízení žádostí o extradici včetně případného upřednostnění. Postup vyřizování žádostí by měl být kontrolován systémem správy případů;
- (c) neměly neodůvodněně nebo přemrštěně omezovat provádění extradice; a
- (d) měly zajistit dostatečný právní rámec pro vydání.

Každý stát by měl buď vydat vlastní občany, nebo, pokud tak nečiní pouze na základě občanství, by měl žádost jiného státu o extradici předložit bez zbytečného odkladu svým kompetentním orgánům, aby umožnil stíhání v žádosti uvedené trestné činnosti. Kompetentní orgány by měly rozhodovat a postupovat stejně jako v případě jakékoli jiné závažné trestné činnosti stíhané v souladu s vnitrostátním právem. Státy, jichž se extradice týká, by měly v zájmu zajištění účinnosti trestního řízení navzájem spolupracovat, zejména v procesních a důkazních otázkách.

Je-li pro extradici požadována oboustranná trestnost, měl by být požadavek považován za splněný bez ohledu na to, zda oba státy kvalifikují trestný čin stejně, nebo jej označují stejným pojmem, za předpokladu, že v obou státech je trestná skutková podstata daného jednání.

V souladu se základními principy vnitrostátního práva by státy měly zjednodušit extradiční postup, například tak, že povolí přímé předání žádostí o předběžné zadržení mezi příslušnými orgány, extradici osob jen na základě zatykače nebo soudního rozhodnutí, nebo zavedením zjednodušené extradice osob, které s ní souhlasí a vzdaly se práva na extradiční proces. Orgány odpovědné za vydání by měly disponovat dostatečnými finančními, lidskými a technickými zdroji. Státy by měly zavést procesy zajišťující vysokou profesní integritu, mlčenlivosti a odpovídající kvalifikaci zaměstnanců těchto orgánů.

40. Další formy mezinárodní spolupráce *

Státy by měly zajistit, aby jejich kompetentní orgány rychle, konstruktivně a účinně poskytovaly nejširší možnou mezinárodní spolupráci v oblasti praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu. Státy by tak měly činit spontánně i na vyžádání a měly by mít právní základ pro takovou spolupráci. Státy by měly kompetentním orgánům dát pravomoc používat nejučinnější způsoby spolupráce. Pokud kompetentní orgán potřebuje bilaterální nebo multilaterální dohodu nebo ujednání, např. Memorandum o porozumění (Memorandum of

Understanding - MOU), tyto by měly být sjednány a podepsány včas a s co nejvíce zahraničními partnerskými orgány.

Kompetentní orgány by měly využívat jasné kanály a mechanismy pro účinné předávání a vyřizování žádostí o informace a jiné způsoby pomoci. Kompetentní orgány by měly mít jasné a účinné procesy upřednostnění a včasné vyřízení žádostí, včetně zabezpečení přijatých informací.

VYSVĚTLIVKY K DOPORUČENÍM FATF

VYSVĚTLIVKA K DOPORUČENÍ 1 (HODNOCENÍ RIZIK A PŘÍSTUP ZALOŽENÝ NA POSOUZENÍ RIZIK)

1. Přístup založený na posouzení rizik (RBA) je účinným způsobem boje proti praní peněz a financování terorismu. Státy by při stanovení, jak tento přístup v příslušném odvětví uplatnit, měly zvážit schopnosti a zkušenosti existující v daném odvětví s prevencí praní peněz a bojem proti financování terorismu (AML/CFT). Je třeba mít na paměti, že tento přístup umožňuje finančním institucím a určeným nefinančním oborům a profesím (DNFBP) jistou volnost rozhodování a zároveň od nich vyžaduje odpovědnost, a proto je vhodnější uplatňovat ho v odvětvích s většími schopnostmi a zkušenostmi v oblasti AML/CFT. Na finanční instituce a DNFBP se i nadále vztahuje požadavek uplatnit zesílená opatření, pokud zjistí situaci s vyšším rizikem. Díky přístupu založenému na posouzení rizik by kompetentní orgány, finanční instituce a DNFBP měly být schopny zajistit, aby opatření pro prevenci nebo omezení praní peněz a financování terorismu byla přiměřená zjištěným rizikům, a rozhodnout o co nejefektivnějším rozdělení vlastních zdrojů.
2. Při uplatňování RBA by finanční instituce a DNFBP měly mít zavedeny procesy ke zjištění, hodnocení, sledování, řízení a snížení rizika praní peněz a financování terorismu. Obecnou zásadou tohoto přístupu je, že kde jsou rizika vyšší, měly by státy od finančních institucí a DNFBP vyžadovat použití zesílených opatření k řízení a snížení těchto rizik, a naopak kde jsou rizika nižší, mohou být povolena opatření zjednodušená. Zjednodušená opatření by neměla být povolena v případech, kdy existuje podezření na praní peněz nebo financování terorismu. Konkrétní Doporučení stanoví, jak se tato obecná zásada vztahuje k jednotlivým požadavkům. Za přísně vymezených okolností a je-li riziko praní peněz a financování terorismu prokazatelně nízké, se státy mohou rozhodnout neuplatnit určitá Doporučení na konkrétní druh finanční instituce nebo činnosti nebo DNFBP (viz níže). Podobně pokud státy při hodnocení rizik zjistí, že existují druhy institucí, činností, podniků nebo profesí, u nichž hrozí riziko zneužití k praní peněz nebo financování terorismu a jež nespadají do definice finanční instituce nebo DNFBP, měly by zvážit, zda pro příslušné subjekty a odvětví zavést požadavky pro AML/CFT.

A. Povinnosti a rozhodování států

3. **Hodnocení rizik** – Státy¹ by měly přijmout vhodná opatření k průběžnému zjišťování a posuzování rizika praní peněz a financování terorismu pro daný stát za účelem: (i) shromáždění podkladů pro potenciální změny systému AML/CFT, včetně změn zákonů, předpisů a jiných opatření; (ii) pomoci kompetentním orgánům při přidělování a prioritizaci zdrojů pro AML/CFT; a (iii) zpřístupnění informací finančním institucím a DNFBP pro jimi prováděné hodnocení rizika praní peněz a financování

¹ Je-li to relevantní, mělo by se při stanovení, zda je tato povinnost splněna, přihlížet k hodnocení rizika AML/CFT provedenému na nadnárodní úrovni.

terorismu. Státy by měly hodnocení rizik aktualizovat a měly by zavést mechanismy pro poskytování vhodných informací o výsledcích všem relevantním kompetentním orgánům, orgánům stavovské samosprávy, finančním institucím a DNFBP.

4. **Vyšší riziko** – Pokud státy zjistí vyšší rizika, měly by zajistit, aby jejich systém AML/CFT tato rizika řešil, a měly by stanovit (aniž by byla dotčena jiná opatření, která přijmou ke snížení rizik), zda mají finanční instituce a DNFBP přijmout zesílená opatření k řízení a snížení rizik, nebo zajistit, aby finanční instituce a DNFBP příslušnou informaci zahrnuly do hodnocení rizik, aby daná rizika byla řízena a snižována vhodným způsobem. Pokud Doporučení FATF uvádějí činnosti s vyšším rizikem, pro něž se požadují zesílená nebo zvláštní opatření, musí být všechna tato opatření uplatněna, ale jejich rozsah se může lišit podle konkrétní míry rizika.

5. **Nižší riziko** – Státy se mohou rozhodnout, že v případě některých doporučení FATF, vyžadujících aby finanční instituce nebo DNFBP podnikly určité kroky, povolí zjednodušená opatření, bylo-li zjištěno nižší riziko, které odpovídá hodnocení rizika praní peněz a financování terorismu provedeného daným státem podle odstavce 3.

Bez ohledu na případné rozhodnutí vymezit určité kategorie s nižším rizikem v souladu s předchozím odstavcem mohou státy finančním institucím a DNFBP rovněž povolit, aby prováděly opatření zjednodušené identifikace klienta za předpokladu, že jsou splněny požadavky stanovené v oddíle B („Povinnosti a rozhodnutí finančních institucí a DNFBP“) a v odstavci 7.

6. **Výjimky** – Státy se mohou rozhodnout neuplatnit některá Doporučení FATF, vyžadující aby finanční instituce nebo DNFBP podnikly určité kroky, pokud:

- (a) riziko praní peněz a financování terorismu je prokazatelně nízké; výjimka je poskytnuta za přísně vymezených a důvodných okolností a souvisí s určitým druhem finanční instituce nebo činnosti nebo DNFBP, nebo
- (b) finanční činnost (jiná než převod peněz nebo hodnoty) je fyzickou nebo právnickou osobou vykonávána příležitostně nebo ve velmi omezené míře (v kvantitativní i absolutní hodnotě), takže riziko praní peněz a financování terorismu je nízké.

Přestože se shromážděné informace mohou lišit v závislosti na míře rizika, požadavky Doporučení 11 na uchování informací by se měly vztahovat na jakékoli shromážděné informace.

7. **Dohled a sledování rizik** – Orgány dohledu (nebo orgány stavovské samosprávy pro příslušná odvětví DNFBP) by měly zajistit, aby finanční instituce a DNFBP efektivně plnily níže stanovené povinnosti. Při vykonávání této funkce by orgány dohledu a OSS měly v souladu s vysvětlivkami k Doporučením č. 26 a 28 posuzovat tvorbu rizikových profilů a provádění hodnocení rizik pro oblast praní peněz a financování terorismu ze strany finančních institucí a DNFBP, a jejich výsledky zohledňovat.

B. Povinnosti a rozhodování finančních institucí a DNFBP

8. **Hodnocení rizik** – Od finančních institucí a DNFBP by se mělo vyžadovat, aby přijaly vhodná opatření k zjišťování a hodnocení rizika praní peněz a financování terorismu (pro klienty, státy nebo zeměpisné oblasti, pro produkty, služby, obchody nebo distribuční kanály). K hodnocením by měly vést dokumentaci, aby mohly doložit jejich

základ, hodnocení by měly aktualizovat a měly by též zavést vhodné mechanismy k poskytování informací o hodnocení rizik kompetentním orgánům a OSS. Povaha a rozsah hodnocení rizika praní peněz a financování terorismu by měly odpovídat povaze a velikosti podniku. Finanční instituce a DNFBP by měly vždy znát svá rizika praní peněz a financování terorismu, ale kompetentní orgány a orgány stavovské samosprávy mohou stanovit, že zdokumentovaná hodnocení rizik za jednotlivé obory nejsou zapotřebí, pokud jsou jasně identifikována a známa rizika specifická pro dané odvětví.

9. **Řízení a snižování rizik** – Od finančních institucí a DNFBP by se mělo vyžadovat, aby zavedly strategie, kontrolní mechanismy a postupy, které jim umožní účinně řídit a snižovat zjištěná rizika (rizika zjištěná státem nebo přímo finanční institucí či DNFBP). Měly by sledovat provádění kontrolních mechanismů a v případě potřeby je posílit. Strategie, kontrolní mechanismy a postupy by mělo schvalovat vyšší vedení a opatření přijatá k řízení a snižování rizik (vyšších či nižších) by měla být v souladu s požadavky národních předpisů a s pokyny kompetentních orgánů a orgánů stavovské samosprávy.
10. **Vyšší riziko** – Jsou-li zjištěná rizika vyšší, měly by být finanční instituce a DNFBP povinny použít zesílená opatření k řízení a snižování rizik.
11. **Nižší riziko** – Jsou-li zjištěná rizika nižší, mohou státy finančním institucím a DNFBP povolit použít zjednodušená opatření k řízení a snižování těchto rizik.
12. Při hodnocení rizika by finanční instituce a DNFBP měly zvážit všechny relevantní rizikové faktory a poté určit míru celkového rizika a vhodnou míru jeho snížení. Finanční instituce a DNFBP mohou uplatňovat opatření v různém rozsahu v závislosti na druhu a míře rizika u různých rizikových faktorů (např. V konkrétní situaci by mohly provést běžnou identifikaci a kontrolu klienta (CDD) v rámci opatření při přijetí klienta, avšak zesílenou kontrolu v rámci průběžného sledování, nebo naopak).

VYSVĚTLIVKA K DOPORUČENÍ 3 (TRESTNÝ ČIN PRANÍ PENĚŽ)

1. Státy by měly praní peněz stíhat jako trestný čin na základě Úmluvy Organizace spojených národů proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami z roku 1988 (tzv. Vídeňské úmluvy) a Úmluvy Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu z roku 2000 (tzv. Palermské úmluvy).
2. Státy by měly skutkovou podstatu praní peněz použít na všechny závažné trestné činy s cílem postihnout co nejširší rozsah predikativních trestných činů. Predikativní trestné činy lze vymezit odkazem na všechny trestné činy nebo na prahovou hodnotu spojenou s kategorií závažného trestného činu nebo s délkou odnětí svobody pro daný predikativní trestný čin (přístup založený na prahové hodnotě) nebo odkazem na výčet predikativních trestných činů nebo kombinací těchto možností.
3. Pokud státy použijí přístup založený na prahové hodnotě, měly by predikativní trestné činy zahrnovat minimálně všechny trestné činy, které spadají do kategorie závažných trestných činů podle jejich národního práva, nebo trestné činy trestané odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nad jeden rok. U států, které ve svém právním systému stanoví minimální trestní sazby za trestné činy, by predikativní trestné činy měly zahrnovat všechny trestné činy trestané odnětím svobody s dolní hranicí trestní sazby nad šest měsíců.
4. Bez ohledu na přijatý přístup by každý stát měl v každé vybrané kategorii trestných činů postihnout přinejmenším řadu trestných činů. Trestný čin praní peněz by se měl vztahovat na jakýkoli druh majetku bez ohledu na jeho hodnotu, který přímo nebo nepřímo představuje výnos z trestné činnosti. Při dokazování, že majetek je výnosem z trestné činnosti, by nemělo být nutné, aby osoba byla usvědčena z predikativního trestného činu.
5. Predikativní trestné činy v souvislosti s praním peněz by se měly vztahovat i na jednání, k němuž došlo na území jiného státu, v němž zakládá trestný čin, a zakládalo by predikativní trestný čin, kdyby bylo spácháno vnitrostátně. Státy mohou stanovit, že jedinou nutnou podmínkou je, aby jednání zakládající predikativní trestný čin bylo spácháno vnitrostátně.
6. Státy mohou stanovit, že trestný čin praní peněz se nevztahuje na osoby, které spáchaly predikativní trestný čin, vyžadují-li to základní principy jejich vnitrostátního práva.
7. Státy by měly zajistit, aby:
 - (a) úmysl a vědomí, jež jsou nezbytné k prokázání trestného činu praní peněz, mohly být odvozeny z objektivních skutkových okolností;
 - (b) se na fyzické osoby usvědčené pro praní peněz vztahovaly účinné, přiměřené a odrazující trestní sankce;
 - (c) se na právnické osoby vztahovaly trestněprávní odpovědnost a sankce, a pokud to není možné (z důvodu základních principů vnitrostátního práva), občanskoprávní nebo správní odpovědnost a sankce. Tím se nevylučuje

možnost souběžného trestního, občanského nebo správního řízení s právníky osobami ve státech, v nichž existuje paralelní možnost více než jedné formy odpovědnosti. Těmito opatřeními není dotčena trestněprávní odpovědnost fyzických osob. Všechny sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující;

- (d) pokud to není v rozporu se základními principy vnitrostátního práva, vedle trestného činu praní peněz existovaly vedlejší trestné činy, které zahrnují účast na spáchání, zločinné spolčení, pokus o spáchání, napomáhání, usnadňování a návod ke spáchání trestného činu.

VYSVĚTLIVKA K DOPORUČENÍ 4 A 38 (KONFISKACE A PŘEDBĚŽNÁ OPATŘENÍ)

Státy by měly zavést mechanismy, které jejich kompetentním orgánům umožní efektivně spravovat a v případě potřeby nakládat se zmrazeným, zajištěným nebo konfiskovaným majetkem. Tyto mechanismy by měly být použitelné jak v rámci vnitrostátního řízení, tak v souvislosti s žádostmi cizích států.

VYSVĚTLIVKA K DOPORUČENÍ 5 (TRESTNÝ ČIN FINANCOVÁNÍ TERORISMU)

A. Cíle

1. Doporučení 5 bylo přijato s cílem zajistit, aby státy měly právní způsobilost stíhat osoby financující terorismus a ukládat jim trestní sankce. Vzhledem k úzkému propojení mezinárodního terorismu a praní peněz je (mimo jiné) dalším cílem Doporučení 5 tuto vazbu zdůraznit tím, že je státům uložena povinnost zahrnout trestný čin financování terorismu mezi predikativní trestné činy související s praním peněz.

B. Charakteristika trestného činu financování terorismu

2. Trestný čin financování terorismu by se měl vztahovat na osobu, která záměrně jakýmkoli způsobem přímo nebo nepřímo poskytuje nebo shromažďuje finanční prostředky s protiprávním úmyslem jejich použití nebo s vědomím, že mají být použity, zcela nebo částečně: (a) k provedení teroristického činu (činů); (b) teroristickou organizací; nebo (c) teroristou-jednotlivcem.
3. Kriminalizace financování terorismu jako trestného činu pouze jako napomáhání, pokusu nebo spolčení není pro splnění tohoto Doporučení dostačující.
4. Trestný čin financování terorismu by se měl vztahovat na finanční prostředky pocházející jak ze zákonných, tak z nezákonných zdrojů.
5. Naplnění skutkové podstaty trestného činu financování terorismu by nemělo být podmíněno tím, aby finanční prostředky: (a) byly skutečně použity k provedení teroristického činu (činů) nebo k pokusu o něj (ně); nebo aby (b) byly spojeny s konkrétním teroristickým činem (činy).
6. Státy by měly zajistit, že úmysl a vědomí, jež jsou nezbytné k prokázání trestného činu financování terorismu, mohou být odvozeny z objektivních skutkových okolností.
7. Na fyzické osoby odsouzené pro financování terorismu by se měly vztahovat účinné, přiměřené a odrazující sankce.
8. Na právnické osoby by se měly vztahovat trestněprávní odpovědnost a sankce, a pokud to není možné (z důvodu základních principů vnitrostátního práva), občanskoprávní nebo správní odpovědnost a sankce. Tím se nevylučuje možnost souběžného trestního, občanského nebo správního řízení s právními osobami ve státech, v nichž existuje paralelní možnost více než jedné formy odpovědnosti. Těmito opatřeními není dotčena trestněprávní odpovědnost fyzických osob. Všechny sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
9. Za trestný čin by se měl považovat též pokus o spáchání trestného činu financování terorismu.
10. Za trestný čin by se měla považovat též účast na některém z těchto jednání:
 - (a) účastenství na trestném činu vymezeném v odstavcích 2 až 9 této Vysvětlivky;
 - (b) organizátorství nebo navádění jiných osob ke spáchání trestného činu vymezeného v odstavcích 2 až 9 této Vysvětlivky;

- (c) podíl na spáchání jednoho nebo více trestných činů vymezených v odstavcích 2 až 9 této Vysvětlivky skupinou osob jednajících se společným záměrem.

Toto podílnictví je úmyslné a je činěno buď: (i) s cílem napomoci trestné činnosti nebo záměru skupiny, pokud tato činnost nebo záměr zahrnuje spáchání trestného činu financování terorismu; nebo (ii) s vědomím úmyslu skupiny spáchat trestný čin financování terorismu.

11. Pro kvalifikaci jako trestný čin financování terorismu je nepodstatné, zda se osoba, která čin údajně spáchala, nachází ve stejném nebo jiném státě, než ve které se nachází terorista (teroristé) nebo teroristická organizace (teroristické organizace) nebo ve které došlo / má dojít ke spáchání teroristického činu (činů).

VYSVĚTLIVKA K DOPORUČENÍ 6 (CÍLENÉ FINANČNÍ SANKCE TÝKAJÍCÍ SE TERORISMU A JEHO FINANCOVÁNÍ)

A. CÍL

1. Doporučení 6 vyžaduje, aby každý stát uplatňoval cílené finanční sankce, a splnil tak rezoluce Rady bezpečnosti OSN, podle nichž státy musí neprodleně zmrazit finanční prostředky nebo jiná aktiva a zajistit, aby žádné finanční prostředky ani jiná aktiva nebyla dána k dispozici nebo ve prospěch: (i) žádné osoby² nebo subjektu zařazeného na seznam Radou bezpečnosti OSN (dále jen „Rada bezpečnosti“) na základě kapitoly VII Charty OSN, jak požaduje rezoluce Rady bezpečnosti č. 1267 (1999) a na ni navazující rezoluce³; nebo (ii) žádné osoby nebo subjektu zařazeného na seznam daným státem podle rezoluce Rady bezpečnosti č. 1373 (2001).
2. Je třeba zdůraznit, že žádná povinnost v Doporučení 6 nemá za cíl nahradit jiná opatření nebo povinnosti, které jsou již uloženy a týkají se nakládání s finančními prostředky nebo jinými aktivy v souvislosti s trestním, občanským nebo správním šetřením nebo řízením, jak požaduje Doporučení 4 (Konfiskace a předběžná opatření)⁴. Opatření uvedená v Doporučení 6 mohou doplňovat trestní řízení s osobou nebo subjektem zařazenými na seznamu a mohou být přijata kompetentním orgánem nebo soudem, avšak nejsou podmíněna existencí takového řízení. Cílem Doporučení 6 jsou naopak preventivní opatření, jež jsou nezbytná a specifická pro zastavení toku finančních prostředků nebo jiných aktiv teroristickým skupinám a používání finančních prostředků nebo jiných aktiv teroristickými skupinami. Při stanovení hranic účinného systému potírajícího financování terorismu nebo při získávání široké podpory pro něj musí státy také dodržovat lidská práva, respektovat právní stát a uznávat práva nevinných třetích osob.

² Fyzická nebo právnická osoba.

³ Doporučení 6 se vztahuje na všechny stávající a budoucí rezoluce navazující na rezoluci č. 1267 (1999) a budoucí rezoluce Rady bezpečnosti OSN, které ukládají cílené finanční sankce v oblasti financování terorismu. V době vydání těchto Vysvětlivek (únor 2012) patřily mezi rezoluce navazující na rezoluci č. 1267 (1999) tyto rezoluce: rezoluce č. 1333 (2000), 1363 (2001), 1390 (2002), 1452 (2002), 1455 (2003), 1526 (2004), 1617 (2005), 1730 (2006), 1735 (2006), 1822 (2008), 1904 (2009), 1988 (2011) a 1989 (2011).

⁴ Na základě požadavků stanovených například *Úmluvou Organizace spojených národů proti obchodu s omamnými a psychotropními látkami (1988) (Vídeňskou úmluvou)* a *Úmluvou Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu (2000) (Palermskou úmluvou)*, které zahrnují povinnosti týkající se zmrazení, zajištění a konfiskace majetku v rámci boje proti nadnárodnímu zločinu. Kromě toho *Mezinárodní úmluva o potlačování financování terorismu (1999) (Úmluva o financování terorismu)* obsahuje povinnosti týkající se zmrazení, zajištění a konfiskace majetku v rámci boje proti financování terorismu. Tyto povinnosti existují samostatně a nezávisle na povinnostech stanovených Doporučením 6 a rezolucemi Rady bezpečnosti OSN ve vztahu k financování terorismu.

B. IDENTIFIKACE OSOB A SUBJEKTŮ FINANCUJÍCÍCH NEBO PODPORUJÍCÍCH TERORISTICKOU ČINNOST A JEJICH ZAŘAZENÍ NA SEZNAM

3. V případě rezoluce č. 1267 (1999) a na ni navazujících rezolucí provádí zařazení osob v souvislosti se sítí Al-Kajdá výbor dle rezoluce č. 1267 a ve vztahu k Talibanu a souvisejícím hrozbám pro Afghánistán výbor dle rezoluce č. 1988, přičemž oba výbory jednají na základě mandátu dle kapitoly VII Charty OSN. V případě rezoluce č. 1373 (2001) provádí zařazení osob na národní nebo nadnárodní úrovni státy nebo více států, které jednají z vlastní iniciativy nebo na žádost jiného státu, pokud požádaný stát dojde v souladu s příslušnými právními zásadami k závěru, že požadované zařazení na seznam je podloženo dostatečnými důvody nebo náležitými informacemi zakládajícími podezření nebo přesvědčení, že navrhovaná osoba splňuje kritéria pro zařazení na seznam stanovená v rezoluci č. 1373 (2001) a uvedená v oddíle E.
4. Státy musí stanovit pravomoc a účinné postupy nebo mechanismy k identifikaci a podávání návrhů na zařazení osob a subjektů, na něž se zaměřuje rezoluce č. 1267 (1999) a na ni navazující rezoluce, a to v souladu s povinnostmi stanovenými v daných rezolucích Rady bezpečnosti⁵. Tato pravomoc a postupy nebo mechanismy jsou nezbytné k tomu, aby bylo možné navrhnout Radě bezpečnosti osoby a subjekty k zařazení na seznam v souladu se systémem seznamů Rady bezpečnosti podle uvedených rezolucí Rady bezpečnosti. Státy dále potřebují stanovit pravomoc a účinné postupy nebo mechanismy k identifikování a podávání návrhů na zařazení osob a subjektů podle rezoluce č. S/RES/1373 (2001) v souladu s povinnostmi stanovenými v této rezoluci Rady bezpečnosti. Tato pravomoc a postupy nebo mechanismy jsou nezbytné k identifikaci osob a subjektů, které splňují kritéria stanovená v rezoluci č. 1373 (2001) a popsána v oddíle E. Systémy států sloužící k provádění rezoluce č. 1267 (1999) a na ni navazujících rezolucí a rezoluce č. 1373 (2001) by měly obsahovat tyto nezbytné prvky:
 - (a) Státy by měly určit kompetentní orgán nebo soud, které budou odpovědné za:
 - (i) navrhování osob nebo subjektů, které splňují konkrétní kritéria pro zařazení na seznam stanovená v rezoluci Rady bezpečnosti č. 1989 (2011) (týkající se sítě Al-Kajdá) a souvisejících rezolucích, výboru dle rezoluce č. 1267 k zařazení na příslušný seznam, pokud se daný orgán rozhodne tak učinit a domnívá se, že má dostatečné důkazy k doložení kritérií pro zařazení na seznam;
 - (ii) navrhování osob nebo subjektů, které splňují konkrétní kritéria pro zařazení na seznam stanovená v rezoluci Rady bezpečnosti č. 1988 (2011) (týkající se Talibanu a osob s ním spojených, představujících hrozbu pro mír, stabilitu a bezpečnost Afghánistánu) a souvisejících rezolucích, výboru dle rezoluce č. 1988 k zařazení na příslušný seznam, pokud se daný orgán rozhodne tak učinit a domnívá se, že má dostatečné důkazy k doložení kritérií pro zařazení na seznam; a

⁵ Příslušné rezoluce Rady bezpečnosti nevyžadují, aby státy identifikovaly osoby nebo subjekty a předkládaly je příslušným výborům OSN, ale aby měly k tomu oprávněné orgány a účinné postupy a mechanismy, a byly tudíž schopny to činit.

- (iii) zařazování osob nebo subjektů, které splňují konkrétní kritéria pro zařazení na seznam, stanovená v rezoluci č. 1373 (2001), a to z vlastní iniciativy nebo případně po přezkoumání a vyhovění žádosti jiného státu, pokud dožádaný stát dojde v souladu s příslušnými právními zásadami k závěru, že požadované zařazení na seznam je podloženo dostatečnými důvody nebo náležitými informacemi zakládajícími podezření nebo přesvědčení, že osoba navržená k zařazení splňuje kritéria pro zařazení na seznam podle rezoluce č. 1373 (2001) uvedená v oddíle E.
- (b) Státy by měly mít mechanismus nebo mechanismy k identifikování cílových osob k zařazení na seznam na základě kritérií pro zařazení na seznam stanovených v rezoluci č. 1988 (2011) a rezoluci č. 1989 (2011) a souvisejících rezolucích, jakož i v rezoluci č. 1373 (2001) (konkrétní kritéria pro zařazení na seznam podle jednotlivých rezolucí Rady bezpečnosti viz oddíl E). To zahrnuje stanovení pravomoci a zavedení účinných postupů nebo mechanismů k přezkoumání žádostí a případně uskutečnění kroků iniciovaných jinými státy na základě mechanismů zmrazení zdrojů podle rezoluce č. 1373 (2001). Aby se rozvinula účinná spolupráce mezi státy, měly by státy zajistit, aby po přijetí žádosti promptně rozhodly, zda jsou v souladu s příslušnými (nad)národními zásadami přesvědčeny, že je žádost podložena dostatečnými důvody nebo náležitými informacemi zakládajícími podezření nebo přesvědčení, že navržená osoba splňuje kritéria pro zařazení na seznam podle rezoluce č. 1373 (2011), uvedená v oddíle E.
- (c) Kompetentní orgán či orgány by měly mít odpovídající zákonné pravomoci a postupy nebo mechanismy k shromáždění nebo vyžádání co nejvíce informací od všech relevantních zdrojů, aby mohly identifikovat osoby a subjekty, které na základě dostatečných důvodů nebo náležitých informací zakládajících podezření nebo přesvědčení splňují kritéria pro zařazení na seznam podle příslušných rezolucí Rady bezpečnosti.
- (d) Při rozhodování, zda provést zařazení na seznam nebo předložit návrh na zařazení na seznam, by státy měly jako standard dokazování použít „dostatečné důvody“ nebo „náležité informace“. Pro zařazení na seznam podle rezoluce č. 1373 (2001) kompetentní orgán každého státu použije právní standard vlastního právního systému týkající se druhu a množství důkazů potřebných k určení, zda pro rozhodnutí o zařazení osoby nebo subjektu na seznam existují „dostatečné důvody“ nebo „náležité informace“, a zda iniciovat kroky na základě mechanismu zmrazení zdrojů. To platí bez ohledu na to, zda navržené zařazení na seznam předkládá příslušný stát z vlastní iniciativy nebo na žádost jiného státu. Zařazení na seznam nebo návrhy na zařazení na seznam by neměly být podmíněny existencí trestního řízení.
- (e) Při navrhování jmen výboru dle rezoluce č. 1267 k zařazení na sankční seznam osob spojených se sítí Al-Kajdá podle rezoluce č. 1267 (1999) a na ni navazujících rezolucí by státy měly:
 - (i) používat postupy a standardní formuláře pro zařazení na seznam přijaté výborem dle rezoluce č. 1267;

- (ii) poskytnout co nejvíce relevantních informací o navrhovaném jméně, zejména dostatek informací k identifikaci, které umožní přesné a pozitivní ztotožnění jednotlivců, skupin, podniků a subjektů, a v rámci možností též informace požadované Interpolem k vydání zvláštního oznámení („Special Notice“);
 - (iii) předložit co nejpodrobnější popis důvodů k zařazení na seznam, který bude zahrnovat konkrétní informace, kterými je podloženo rozhodnutí, že osoba nebo subjekt splňuje příslušná kritéria pro zařazení (konkrétní kritéria pro zařazení na seznam podle jednotlivých rezolucí Rady bezpečnosti viz oddíl E), upřesnění povahy informací, podklady nebo doklady, které lze poskytnout, a podrobnosti o případném napojení osoby navrhované k zařazení na seznam na osobu nebo subjekt, které jsou v současné době zařazeny na seznamu. Popis důvodů by mělo být možnost na žádost zpřístupnit, s výjimkou částí, které členský stát označí výboru dle rezoluce č. 1267 za důvěrné; a
 - (iv) oznámit, zda může být zveřejněno jejich postavení jakožto státu zařazujícího osobu nebo subjekt na seznam.
- (f) Při navrhování jmen výboru dle rezoluce č. 1988 k zařazení na sankční seznam osob spojených s Talibanem podle rezoluce č. 1988 (2011) a na ni navazujících rezolucí by státy měly:
- (i) používat postupy a standardní formuláře pro zařazení na seznam přijaté výborem dle rezoluce č. 1988;
 - (ii) poskytnout co nejvíce relevantních informací o navrhovaném jméně, zejména dostatek informací k identifikaci, které umožní přesné a pozitivní ztotožnění jednotlivců, skupin, podniků a subjektů, a v rámci možností též informace požadované Interpolem k vydání zvláštního oznámení („Special Notice“); a
 - (iii) předložit co nejpodrobnější popis důvodů k zařazení na seznam, který bude zahrnovat konkrétní informace, kterými je podloženo rozhodnutí, že osoba nebo subjekt splňuje příslušná kritéria pro zařazení (konkrétní kritéria pro zařazení na seznam podle jednotlivých rezolucí Rady bezpečnosti viz oddíl E), upřesnění povahy informací, podklady nebo doklady, které lze poskytnout, a podrobnosti o případném napojení osoby navrhované k zařazení na seznam na osobu nebo subjekt, které jsou v současné době zařazeny na seznamu. Popis důvodů by měl být zpřístupnitelný na žádost, s výjimkou částí, které členský stát označí výboru dle rezoluce č. 1988 za důvěrné.
- (g) Žádá-li stát jiný stát, aby uskutečnil kroky ke zmrazení zdrojů iniciované na základě mechanismů, vycházejících z rezoluce č. 1373 (2001), měl by tento iniciující stát poskytnout co nejvíce podrobností o navrhovaném jméně, zejména pak dostatek informací k identifikaci, které umožní přesné a pozitivní ztotožnění osob a subjektů, a konkrétní informace, kterými je podloženo rozhodnutí, že osoba nebo subjekt splňuje příslušná kritéria pro zařazení na

seznam (konkrétní kritéria pro zařazení na seznam podle jednotlivých rezolucí Rady bezpečnosti viz oddíl E).

- (h) Státy by měly zavést takové mechanismy, aby mohly postupovat *ex parte* proti osobě nebo subjektu, které byly identifikovány a jejichž (navržení k) zařazení na seznam se zvažuje.

C. ZMRAZENÍ FINANČNÍCH PROSTŘEDKŮ NEBO JINÝCH AKTIV OSOB A SUBJEKTŮ ZAŘAZENÝCH NA SEZNAMU A ZÁKAZ NAKLÁDÁNÍ S NIMI

5. Státy mají povinnost bezodkladně uplatnit cílené finanční sankce proti osobám a subjektům zařazeným na seznam výborem dle rezoluce č. 1267 a výborem dle rezoluce č. 1988 (v případě rezoluce č. 1267 (1999) včetně navazujících rezolucí), pokud tyto výbory jednají v rámci mandátu podle kapitoly VII Charty OSN. V případě rezoluce č. 1373 (2001) jsou státy povinny zmrazit zdroje a zakázat nakládání s finančními prostředky nebo jinými aktivy osob a subjektů zařazených na seznam a zakázat nakládání s nimi neprodleně po zařazení těchto osob nebo subjektů na seznam na (nad)národní úrovni, ať z jejich iniciativy nebo na žádost jiného státu, pokud dožádaný stát dojde v souladu s příslušnými právními zásadami k závěru, že požadované zařazení na seznam je podloženo dostatečnými důvody nebo náležitými informacemi zakládajícími podezření nebo přesvědčení, že osoba navržená k zařazení na seznam splňuje kritéria pro zařazení podle rezoluce č. 1373 (2001), uvedená v oddíle E.
6. Státy by měly stanovit nezbytnou zákonnou pravomoc a určit kompetentní vnitrostátní orgány odpovědné za uplatňování a vymáhání cílených finančních sankcí v souladu s následujícími standardy a postupy:
- (a) Státy⁶ by měly požadovat, aby všechny fyzické a právnické osoby ve státě neprodleně a bez předchozího oznámení zmrazily finanční prostředky nebo jiná aktiva osob a subjektů zařazených na seznam. Tato povinnost by se měla vztahovat na všechny finanční prostředky nebo jiná aktiva vlastněná nebo kontrolovaná osobou nebo subjektem zařazeným na seznam, nikoli pouze na finanční prostředky nebo jiná aktiva, které lze spojit s konkrétním teroristickým činem, jeho přípravou nebo hrozbou, dále na finanční prostředky nebo jiná aktiva, která osoby nebo subjekty zařazené na seznam samostatně nebo společně přímo či nepřímo vlastní nebo kontrolují, na finanční prostředky nebo jiná aktiva plynoucí nebo vytvořená z finančních prostředků nebo jiných aktiv, která osoby nebo subjekty zařazené na seznam přímo či nepřímo vlastní nebo kontrolují, jakož i na finanční prostředky nebo jiná aktiva osob a subjektů jednajících jménem nebo na pokyn osob nebo subjektů zařazených na seznam.
- (b) Státy by měly zakázat svým občanům nebo fyzickým a právnickým osobám v jejich jurisdikci poskytnout finanční prostředky nebo jiná aktiva, hospodářské zdroje nebo finanční či jiné související služby přímo či nepřímo k samostatnému

⁶ V případě Evropské unie (EU), jež je ve smyslu Doporučení 6 nadnárodní jurisdikcí, se právo EU uplatňuje následovně: Aktiva osob a subjektů zařazených na seznam jsou zmrazena podle nařízení EU ve znění pozdějších předpisů. Členské státy EU mohou přijmout dodatečná opatření za účelem zmrazení a všechny fyzické a právnické osoby v EU musí toto zmrazení respektovat a osobám a subjektům zařazeným na seznam nezpřístupnit žádné finanční prostředky.

či společnému užití ve prospěch osob a subjektů zařazených na seznam, subjektů přímo či nepřímo vlastněných nebo kontrolovaných osobami nebo subjekty zařazenými na seznam a osob a subjektů jednajících jménem nebo na pokyn osob nebo subjektů zařazených na seznam, pokud se tak nestane na základě povolení, oprávnění nebo oznámení v souladu s příslušnými rezolucemi Rady bezpečnosti (viz oddíl E níže).

- (c) Státy by měly mít mechanismy, kterými finančním institucím a DNFBP neprodleně po přijetí daného opatření oznámí zařazení osob a subjektů na seznam a poskytnou jasné pokyny – zejména finančním institucím a jiným osobám nebo subjektům včetně DNFBP, které drží předmětné finanční prostředky nebo jiná aktiva – ohledně povinnosti přijmout kroky na základě mechanismů zmrazení zdrojů.
- (d) Státy by měly požadovat, aby finanční instituce a DNFBP⁷ oznamovaly kompetentním orgánům zmrazení finančních prostředků nebo přijetí kroků v souladu s požadavky příslušných rezolucí Rady bezpečnosti, včetně pokusů o provedení transakcí, a zajistit, aby kompetentní orgány tyto informace účinně využily.
- (e) Státy by měly přijmout účinná opatření na ochranu práv třetích osob jednajících v dobré víře při plnění povinností podle Doporučení 6.

D. VYNĚTÍ ZE SEZNAMU, ZRUŠENÍ ZMRAZENÍ A ZPŘÍSTUPNĚNÍ ZMRAZENÝCH FINANČNÍCH PROSTŘEDKŮ NEBO JINÝCH AKTIV

- 7. Státy by měly vypracovat a uplatňovat veřejně známé postupy k předkládání žádostí o vynětí ze seznamu Radě bezpečnosti v případě osob a subjektů zařazených na seznam podle rezoluce č. 1267 (1999) a na ni navazujících rezolucí, pokud podle názoru daného státu nesplňují nebo přestaly splňovat kritéria pro zařazení na seznam. Jakmile výbor dle rezoluce č. 1267 nebo výbor dle rezoluce č. 1988 vyjme osobu nebo subjekt ze seznamu, povinnost zmrazení zdrojů přestává platit. V případě žádostí o vynětí osob spojených se sítí Al-Kajdá by uvedené postupy a kritéria měly být v souladu s postupy přijatými výborem dle rezoluce č. 1267 podle rezolucí Rady bezpečnosti č. 1730 (2006), 1735 (2006), 1822 (2008), 1904 (2009), 1989 (2011) a případných navazujících rezolucí. V případě žádostí o vynětí osob spojených s Talibanem a souvisejícími hrozbami pro mír, bezpečnost a stabilitu Afghánistánu by tyto postupy a kritéria měly být v souladu s postupy přijatými výborem dle rezoluce č. 1988 podle rezolucí Rady bezpečnosti č. 1730 (2006), 1735 (2006), 1822 (2008), 1904 (2009), 1988 (2011) a případných navazujících rezolucí.
- 8. V případě osob a subjektů zařazených na seznam podle rezoluce č. 1373 (2001) by státy měly mít stanovenou příslušnou zákonnou pravomoc a postupy nebo mechanismy k vynětí osob a subjektů, které přestaly splňovat kritéria pro zařazení na seznam, a ke zrušení zmrazení jejich finančních prostředků nebo jiných aktiv. Státy by rovněž měly zavést postupy, které by na žádost umožňovaly přezkum rozhodnutí o zařazení na seznam před soudem nebo jiným nezávislým kompetentním orgánem.

⁷ Rezoluce Rady bezpečnosti se vztahují na všechny fyzické a právnické osoby ve státě.

9. V zájmu osob nebo subjektů se stejným nebo podobným jménem jako osoby nebo subjekty zařazené na seznam, které jsou omylem dotčeny mechanismem zmrazení zdrojů (tj. falešně pozitivní), by státy měly vypracovat a uplatňovat veřejně známé postupy k rychlému zrušení zmrazení finančních prostředků nebo jiných aktiv těchto osob nebo subjektů po ověření, že daná osoba nebo subjekt není osobou nebo subjektem zařazeným na seznam.
10. Pokud státy určí, že finanční prostředky nebo jiná aktiva osob a subjektů zařazených na seznam Radou bezpečnosti nebo některým z příslušných sankčních výborů jsou nezbytné pro úhradu základních výloh, určitých druhů poplatků, nákladů a výdajů nebo mimořádných výdajů, měly by povolit přístup k těmto finančním prostředkům nebo jinému majetku v souladu s postupy stanovenými v rezoluci Rady bezpečnosti č. 1452 (2002) a případných navazujících rezolucích. Ze stejných důvodů by státy měly povolit přístup k finančním prostředkům nebo jiným aktivům, pokud je zmrazení zdrojů uplatněno na osoby a subjekty zařazené na seznam na (nad)národní úrovni podle rezoluce č. 1373 (2001) a podle vymezení rezoluce č. 1963 (2010).
11. Státy by měly zavést mechanismus, jehož prostřednictvím může osoba nebo subjekt zařazený na seznam vznést námitku proti svému zařazení s cílem jeho přezkumu kompetentním orgánem nebo soudem. Pokud jde o zařazení na sankční seznam osob spojených se sítí Al-Kajdá, měly by státy informovat osoby a subjekty zařazené na seznam o existenci úřadu ombudsmana OSN, který podle rezoluce č. 1904 (2009) přijímá žádosti o vynětí ze seznamu.
12. Státy by měly zavést mechanismy pro oznámení vynětí ze seznamu a zrušení zmrazení zdrojů finančnímu sektoru a DNFBP neprodleně po přijetí takového opatření a k poskytnutí odpovídajících pokynů – zejména finančním institucím a jiným osobám nebo subjektům včetně DNFBP, které drží předmětné finanční prostředky nebo jiná aktiva – ohledně jejich povinnosti respektovat vynětí ze seznamu nebo zrušení zmrazení zdrojů.

E. KRITÉRIA OSN PRO ZAŘAZENÍ NA SEZNAM

13. Kritéria pro zařazení na seznam vymezená v příslušných rezolucích Rady bezpečnosti OSN jsou tato:
 - (a) **Rezoluce Rady bezpečnosti č. 1267 (1999) a 1989 (2011) a jejich navazující rezoluce⁸:**
 - (i) osoba nebo subjekt, které se podílejí na financování, plánování, podpoře, přípravě nebo páchání činů nebo jednání sítě Al-Kajdá nebo její buňky, příčleněné osoby, odnože nebo odvozené skupiny, společně s nimi, jejich jménem, v jejich prospěch nebo na jejich podporu, dále na dodávkách, prodeji nebo dopravě zbraní a souvisejícího materiálu komukoli z nich, na získávání členů pro kohokoli z nich nebo na jiné formě podpory činů nebo jednání kohokoli z nich⁹; nebo

⁸ Doporučení 6 se vztahuje na všechny současné a budoucí rezoluce navazující na rezoluci č. 1267 (1999). V době vydání těchto Vysvětlivek (únor 2012) patřily mezi rezoluce navazující na rezoluci č. 1267 (1999) tyto rezoluce: rezoluce č. 1333 (2000), 1367 (2001), 1390 (2002), 1455 (2003), 1526 (2004), 1617 (2005), 1735 (2006), 1822 (2008), 1904 (2009), 1988 (2011) a 1989 (2011).

⁹ Odstavec 2 rezoluce č. 1617 (2005) dále definuje kritéria pro termín „být spojen“ se sítí Al-Kajdá nebo

- (ii) podnik přímo či nepřímo vlastněný nebo kontrolovaný osobou nebo subjektem zařazenými na seznam na základě odst. 13 písmene a) bodu i) nebo osobami jednajícími jejich jménem nebo na jejich pokyn.
- (b) **Rezoluce Rady bezpečnosti č. 1267 (1999) a 1988 (2011) a na ni navazující rezoluce:**
- (i) osoba nebo subjekt, které se podílejí na financování, plánování, podpoře, přípravě nebo páchání činů nebo jednání osob a subjektů zařazených na seznamu a jiných osob, skupin, podniků a subjektů spojených s Talibanem a představujících hrozbu pro mír, stabilitu a bezpečnost Afghánistánu, společně s nimi, jejich jménem, v jejich prospěch nebo na jejich podporu, dále na dodávkách, prodeji nebo dopravě zbraní a souvisejícího materiálu komukoli z nich, na získávání členů pro kohokoli z nich nebo na jiné formě podpory činů nebo jednání kohokoli z nich; nebo
 - (ii) podnik přímo či nepřímo vlastněný nebo kontrolovaný osobou nebo subjektem zařazenými na seznam na základě odst. 13 písmene b) bodu i) nebo osobami jednajícími jejich jménem nebo na jejich pokyn.
- (c) **Rezoluce Rady bezpečnosti č. 1373 (2001):**
- (i) osoba nebo subjekt, které spáchají nebo se pokusí spáchat teroristický čin, nebo které se podílejí na spáchání teroristického činu či mu napomáhají;
 - (ii) subjekt přímo či nepřímo vlastněný nebo kontrolovaný osobou nebo subjektem zařazenými na seznam na základě odst. 13 písmene c) bodu i); nebo
 - (iii) osoba nebo subjekt jednající jménem nebo na pokyn osoby nebo subjektu zařazených na seznam na základě odst. 13 písmene c) bodu i).

Usámou bin Ládinem.

VYSVĚTLIVKA K DOPORUČENÍ 7 (CÍLENÉ FINANČNÍ SANKCE TÝKAJÍCÍ SE ŠÍŘENÍ ZBRANÍ HROMADNÉHO NIČENÍ)

A. CÍL

1. Doporučení 7 vyžaduje, aby státy uplatňovaly cílené finanční sankce¹⁰ ke splnění rezolucí Rady bezpečnosti OSN, podle nichž státy musí neprodleně zmrazit finanční prostředky nebo jiná aktiva osoby¹¹ nebo subjektu zařazených na seznam Radou bezpečnosti OSN podle kapitoly VII Charty OSN a zajistit, že žádné finanční prostředky nebo jiná aktiva nebudou této osobě nebo subjektu nebo v jejich prospěch zpřístupněna, na základě rezolucí Rady bezpečnosti, které se týkají prevence a potírání financování šíření zbraní hromadného ničení¹².
2. Je třeba zdůraznit, že žádný z požadavků Doporučení 7 nemá nahradit jiná opatření nebo povinnosti, které jsou již uloženy v oblasti nakládání s finančními prostředky nebo jinými aktivy v kontextu trestního, občanského nebo správního šetření nebo řízení, jak vyžadují mezinárodní smlouvy nebo rezoluce Rady bezpečnosti týkající se nešíření zbraní hromadného ničení¹³. Cílem Doporučení 7 jsou preventivní opatření, která jsou nezbytná a specifická pro zastavení toku finančních prostředků nebo jiného majetku šířitelům zbraní hromadného ničení nebo na podporu šíření těchto zbraní a využití finančních prostředků nebo jiných aktiv šířiteli nebo na podporu šíření zbraní hromadného ničení, jak vyžaduje Rada bezpečnosti OSN.

B. ZAŘAZENÍ NA SEZNAM

3. Zařazení na seznam provádí Rada bezpečnosti v rámci příloh k příslušným rezolucím nebo výbory Rady bezpečnosti zřízené na základě těchto rezolucí. Neexistuje konkrétní povinnost uložená členskými státy OSN, aby návrhy na zařazení na seznam předkládaly příslušným výborům Rady bezpečnosti. V praxi jsou však výbory na žádostech členských států o zařazení na seznam primárně závislé. Rezoluce Rady bezpečnosti č. 1718 (2006) a č. 1737 (2006) stanoví, že příslušné výbory podle

¹⁰ Doporučení 7 se zaměřuje na cílené finanční sankce. Je však třeba poznamenat, že příslušné rezoluce Rady bezpečnosti OSN jsou mnohem širší a předepisují i jiné druhy sankcí (např. zákaz cestování) a jiné druhy finančních opatření (např. zákaz financování určitých činností a požadavky na obezřetnost). Pokud jde o jiné druhy finančních opatření, FATF vydal nezávazné pokyny, které mohou jednotlivé jurisdikce při provádění příslušných rezolucí Rady bezpečnosti OSN zohlednit. Pokud jde o cílené finanční sankce týkající se financování šíření zbraní hromadného ničení, vydal FATF také nezávazné pokyny, které mohou jurisdikce při provádění příslušných rezolucí Rady bezpečnosti OSN zohlednit.

¹¹ Fyzická nebo právnická osoba.

¹² Doporučení 7 se vztahuje na všechny stávající rezoluce Rady bezpečnosti ukládající cílené finanční sankce týkající se financování šíření zbraní hromadného ničení, jejich budoucí navazující rezoluce a případné budoucí rezoluce Rady bezpečnosti ukládající cílené finanční sankce v souvislosti s financováním šíření zbraní hromadného ničení. V době vydání těchto Vysvětlivek (únor 2012) patřily mezi rezoluce Rady bezpečnosti ukládající cílené finanční sankce týkající se financování šíření zbraní hromadného ničení tyto rezoluce: rezoluce č. 1718 (2006), 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008), 1874 (2009) a 1929 (2010).

¹³ Na základě požadavků stanovených např. ve *Smlouvě o nešíření jaderných zbraní*, *Úmluvě o zákazu biologických a toxinových zbraní*, *Úmluvě o chemických zbraních* a rezoluci Rady bezpečnosti č. 1540 (2004). Tyto povinnosti existují samostatně a nezávisle na povinnostech stanovených Doporučením 7 a jeho Vysvětlivkou.

potřeby vyhlášují pokyny na podporu provádění opatření stanovených těmito rezolucemi.

4. Státy by mohly zvážit stanovení pravomoci a účinných postupů nebo mechanismů k navrhování osob a subjektů Radě bezpečnosti k zařazení na seznam v souladu s příslušnými rezolucemi Rady bezpečnosti, které ukládají cílené finanční sankce v oblasti financování šíření zbraní hromadného ničení. V tomto směru by státy mohly zvážit tyto otázky:
 - (a) určení kompetentního orgánu (orgánů), ať moci výkonné nebo soudní, který by měl odpovědnost za:
 - (i) navrhování osob nebo subjektů, které splňují konkrétní kritéria pro zařazení na seznam stanovená v rezoluci č. 1718 (2006) a navazujících rezolucích¹⁴, sankčnímu výboru dle rezoluce č. 1718 k zařazení na příslušný seznam, pokud se daný orgán rozhodne tak učinit a domnívá se, že má dostatečné důkazy k doložení kritérií pro zařazení na seznam (konkrétní kritéria pro zařazení na seznam podle příslušných rezolucí Rady bezpečnosti viz oddíl E); a
 - (ii) navrhování osob nebo subjektů, které splňují konkrétní kritéria pro zařazení na seznam stanovená v rezoluci č. 1737 (2006) a navazujících rezolucích¹⁵, sankčnímu výboru dle rezoluce č. 1737 k zařazení na příslušný seznam, pokud se daný orgán rozhodne tak učinit a domnívá se, že má dostatečné důkazy k doložení kritérií pro zařazení na seznam (konkrétní kritéria pro zařazení na seznam podle příslušných rezolucí Rady bezpečnosti viz oddíl E).
 - (b) zavedení mechanismu (mechanismů) k identifikaci cílových osob k zařazení na seznam na základě kritérií pro zařazení na seznam stanovených v rezolucích č. 1718 (2006) a 1737 (2006) a na ně navazujících rezolucích (konkrétní kritéria pro zařazení na seznam podle příslušných rezolucí Rady bezpečnosti viz oddíl E). Pomocí těchto postupů by mělo být stanoveno, v souladu s příslušnými (nad)národními zásadami, zda existují dostatečné důvody nebo náležitě informace k navržení zařazení na seznam.
 - (c) stanovení zákonné pravomoci a postupů nebo mechanismů ke shromáždění nebo vyžádání co nejvíce informací od všech relevantních zdrojů za účelem identifikace osob a subjektů, které na základě dostatečných důvodů nebo náležitých informací zakládajících podezření nebo přesvědčení splňují kritéria pro zařazení na seznam podle příslušných rezolucí Rady bezpečnosti.
 - (d) zohlednění kritérií v oddíle E této Vysvětlivky, rozhodují-li se, zda navrhnout zařazení na seznam či nikoli. Při navržení zařazení na seznam kompetentní orgán každého státu uplatňuje právní standard vlastního právního systému

¹⁴ Doporučení 7 se vztahuje na všechny stávající a budoucí rezoluce navazující na rezoluci č. 1718 (2006). V době vydání těchto vysvětlivek (únor 2012) patřily mezi rezoluce navazující na rezoluci č. 1718 (2006) tyto rezoluce: rezoluce č. 1874 (2009).

¹⁵ Doporučení 7 se vztahuje na všechny stávající a budoucí rezoluce navazující na rezoluci S/RES/1737 (2006). V době vydání těchto vysvětlivek (únor 2012) patřily mezi rezoluce navazující na rezoluci č. 1737 (2006) tyto rezoluce: rezoluce č. 1747 (2007), 1803 (2008) a 1929 (2010).

a bere ohled na lidská práva, respektování právního státu a uznání práv nevinných třetích osob.

- (e) poskytnutí co nejvíce podrobností o následujících skutečnostech, navrhnou-li jména sankčnímu výboru 1718 na základě rezoluce č. 1718 (2006) a na ni navazujících rezolucí nebo sankčnímu výboru 1737 na základě rezoluce č. 1737 (2006) a na ni navazujících rezolucí, o:
 - (i) navrhovaném jménu, zejména dostatek informací k identifikaci, které umožní přesné a pozitivní ztotožnění osob a subjektů; a
 - (ii) konkrétních informací, jimiž je podloženo rozhodnutí, že osoba nebo subjekt splňují příslušná kritéria pro zařazení na seznam (konkrétní kritéria pro zařazení na seznam podle příslušných rezolucí Rady bezpečnosti viz oddíl E).
- (f) zavedení takových mechanismů, aby mohly v případě potřeby postupovat ex parte proti osobě nebo subjektu, které byly identifikovány a u nichž se zvažuje návrh k zařazení na seznam.

C. ZMRAZENÍ FINANČNÍCH PROSTŘEDKŮ NEBO JINÝCH AKTIV OSOB A SUBJEKTŮ ZAŘAZENÝCH NA SEZNAMU A ZÁKAZ NAKLÁDÁNÍ S NIMI

- 5. Státy jsou povinny bezodkladně uplatnit cílené finanční sankce proti osobám a subjektům zařazeným na seznam:
 - (a) Radou bezpečnosti v případě rezoluce č. 1718 (2006) a na ni navazujících rezolucí v rámci příloh k těmto rezolucím, nebo Sankčním výborem dle rezoluce č. 1718; a
 - (b) Radou bezpečnosti v případě rezoluce č. 1737 (2006) a na ni navazujících rezolucí v rámci příloh k těmto rezolucím, nebo Sankčním výborem dle rezoluce č. 1737,

pokud tyto výbory jednají na základě mandátu podle kapitoly VII Charty OSN.

- 6. Státy by měly stanovit nezbytnou zákonnou pravomoc a určit příslušné vnitrostátní orgány odpovědné za uplatňování a vymáhání cílených finančních sankcí v souladu s následujícími standardy a postupy:
 - (a) Státy¹⁶ by měly požadovat, aby všechny fyzické a právnické osoby ve státě neprodleně a bez předchozího oznámení zmrazily finanční prostředky nebo jiná aktiva osob a subjektů zařazených na seznam. Tato povinnost by se měla vztahovat na všechny finanční prostředky nebo jiná aktiva, které osoba nebo subjekt zařazený na seznam vlastní nebo kontroluje, nikoli pouze na finanční prostředky nebo jiná aktiva, které lze spojit s konkrétním činem šíření zbraní hromadného ničení, jeho přípravou nebo hrozbou, dále na finanční prostředky nebo jiná aktiva, které osoby nebo subjekty zařazené na seznam samostatně

¹⁶ V případě Evropské unie (EU), kterou FATF pro účely Doporučení 7 považuje za nadnárodní jurisdikci, jsou aktiva osob a subjektů zařazených na seznam zmrazena podle nařízení EU (ve znění pozdějších předpisů). Členské státy EU mohou přijmout dodatečná opatření za účelem zmrazení a všechny fyzické a právnické osoby v EU musí toto zmrazení respektovat a osobám a subjektům zařazeným na seznam nezpřístupnit žádné finanční prostředky.

nebo společně přímo či nepřímo vlastní nebo kontrolují, na finanční prostředky nebo jiná aktiva plynoucí nebo vytvořená z finančních prostředků nebo jiných aktiv, které osoby nebo subjekty zařazené na seznam přímo či nepřímo vlastní nebo kontrolují, jakož i na finanční prostředky nebo jiná aktiva osob a subjektů jednajících jménem nebo na pokyn osob nebo subjektů zařazených na seznam.

- (b) Státy by měly zajistit, aby jejich občané a fyzické nebo právnické osoby na jejich území nemohli zpřístupnit finanční prostředky nebo jiná aktiva osobám nebo subjektům zařazeným na seznam nebo v jejich prospěch, pokud se tak nestane na základě povolení, oprávnění nebo oznámení v souladu s příslušnými rezolucemi Rady bezpečnosti (viz oddíl E níže).
- (c) Státy by měly mít mechanismy, kterými finančním institucím a DNFBP neprodleně po přijetí daného opatření oznámí zařazení osob a subjektů na seznam a poskytnou jasné pokyny – zejména finančním institucím a jiným osobám nebo subjektům včetně DNFBP, které drží předmětné finanční prostředky nebo jiná aktiva – ohledně povinnosti přijmout kroky na základě mechanismů zmrazení zdrojů.
- (d) Státy by měly požadovat, aby finanční instituce a DNFBP¹⁷ oznamovaly kompetentním orgánům zmrazená aktiva nebo přijaté kroky v souladu s požadavky příslušných rezolucí Rady bezpečnosti, včetně pokusů o provedení transakcí, a zajistit, aby kompetentní orgány tyto informace účinně využily.
- (e) Státy by měly přijmout účinná opatření na ochranu práv třetích osob jednajících v dobré víře při plnění povinností podle Doporučení 7.
- (f) Státy by měly přijmout vhodná opatření ke sledování a zajištění, že finanční instituce a DNFBP dodržují příslušné zákony a vymahatelná opatření upravující povinnosti podle Doporučení 7. Nedodržení těchto zákonů a vymahatelných opatření by mělo podléhat občanskoprávním, správním nebo trestním sankcím.

D. VYNĚTÍ ZE SEZNAMU, ZRUŠENÍ ZMRAZENÍ A ZPŘÍSTUPNĚNÍ ZMRAZENÝCH FINANČNÍCH PROSTŘEDKŮ NEBO JINÝCH AKTIV

- 7. Státy by měly vypracovat a uplatňovat veřejně známé postupy k předkládání žádostí o vynětí ze seznamu Radě bezpečnosti v případě osob a subjektů zařazených na seznam, pokud podle názoru daného státu nesplňují nebo přestaly splňovat kritéria pro zařazení na seznam. Jakmile příslušný sankční výbor vyjme osobu nebo subjekt ze seznamu, povinnost zmrazení aktiv přestává platit. Tyto postupy a kritéria by měly být v souladu s použitelnými pokyny nebo postupy přijatými Radou bezpečnosti podle rezoluce č. 1730 (2006) a případných navazujících rezolucí, včetně pokynů nebo postupů v rámci mechanismu kontaktního místa zřízeného podle dané rezoluce. Státy by měly osobám a subjektům na seznamu umožnit podat žádost o vynětí ze seznamu kontaktnímu místu zřízenému podle rezoluce č. 1730 (2006) nebo informovat osoby nebo subjekty zařazené na seznam, aby podaly žádost přímo kontaktnímu místu.
- 8. V zájmu osob nebo subjektů se stejným nebo podobným jménem jako osoby nebo subjekty zařazené na seznam, které jsou omylem dotčeny mechanismem zmrazení zdrojů (tj. falešně pozitivní), by státy měly vypracovat a uplatňovat veřejně známé

¹⁷ Rezoluce Rady bezpečnosti se vztahují na všechny fyzické a právnické osoby ve státě.

postupy k rychlému zrušení zmrazení finančních prostředků nebo jiných aktiv těchto osob nebo subjektů po ověření, že daná osoba nebo subjekt není osobou nebo subjektem zařazeným na seznam.

9. Pokud státy dojdou k závěru, že jsou splněny podmínky pro udělení výjimky stanovené v rezoluci č. 1718 (2006) a rezoluci č. 1737 (2006), měly by povolit přístup k finančním prostředkům nebo jiným aktivům v souladu s postupy v nich uvedenými.
10. Státy by měly povolit, aby na účty zmrazené podle rezoluce č. 1718 (2006) nebo rezoluce č. 1737 (2006) mohly být připsány úroky nebo jiné příjmy z těchto účtů či platby splatné na základě smluv, dohod nebo závazků, jež vznikly před dnem, kdy se dané účty staly předmětem ustanovení příslušné rezoluce, za předpokladu, že se na tyto úroky, jiné příjmy a platby nadále vztahují uvedená ustanovení a jsou zmrazeny.
11. Zmrazení zdrojů provedené podle rezoluce č. 1737 (2006) nebrání tomu, aby osoba nebo subjekt zařazený na seznam provedly platbu splatnou na základě smlouvy uzavřené před jejich zařazením na seznam, pokud:
 - (a) příslušné státy došly k závěru, že se smlouva netýká zakázaných položek, materiálů, zařízení, zboží, technologií, pomoci, vzdělávání, finanční pomoci, investic, zprostředkování nebo služeb uvedených v příslušné rezoluci Rady bezpečnosti;
 - (b) příslušné státy zjistily, že platbu přímo ani nepřímo nepřijme osoba nebo subjekt zařazený na seznamu podle rezoluce č. 1737 (2006); a
 - (c) příslušné státy předem podaly oznámení sankčnímu výboru dle rezoluce č. 1737 o úmyslu provést nebo přijmout tyto platby nebo případně povolit pro tento účel zrušení zmrazení finančních prostředků, jiného finančního majetku nebo hospodářských zdrojů, a to deset dní před tímto povolením.¹⁸
12. Státy by měly mít mechanismy pro oznámení vynětí ze seznamu a zrušení zmrazení zdrojů finančnímu sektoru a DNFBP neprodleně po přijetí takového opatření a k poskytnutí odpovídajících pokynů – zejména finančním institucím a jiným osobám nebo subjektům včetně DNFBP, které drží předmětné finanční prostředky nebo jiná aktiva – ohledně jejich povinnosti respektovat vynětí ze seznamu nebo zrušení zmrazení zdrojů.

¹⁸ Je-li osobou nebo subjektem zařazenými na seznam finanční instituce, měly by jurisdikce zvážit pokyn FATF vydaný jako příloha k dokumentu *Provádění finančních ustanovení Rady bezpečnosti OSN v rámci boje proti šíření zbraní hromadného ničení*, přijatému v září 2007.

E. KRITÉRIA OSN PRO ZAŘAZENÍ NA SEZNAM

13. Kritéria pro zařazení na seznam vymezená v příslušných rezolucích Rady bezpečnosti OSN jsou tato:

(a) **Rezoluce č. 1718 (2006):**

- (i) osoba nebo subjekt zapojený v programu Korejské lidově demokratické republiky (KLDK) týkajícím se jaderných zbraní, zbraní hromadného ničení nebo balistických střel;
- (ii) osoba nebo subjekt poskytující podporu programu KLDK týkajícího se jaderných zbraní, zbraní hromadného ničení nebo balistických střel, včetně zprostředkování zakázaného;
- (iii) osoba nebo subjekt jednající jménem nebo na pokyn osoby nebo subjektu zařazených na seznam na základě odst. 13 písmene (a) bodu (i) nebo bodu (ii)¹⁹; nebo
- (iv) právnická osoba nebo subjekt přímo či nepřímo vlastněný nebo ovládaný osobou nebo subjektem zařazenými na seznam na základě odst. 13 písmene (a) bodu (i) nebo bodu (ii)²⁰.

(b) **Rezoluce č. 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) a 1929 (2010):**

- (i) osoba nebo subjekt podílející se na iránských jaderných činnostech, jež by mohly ohrozit nešíření, nebo na vývoji nosičů jaderných zbraní;
- (ii) osoba nebo subjekt přímo spojený s iránskými jadernými činnostmi, jež by mohly ohrozit nešíření, nebo s vývojem nosičů jaderných zbraní nebo tyto činnosti podporující;
- (iii) osoba nebo subjekt jednající jménem nebo na pokyn osoby nebo subjektu uvedených v odst. 13 písmenu (b) bodu (i) a/nebo bodu (ii) nebo subjektů jimi vlastněných nebo kontrolovaných;
- (iv) osoba nebo subjekt jednající jménem nebo na pokyn jednotlivců nebo subjektů iránských revolučních gard zařazených na seznam podle S/RES/1929 (2010);
- (v) subjekt vlastněný nebo kontrolovaný, též nedovoleným způsobem, jednotlivci nebo subjekty iránských revolučních gard zařazenými na seznam podle S/RES/1929 (2010)²¹;
- (vi) osoba nebo subjekt jednající jménem nebo na pokyn subjektů společnosti Islamic Republic of Iran Shipping Lines (IRISL) zařazených na seznam podle S/RES/1929 (2010);

¹⁹ Finanční prostředky nebo aktiva těchto osob nebo subjektů jsou zmrazeny bez ohledu to, zda je výbor konkrétně identifikuje.

²⁰ Ibid.

²¹ Ibid.

- (vii) subjekty vlastněné nebo kontrolované, též nedovoleným způsobem, subjekty společnosti Islamic Republic of Iran Shipping Lines (IRISL) zařazenými na seznam podle S/RES/1929 (2010); nebo
- (viii) osoba nebo subjekt určený Radou bezpečnosti OSN nebo výborem, které pomáhaly osobám nebo subjektům zařazeným na seznam při vyhýbání se sankcím podle S/RES/1737 (2006), S/RES/1747 (2007), S/RES/1803 (2008) nebo S/RES/1929 (2010) nebo při porušování jejich ustanovení.

VYSVĚTLIVKA K DOPORUČENÍ 8 (NEZISKOVÉ ORGANIZACE)

A. ÚVOD

1. Neziskové organizace mají stěžejní úlohu ve světové i národní ekonomice a v sociálních systémech. Jejich práce doplňuje úsilí vlád i soukromého sektoru poskytovat základní služby, útěchu a naději lidem v nouzi po celém světě. Probíhající mezinárodní kampaň proti financování terorismu naneštěstí ukázala, že teroristé a teroristické organizace zneužívají neziskový sektor k získávání a přesouvání finančních prostředků, poskytování logistické podpory, podpoře náboru teroristů a jiným způsobům podpory teroristických organizací a aktivit. Toto zneužívání nejen usnadňuje teroristické aktivity, ale také podkopává důvěru dárců a ohrožuje důvěryhodnost neziskových organizací. Proto je ochrana neziskového sektoru před zneužíváním teroristy zásadní součástí globálního boje proti terorismu i nezbytným krokem k zachování důvěryhodnosti neziskových organizací.
2. Neziskové organizace jsou zneužitelné teroristy z mnoha důvodů. Neziskové organizace mají důvěru veřejnosti, přístup ke značným zdrojům finančních prostředků a často nakládají hodně s hotovostí. Navíc mají některé neziskové organizace celosvětovou působnost, která jim umožňuje provádět národní i mezinárodní projekty a finanční transakce, často v oblastech nejvíce vystavených teroristické činnosti nebo v jejich blízkosti. Podle právní formy neziskové organizace a státu, ve kterém působí, mohou být neziskové organizace často jen málo nebo vůbec dozorovány státními orgány (např. z hlediska registrace, uchovávání záznamů, podávání zpráv a kontroly), nebo jejich založení vyžaduje jen několik formalit (např. nejsou požadavky na kvalifikovanost nebo počáteční kapitál, není zjišťována bezúhonnost zaměstnanců). Teroristické organizace využily těchto charakteristik neziskových organizací k infiltraci sektoru a zneužívání finančních prostředků a činnosti neziskových organizací k zakrytí teroristické činnosti nebo k její podpoře.

B. CÍLE A OBECNÉ PRINCIPY

3. Cílem Doporučení 8 je zajistit, aby neziskové organizace nebyly zneužívány teroristickými organizacemi: (i) k vydávání se za legální subjekty; (ii) k využívání legálních subjektů jako zástěrky pro financování terorismu, včetně vyhýbání se zmrazujícím opatřením; nebo (iii) k utajování nebo zastírání, že finanční prostředky určené pro legální účely jsou vyváděny pro teroristické účely. V této vysvětlivce je přístup k dosažení cílů založen na následujících obecných principech:
 - (a) Zneužívání neziskového sektoru teroristy a teroristickými skupinami v minulosti i dnes si žádá, aby státy přijaly opatření, která: (i) ochrání sektor před takovým zneužíváním, a (ii) identifikují neziskové organizace, které jsou buď zneužívány, nebo aktivně podporují teroristy a teroristické organizace, a zavedou účinné kroky proti nim.
 - (b) Opatření, která státy přijmou k ochraně neziskového sektoru, by neměla narušit nebo odstrašit legitimní charitativní aktivity. Opatření by spíše měla podporovat transparentnost a povzbudit větší důvěru napříč komunitou dárců i u veřejnosti, že charitativní finanční prostředky a služby se dostávají k zamýšleným

oprávněným příjemcům. Systémy, které podporují dosažení vysokého stupně transparentnosti, integrity a veřejné důvěry v řízení a fungování všech neziskových organizací jsou nedílnou součástí zajištění toho, že sektor nemůže být zneužit pro financování terorismu.

- (c) Opatření přijatá státy k identifikaci a zavedení účinných kroků vůči neziskovým organizacím zneužívaným nebo aktivně podporujícím teroristy nebo teroristické organizace, by měla mít za cíl předcházení a případně stáhnutí financování terorismu a jiných forem podpory terorismu. Pokud je u neziskové organizace zjištěno podezření z financování terorismu nebo jiných forem podpory terorismu nebo zapojení do takových činností, absolutní prioritou musí být vyšetření a zastavení takového financování terorismu nebo jeho podpory. Kroky přijaté za tímto účelem by v rozsahu, v jakém je to rozumně možné, neměly mít negativní dopad na nevinné oprávněné příjemce charitativní činnosti. Ale tento zájem nemůže omluvit potřebu přijmout okamžité účinné kroky k posílení bezprostředního zájmu zastavit financování terorismu a jiné formy podpory terorismu poskytované neziskovými organizacemi.
- (d) Vytvořit vztah spolupráce mezi veřejným, soukromým a neziskovým sektorem je zásadní ke zvýšení povědomí a podpoře schopnosti bojovat se zneužíváním sektoru teroristy. Státy by měly podporovat rozvoj akademického výzkumu neziskového sektoru a sdílení informací v jeho rámci, za účelem řešení problémů spojených s financováním terorismu.
- (e) Cílený přístup řešení teroristických hrozeb neziskovému sektoru je zásadní, vzhledem k rozdílnosti národních sektorů, různé míře náchylnosti jednotlivých částí sektoru ke zneužití teroristy, potřebě zajistit, aby se legitimní charitativní činnosti nadále rozvíjely a omezeným zdrojům a pravomocem, které jsou k dispozici v boji proti financování terorismu v každém státě.
- (f) Zásadní je rovněž flexibilita při rozvíjení národní reakce na financování terorismu neziskovým sektorem, aby se mohla vyvíjet s tím, jak se mění povaha hrozby financování terorismu.

C. OPATŘENÍ

4. Státy by měly prověřit neziskový sektor, nebo být schopny získat aktuální informace o jeho aktivitách, velikosti a dalších podstatných vlastnostech. Při provádění hodnocení by státy měly využít všechny dostupné zdroje informací, aby identifikovaly znaky a typy neziskových organizací, které jsou z povahy své činnosti nebo charakteru ohroženy zneužitím k financování terorismu.²² Státy by měly pravidelně přehodnocovat sektor přezkoumáváním nových informací o možných místech zranitelných vůči financování teroristické činnosti v sektoru.
5. Existují různé způsoby přístupů k identifikaci, předcházení a boji proti zneužívání neziskových organizací teroristy. Ale účinný přístup je ten, který zahrnuje všechny čtyři následující prvky: (a) komunikaci se sektorem, (b) dohled nebo kontrola, (c) účinné vyšetřování a sběr informací a (d) účinné mechanismy mezinárodní spolupráce. Následující opatření představují specifické činnosti, které mohou státy

²² Takové informace mohou poskytnout například orgány dohledu, daňová správa, finanční zpravodajská jednotka, dárcovské organizace, orgány činné v trestním řízení nebo zpravodajské služby.

podniknout v každém z uvedených prvků, aby ochránily svůj neziskový sektor před zneužitím pro financování terorismu:

- (a) Komunikace s neziskovým sektorem o problémech financování terorismu
 - (i) Státy by měly mít jasnou strategii podpory transparentnosti, integrity a veřejné důvěry ve správu a řízení všech neziskových organizací.
 - (ii) Státy by měly podporovat nebo realizovat osvětové programy, aby zvýšily povědomí v neziskovém sektoru o jeho zranitelnosti vůči zneužití teroristy a vůči rizikům financování terorismu a o opatřeních, kterými se neziskové organizace mohou proti zneužití bránit.
 - (iii) Státy by měly s neziskovými organizacemi pracovat na vývoji a upřesnění nejlepší praxe jak se vypořádat s riziky a zranitelností vůči financování terorismu a tak sektor chránit před zneužitím teroristy.
 - (iv) Státy by měly podporovat, aby neziskové organizace prováděly transakce prostřednictvím regulovaných finančních kanálů kdekoli je to možné, při vědomí rozdílných možností finančních sektorů v různých státech a oblastech, kde existují naléhavé humanitární potřeby a nouze.

(b) Dohled nebo kontrola neziskového sektoru

Státy by měly přijmout kroky podporující účinný dohled nebo kontrolu neziskového sektoru. V praxi by státy měly být schopny dokázat, že pro neziskové organizace platí níže uvedené standardy týkající se (1) značné části finančních zdrojů sektoru a (2) značné části mezinárodních aktivit sektoru.

- (i) Neziskové organizace by měly mít informace o: (1) účelu a cílech jimi deklarovaných činností; a (2) totožnosti osoby (osob), které vlastní, kontrolují nebo řídí jejich činnost, včetně vyššího managementu, členů představenstva a svěřenských správců. Tyto informace by měly být veřejně dostupné, buď přímo od neziskové organizace, nebo prostřednictvím příslušných orgánů.
- (ii) Neziskové organizace by měly vydávat roční účetní závěrku, která obsahuje detailní rozpis příjmů a výdajů.
- (iii) Neziskové organizace by měly být licencovány nebo registrovány a informace o tom by měly být dostupné kompetentním orgánům.²³
- (iv) Neziskové organizace by měly mít nastaveny vhodné kontrolní mechanismy, které zajistí, že všechny finanční prostředky jsou zaneseny v účetnictví a vynaloženy v souladu s deklarovaným účelem a cíli činností neziskové organizace.
- (v) Neziskové organizace by měly uplatňovat pravidlo „poznej své příjemce a přidružené neziskové organizace“, což znamená, že nezisková organizace by měla vyvinout co největší úsilí, aby potvrdila totožnost, reputaci a

²³ Konkrétní požadavky na licencování nebo registraci pro účely boje proti financování terorismu nejsou nutné. V některých státech jsou například neziskové organizace registrovány u daňové správy a kontrolovány v souvislosti s možností nároku na výhodnější daňové podmínky (např. daňové úlevy, nebo výjimky z daně)

způsobilost svých příjemců a přidružených neziskových organizací. Neziskové organizace by také měly vyvinout co největší úsilí k doložení totožnosti svých významných dárců při zachování důvěrnosti.

- (vi) Neziskové organizace by měly alespoň pět let uchovávat dostatečně podrobné záznamy o vnitrostátních a mezinárodních transakcích, aby bylo možné ověřit, že finanční prostředky byly použity v souladu s účelem a cíli neziskové organizace. Záznamy by měly být přístupné kompetentním orgánům, které jsou k tomu oprávněny. Toto platí rovněž pro body (i) a (ii) výše.
 - (vii) Příslušné orgány by měly kontrolovat, že neziskové organizace plní požadavky tohoto Doporučení.²⁴ Příslušné orgány by měly být schopny uplatnit účinné, přiměřené a odrazující sankce za přestupky učiněné neziskovými organizacemi nebo osobami jednajícími jejich jménem.²⁵
- (c) Účinný sběr informací a vyšetřování
- (i) Státy by měly v největší možné míře zajistit účinnou spolupráci, koordinaci a sdílení informací mezi všemi příslušnými orgány nebo organizacemi, které mají relevantní údaje o neziskových organizacích.
 - (ii) Státy by měly disponovat vyšetřovateli s odbornými znalostmi a schopnostmi pro prošetření těch neziskových organizací, u kterých je podezření, že jsou zneužívány teroristy nebo teroristickými skupinami, nebo je aktivně podporují.
 - (iii) Státy by měly zajistit, aby v rámci vyšetřování byl možný neomezený přístup k informacím o správě a řízení neziskové organizace (včetně finančních a programových informací).
 - (iv) Státy by měly zavést vhodný mechanismus zajišťující, že v případě podezření nebo přiměřených důvodů k podezření, že nezisková organizace: (1) funguje jako zástěrka k získávání peněz pro teroristickou organizaci; (2) je využívána jako kanál pro financování terorismu, včetně vyhýbání se opatřením zmrazujícím aktiva; nebo (3) zatajuje nebo zastírá podvodné vyvádění finančních prostředků určených pro legitimní účely ve prospěch teroristů nebo teroristických organizací, jsou tyto informace ihned sdíleny s relevantními kompetentními orgány, aby mohlo být učiněno preventivní opatření nebo zahájeno vyšetřování.
- (d) Schopnost účinně odpovědět na mezinárodní žádosti o informace o neziskové organizaci, která je předmětem zájmu

V souladu s Doporučením o mezinárodní spolupráci by státy měly určit příslušná kontaktní místa a postupy odpovědi na mezinárodní žádost o informace

²⁴ V tomto kontextu mohou pravidla a předpisy zahrnovat pravidla a standardy uplatňované orgány stavovské samosprávy a akreditačními orgány.

²⁵ Sankce mohou zahrnovat zmrazení účtů, odvolání svěřenských správců, pokuty, odnětí certifikace, licence nebo registrace. Tím by neměla být vyloučena možnost souběžného občanského, správního nebo trestního řízení s neziskovou organizací nebo osobami jednajícími jejím jménem.

ke konkrétní neziskové organizaci podezřelé z financování terorismu nebo jiné formy podpory terorismu.

D. ZDROJE PRO DOHLED, KONTROLU A VYŠETŘOVÁNÍ

6. Státy by měly příslušným orgánům odpovědným za dohled, kontrolu a vyšetřování v rámci neziskového sektoru poskytnout dostatečné finanční, lidské a technické zdroje.

Glosář specifických pojmů použitých v tomto Doporučení

Nezisková organizace (NPO)	znamená právnickou osobu nebo jiný právní subjekt, který se primárně angažuje v získávání nebo distribuci finančních prostředků pro charitativní, náboženské, kulturní, vzdělávací, nebo sociální účely nebo pro vykonávání jiného typu dobročinnosti.
Přidružené neziskové organizace	zahrnuje zahraniční pobočky mezinárodní neziskových organizací.
Příjemci	znamená ty fyzické osoby, nebo skupiny fyzických osob, které obdrží charitativní, humanitární nebo jinou pomoc prostřednictvím služeb neziskové organizace.
Příslušné orgány	znamená kompetentní orgány, včetně akreditačních orgánů a orgánů stavovské samosprávy.

VYSVĚTLIVKA K DOPORUČENÍ 10 (IDENTIFIKACE A KONTROLA KLIENTA)

A. IDENTIFIKACE A KONTROLA KLIENTA A RIZIKO VAROVÁNÍ KLIENTA

1. Pokud při vzniku nebo během trvání obchodního vztahu s klientem nebo při provádění příležitostných obchodů pojme finanční instituce podezření, že obchody jsou spojeny s praním peněz nebo financováním terorismu, měla by:
 - (a) běžným způsobem zjistit a ověřit totožnost²⁶ klienta a skutečného majitele, ať již stálého nebo příležitostného, a to bez ohledu na jakékoli výjimky nebo stanovené prahové hodnoty, které by jinak platily; a
 - (b) podat oznámení o podezřelém obchodu (OPO) finanční zpravodajské jednotce (FIU) v souladu s Doporučením 20.
2. Doporučení 21 zakazuje finančním institucím, jejich řídicím orgánům, vedoucím pracovníkům i zaměstnancům, aby prozradili, že finanční zpravodajské jednotce bylo podáno OPO nebo související informace. Existuje riziko, že plněním povinnosti provést identifikaci a kontrolu klienta (CDD) za těchto okolností by finanční instituce mohla neúmyslně klienta varovat. To, že by klient věděl o OPO nebo možném šetření, by mohlo ohrozit další kroky k vyšetření podezření na praní peněz nebo financování terorismu.
3. Proto by finanční instituce, pojmou-li podezření, že obchody jsou spojeny s praním peněz nebo financováním terorismu, měly při provádění identifikace a kontroly klienta vzít v úvahu riziko jeho varování. Pokud se instituce důvodně domnívá, že provedení CDD tohoto klienta nebo potenciálního klienta varuje, může se rozhodnout CDD neprovést a měla by podat oznámení o podezřelém obchodu. Instituce by měly zajistit, aby jejich zaměstnanci byli s tímto problémem obeznámeni a při provádění CDD postupovali opatrně.

B. IDENTIFIKACE A KONTROLA KLIENTA – OSOBY JEDNAJÍCÍ JMÉNEM KLIENTA

4. Při provádění opatření CDD uvedených v písmenech (a) a (b) Doporučení 10 by finanční instituce měla rovněž ověřit, že osoba, která jedná jménem klienta, má k tomuto jednání oprávnění, a měla by zjistit a ověřit její totožnost.

C. IDENTIFIKACE A KONTROLA KLIENTA U PRÁVNICKÝCH OSOB A JINÝCH PRÁVNÍCH SUBJEKTŮ

5. Finanční instituce by měly být povinny provést při CDD klienta, který je právnickou osobou nebo jiným právním subjektem²⁷, zjištění a ověření jeho totožnosti a zároveň

²⁶ Na spolehlivé nezávislé zdroje, doklady, údaje nebo informace se dále v textu odkazuje jako na „identifikační údaje“.

²⁷ V těchto Doporučeních se jinými právními subjekty, jako jsou trusty (nebo podobná uspořádání), které jsou klientem finanční instituce nebo DNFBP nebo které uskutečňují obchod, rozumí situace, kdy fyzická nebo právnická osoba, jež je svěřenským správcem trustu, naváže obchodní vztah nebo uskuteční obchod jménem příjemců nebo podle podmínek trustu. Na tento případ se i nadále vztahují běžné požadavky na CDD, který je fyzickou nebo právnickou osobou, včetně odstavce 4 Vysvětlivky k Doporučení 10, avšak současně též další požadavky týkající se trustu a skutečných majitelů trustu (dle definice).

zjistit povahu jeho podnikání, včetně struktury vlastnictví a kontroly. Požadavky stanovené v písmenech (a) a (b) níže, týkající se zjištění a ověření totožnosti klienta a skutečného majitele, mají dvojí účel: za prvé předejít protiprávnímu zneužití právnických osob a jiných právních subjektů díky zjištění dostatečných informací o klientovi, které instituci umožní řádně vyhodnotit riziko možného praní peněz a financování terorismu ve spojení s obchodním vztahem, a za druhé přijetí vhodných kroků ke snížení tohoto rizika. Jelikož se jedná o dva aspekty téhož procesu, jsou tyto požadavky provázané a vzájemně se přirozeně doplňují. V této souvislosti by finanční instituce tedy měly být povinny:

- (a) Zjistit a ověřit totožnost klienta. Za běžných okolností by k provedení tohoto kroku byly nutné informace tohoto druhu:
 - (i) jméno, právní forma a doklad o existenci – ověření lze provést například pomocí výpisu z obchodního rejstříku, osvědčením o existenci, společenskou smlouvou, smlouvou o trustu nebo jiným dokladem od spolehlivého nezávislého zdroje, který dokládá jméno, formu a existenci klienta;
 - (ii) závazná pravidla upravující činnost právníké osoby nebo jiného právního subjektu (např. společenská smlouva a stanovy společnosti), jakož i jména příslušných členů řídicích orgánů právníké osoby nebo jiného právního subjektu (např. ředitelů společnosti nebo správců trustu);
 - (iii) adresa sídla, případně hlavního místa podnikání, pokud se liší.
- (b) Identifikovat skutečné majitele klienta a odpovídajícími opatřeními²⁸ ověřit jejich totožnost pomocí těchto informací:
 - (i) v případě právnických osob²⁹:
 - (i.i) zjištění totožnosti fyzických osob, které v konečném důsledku mají v právníké osobě kontrolní vlastnický podíl³⁰ (pokud fyzické osoby vůbec existují – protože podíly mohou být rozděleny tak, že neexistuje žádná fyzická osoba (jednající samostatně nebo společně s jinou osobou), která by v právníké osobě nebo jiném právním subjektu vykonávala kontrolu prostřednictvím vlastnického podílu); a
 - (i.ii) pokud na základě informací podle bodu (i.i) existuje pochybnost, zda osoba (osoby) s kontrolním vlastnickým podílem jsou skutečnými majiteli, nebo pokud žádná fyzická osoba nevykonává kontrolu prostřednictvím vlastnického podílu, zjištění totožnosti fyzických osob (existují-li), které vykonávají kontrolu nad právníkou osobou nebo jiným právním subjektem jinými způsoby;

²⁸ Při stanovení, co je přiměřeným opatřením k ověření totožnosti, by se mělo přihlížet k riziku praní peněz a financování terorismu, které klient a obchodní vztah s ním představuje.

²⁹ Opatření v bodech (i.i) až (i.iii) nejsou alternativami, nýbrž posloupnými opatřeními, kdy se každé následující použije, pokud opatření předchozí bylo provedeno a skutečný majitel nebyl zjištěn.

³⁰ Kontrolní vlastnický podíl závisí na vlastnické struktuře společnosti. Může být založen na prahové hodnotě, tedy např. osoba vlastní podíl na společnosti přesahující určité procento (např. 25 %).

- (i.iii) není-li na základě bodů (i.i) nebo (i.ii) identifikována žádná fyzická osoba, měly by finanční instituce zjistit a odpovídajícími opatřeními ověřit totožnost příslušné fyzické osoby v pozici ředitele společnosti.
- (ii) v případě jiných právních subjektů:
 - (ii.i) trusty – totožnost zakladatele, správce (správců), osoby vykonávající dohled (existuje-li), příjemců nebo kategorie příjemců³¹, a jakékoli jiné fyzické osoby, která v konečném důsledku vykonává skutečnou kontrolu nad trustem (též prostřednictvím řetězce kontroly/vlastnictví);
 - (ii.ii) jiné druhy právních subjektů – totožnost osob v rovnocenných nebo obdobných pozicích.

Pokud je klient nebo majitel kontrolního podílu společnost kotovaná na burze a podléhá informačním povinnostem (podle pravidel burzy, ze zákona nebo jiných vymahatelných opatření), na jejichž základě je zajištěna odpovídající transparentnost ohledně skutečného majitele, nebo pokud jde o dceřinou společnost v majoritním vlastnictví takové společnosti, není nutné zjišťovat a ověřovat totožnost akcionářů nebo skutečného majitele těchto společností.

Příslušné identifikační údaje lze získat z veřejného rejstříku, od klienta nebo z jiných spolehlivých zdrojů.

D. IDENTIFIKACE A KONTROLA PŘÍJEMCŮ V PŘÍPADĚ ŽIVOTNÍHO POJIŠTĚNÍ

6. U životního pojištění nebo jiného pojištění s investičním prvkem by finanční instituce měly vedle CDD klienta a skutečného majitele provést též CDD příjemce (příjemců) podle níže uvedených kroků, jakmile jsou příjemci zjištěni nebo určeni:
 - (a) v případě příjemců, kteří jsou identifikováni jako fyzické nebo právnické osoby či jiné právní subjekty s konkrétním jménem – zjištění jména osoby;
 - (b) v případě příjemců, kteří jsou určeni vlastností nebo kategorií (např. manžel/manželka nebo děti v okamžiku pojistné události) nebo jiným způsobem (např. ze závěti) – získání dostatečných informací o příjemci, aby finanční instituce měla jistotu, že bude schopna zjistit totožnost příjemce v době výplaty.

Informace zjištěné podle písmene (a) a/nebo (b) je třeba zaznamenat a uchovávat v souladu s ustanoveními Doporučení 11.

7. V případech uvedených v odst. 6 písmenech (a) a (b) je třeba provést ověření totožnosti příjemce (příjemců) v době výplaty.
8. Když se finanční instituce rozhoduje, zda má provést zesílenou kontrolu, měla by příjemce u pojistné smlouvy životního pojištění zahrnout mezi relevantní rizikové faktory. Pokud finanční instituce stanoví, že příjemce, kterým je právnická osoba nebo jiný právní subjekt, představuje vyšší riziko, pak by zesílená kontrola v době

³¹ Jestliže jsou v trustu příjemci určeni vlastností nebo kategorií, měly by finanční instituce o těchto osobách získat dostatek informací, aby měly jistotu, že budou schopny zjistit jejich totožnost v době výplaty nebo tehdy, zamýšlí-li příjemce vznést svůj oprávněný nárok.

výplaty měla zahrnovat odpovídající opatření ke zjištění a ověření totožnosti skutečného majitele, který stojí za příjemcem.

9. Pokud finanční instituce nemůže splnit odstavce 6 až 8, měla by zvážit, zda podat OPO.

E. KONTINUITA JIŽ PROVEDENÉHO ZJIŠTĚNÍ A OVĚŘENÍ TOTOŽNOSTI

10. Záměrem opatření CDD stanovených v Doporučení 10 není, aby finanční instituce musely zjišťovat a ověřovat totožnost každého klienta pokaždé, když klient uskutečňuje obchod. Instituce je oprávněna spolehnout se na zjištění a ověření totožnosti, které provedla již dříve, ledaže by měla pochybnosti ohledně pravdivosti daných informací. Příkladem situace, která může instituci vést k pochybám, může být podezření na praní peněz v souvislosti s daným klientem nebo podstatná změna v používání klientova účtu, které neodpovídá jeho podnikatelskému profilu.

F. OKAMŽIK OVĚŘENÍ TOTOŽNOSTI

11. Příkladem okolností (kromě okolností uvedených výše v případě příjemců u produktů životního pojištění), kdy je přípustné dokončit ověření totožnosti po vzniku obchodního vztahu, protože je nutné nepřerušovat běžný chod podnikání, zahrnují:
 - Obchody bez osobní přítomnosti („neosobní obchody“).
 - Obchody s cennými papíry. V odvětví cenných papírů musí někdy společnosti a zprostředkovatelé uskutečňovat obchody velmi rychle podle podmínek na trhu v okamžiku, kdy je klient kontaktuje, a uskutečnění obchodu může být požadováno před ověřením totožnosti.
12. Finanční instituce budou také muset přijmout postupy řízení rizik, pokud jde o podmínky, za nichž klient může využívat obchodní vztah před ověřením totožnosti. Tyto postupy by měly zahrnovat soubor opatření, např. omezení počtu, druhů a/nebo objemu obchodů, které lze uskutečnit, a sledování velkých nebo složitých obchodů, které jsou uskutečňovány nad rámec očekávaných zvyklostí pro daný druh vztahu.

G. STÁVAJÍCÍ KLIENTI

13. Od finančních institucí by se mělo vyžadovat, aby na stávající klienty³² uplatňovaly opatření CDD na základě významnosti a rizika a prováděly CDD stávajících obchodních vztahů ve vhodných okamžicích s ohledem na to, zda a kdy byla identifikace a kontrola v minulosti provedena, a na dostatečnost získaných údajů.

H. PŘÍSTUP ZALOŽENÝ NA POSOUZENÍ RIZIK³³

14. Níže uvedené příklady nejsou povinnými prvky standardů FATF a jsou zde uvedeny pouze pro ilustraci. Nesnaží se být vyčerpávající, a ačkoli jsou považovány za užitečnou pomůcku, nemusí být relevantní za všech okolností.

Vyšší rizika

15. Existují okolnosti, za nichž je riziko praní peněz nebo financování terorismu vyšší a musí být provedena opatření zesílené CDD. Při hodnocení rizika praní peněz

³² Stávající klient k datu vstupu v platnost vnitrostátních opatření.

³³ RBA neplatí na situaci, kdy CDD má být povinná, ale lze ji uplatnit pro určení rozsahu opatření CDD.

a financování terorismu ve vztahu ke kategoriím klientů, států nebo zeměpisných oblastí a určitým produktům, službám, obchodům nebo distribučním kanálům patří mezi příklady situací s potenciálně vyšším rizikem (vedle situací uvedených v Doporučeních 12 až 16) tyto situace:

(a) rizikové faktory ve vztahu ke klientovi:

- obchodní vztah probíhá za neobvyklých okolností (např. významná nevysvětlená geografická vzdálenost mezi finanční institucí a klientem);
- klient není v daném státě rezidentem;
- právnická osoba nebo jiný právní subjekt slouží k držení osobního majetku;
- společnost má pověřené akcionáře nebo akcie na doručitele;
- podnikatelská činnost vyžaduje velké množství hotovosti;
- vlastnická struktura společnosti se jeví neobvyklou nebo nadměrně složitou vzhledem k povaze podnikatelské činnosti společnosti.

(b) rizikové faktory ve vztahu ke státu nebo zeměpisné oblasti:³⁴

- státy označené důvěryhodnými zdroji, jako je vzájemné hodnocení nebo podrobné hodnotící zprávy nebo zveřejněné navazující zprávy, za státy bez odpovídajícího systému AML/CFT;
- státy, na něž se vztahují sankce, embarga nebo podobná opatření přijatá například Organizací spojených národů;
- státy označené důvěryhodnými zdroji za státy s významnou mírou korupce nebo jiné trestné činnosti;
- státy nebo zeměpisné oblasti označené důvěryhodnými zdroji za státy poskytující finanční prostředky nebo podporu teroristickým činnostem nebo státy, na jejichž území operují teroristické organizace zařazené na příslušný seznam.

(c) rizikové faktory ve vztahu k produktu, službě, obchodu nebo distribučnímu kanálu:

- privátní bankovníctví;
- anonymní obchody (včetně hotovostních);
- neosobní obchodní vztahy nebo obchody;
- platba přijatá od neznámých nebo nepřidružených třetích osob.

Nižší rizika

16. Existují okolnosti, za nichž může být riziko praní peněz nebo financování terorismu nižší. Za těchto okolností a za předpokladu, že státy nebo finanční instituce provedly náležitou analýzu rizika, může být vhodné, aby státy svým finančním institucím povolily provádět zjednodušenou CDD.

³⁴ Podle Doporučení 19 je pro státy povinné vyžadovat od finančních institucí, aby používaly zesílenou kontrolu, pokud k tomu FATF vyzve.

17. Při hodnocení rizika praní peněz a financování terorismu ve vztahu ke kategoriím klientů, států nebo zeměpisných oblastí a určitým produktům, službám, obchodům nebo distribučním kanálům patří mezi příklady situací s potenciálně nižším rizikem tyto situace:
- (a) rizikové faktory ve vztahu ke klientovi:
- finanční instituce a DNFBP – pokud podléhají požadavkům v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, které jsou v souladu s Doporučeními FATF, efektivně je plní, a je nad nimi vykonáván účinný dohled a kontrola v souladu s Doporučeními FATF, které zajišťují plnění daných požadavků;
 - společnosti kotované na burze a podléhající informačním povinnostem (podle pravidel burzy, ze zákona nebo jiných vymahatelných opatření), na jejichž základě je zajištěna odpovídající transparentnost ohledně skutečného majitele;
 - orgány veřejné správy nebo podniky veřejného sektoru.
- (b) rizikové faktory ve vztahu k produktu, službě, obchodu nebo distribučnímu kanálu:
- pojistné smlouvy životního pojištění s nízkým pojistným (např. roční pojistné nižší než 1 000 USD/EUR nebo jednorázové pojistné nižší než 2 500 USD/EUR),
 - pojistné smlouvy penzijních systémů bez práva na předčasné ukončení a bez možnosti použít smlouvu jako zajištění,
 - zaměstnanecký systém sociálního, starobního nebo obdobného zabezpečení, který poskytuje důchod, pokud jsou příspěvky hrazeny srážkou ze mzdy a pravidla systému nedovolují postoupení členského podílu v rámci systému,
 - finanční produkty nebo služby, které představují přiměřeně vymezené a omezené služby pro určité druhy klientů za účelem zvýšení finančního začlenění.
- (c) rizikové faktory ve vztahu ke státu:
- státy označené důvěryhodnými zdroji, jako je vzájemné hodnocení nebo podrobné hodnotící zprávy, za státy s účinným systémem AML/CFT,
 - státy označené důvěryhodnými zdroji za státy s nízkou mírou korupce nebo jiné trestné činnosti.

Při hodnocení rizik mohou státy nebo finanční instituce brát případně v úvahu možné rozdíly v míře rizika praní peněz a financování terorismu mezi různými regiony nebo oblastmi jednoho státu.

18. Jestliže je klient označen za klienta s nízkým rizikem praní peněz a financování terorismu pro účely zjištění a ověření totožnosti, neznamená to automaticky, že tento klient představuje nižší riziko pro účely všech druhů opatření CDD, zejména pro průběžné sledování obchodů.

Parametry rizika

19. Při hodnocení rizika praní peněz a financování terorismu ve vztahu ke kategoriím klientů, států nebo zeměpisných oblastí a konkrétním produktům, službám, obchodům nebo distribučním kanálům by finanční instituce měla zohlednit parametry rizika týkající se rizikových kategorií. Tyto parametry mohou buď samy o sobě nebo ve vzájemné kombinaci zvyšovat nebo snižovat potenciální riziko, a tím ovlivňovat vhodnou míru CDD. Mezi tyto parametry patří například:

- účel účtu nebo obchodního vztahu,
- objem prostředků, které klient zamýšlí na účet vložit, nebo objem uskutečňovaných obchodů,
- pravidelnost nebo délka trvání obchodního vztahu.

Opatření zesílené kontroly

20. Finanční instituce by měly v rozumně možné míře přezkoumat pozadí a účel všech složitých, neobvykle velkých obchodů a všech obchodů s neobvyklým průběhem, které nemají zjevné ekonomické nebo právní opodstatnění. Pokud je riziko praní peněz nebo financování terorismu vyšší, měly by být finanční instituce povinny provést opatření zesílené CDD přiměřená zjištěným rizikům. Zejména by měly zvýšit stupeň a povahu sledování obchodního vztahu, aby stanovily, zda se uvedené obchody nebo činnosti jeví neobvyklé nebo podezřelé. Mezi příklady opatření zesílené CDD, která mohou být uplatněna u obchodních vztahů s vyšším rizikem, patří:

- získání dodatečných informací o klientovi (např. zaměstnání, velikost majetku, informace dostupné z veřejných databází, internetu apod.) a častější aktualizace identifikačních údajů klienta a skutečného majitele,
- získání dodatečných informací o zamýšlené povaze obchodního vztahu,
- získání informací o zdroji finančních prostředků nebo bohatství klienta,
- získání informací o důvodech k zamýšlenému nebo uskutečněnému obchodu,
- získání souhlasu vyššího vedení k navázání nebo pokračování obchodního vztahu,
- zesílené sledování obchodního vztahu prostřednictvím zvýšeného počtu a frekvence prováděných kontrol a výběru parametrů obchodů, které vyžadují hlubší přezkoumání,
- požadavek, aby první platba proběhla přes účet vedený na jméno klienta u banky podléhající obdobným standardům CDD.

Zjednodušená CDD opatření

21. Pokud je riziko praní peněz nebo financování terorismu nižší, lze finančním institucím povolit, aby prováděly zjednodušenou CDD, která zohlední povahu nižšího rizika. Zjednodušená opatření by měla být přiměřená faktorům nižšího rizika (např. by se zjednodušená opatření mohla týkat pouze přijetí klienta nebo aspektů průběžného sledování). Příklady možných opatření:

- ověření totožnosti klienta a skutečného majitele po vzniku obchodního vztahu (např. pokud obchody na účtu překročí stanovený finanční práh),
- snížení frekvence aktualizace identifikačních údajů klienta,
- snížení stupně průběžného sledování a kontrolování obchodů na základě přiměřeného finančního prahu,
- neshromáždění informací nebo neprovedení konkrétních opatření za účelem zjištění účelu a zamýšlené povahy obchodního vztahu, ale odvození účelu a povahy z druhu obchodů nebo stávajícího obchodního vztahu.

Zjednodušená CDD není přijatelná, kdykoli existuje podezření na praní peněz nebo financování terorismu nebo nastane konkrétní situace s vyšším rizikem.

Hodnotové prahy

22. Stanovený práh pro příležitostné obchody podle Doporučení 10 činí 15 000 USD/EUR. Finanční obchody nad stanovený práh zahrnují situace, kdy je obchod proveden v jediné operaci nebo v několika spolu zřejmě souvisejících operacích.

Průběžná identifikace a kontrola klienta

23. Finanční instituce by měly být povinny zajistit, aby dokumenty, údaje nebo informace shromážděné v procesu CDD byly aktualizovány a relevantní, a za tímto účelem provádějí přezkum existujících záznamů, zejména u kategorií klientů s vyšším rizikem.

VYSVĚTLIVKA K DOPORUČENÍ 12 (POLITICKY EXPONOVANÉ OSOBY)

Finanční instituce by měly přijmout odpovídající opatření k určení, zda příjemci životního pojištění a/nebo případně skutečný majitel příjemce jsou politicky exponované osoby. Nejpozději by to mělo být zjištěno při výplatě. V případě zjištění vyšších rizik by finanční instituce nad rámec CDD měly:

- (a) uvědomit vyšší management před výplatou pojištění; a
- (b) provést zvýšenou kontrolu celého obchodního vztahu s držitelem pojistky a zvážit podání oznámení podezřelého obchodu.

VYSVĚTLIVKA K DOPORUČENÍ 13 (KORESPONDENČNÍ BANKOVNICTVÍ)

Obdobné vztahy, vůči nimž mají finanční instituce uplatňovat kritéria uvedená pod písmeny (a) až (e), zahrnují například obchodní vztahy vzniklé pro obchody s cennými papíry nebo převody finančních prostředků, ať pro přeshraniční finanční instituci v roli příkazce, nebo pro její klienty.

Pojem průběžný korespondenční účet znamená korespondenční účet, který přímo používají třetí osoby k provádění obchodů vlastním jménem.

VYSVĚTLIVKA K DOPORUČENÍ 14 (SLUŽBY PŘEVODU PENĚŽ NEBO HODNOTY)

Stát nemusí na svém území zavést zvláštní licenční nebo registrační systém pro fyzické a právnické osoby, které jsou již licencovány nebo registrovány jako finanční instituce (podle definice Doporučení FATF) ve státě, v němž jsou podle takové licence nebo registrace oprávněny poskytovat služby převodu peněz nebo hodnoty a v němž již podléhají celému spektru platných povinností podle Doporučení FATF.

VYSVĚTLIVKA K DOPORUČENÍ 16 (BEZHOTOVOSTNÍ PŘEVODY)

A. CÍL

1. Doporučení 16 bylo navrženo s cílem zabránit teroristům a jiným zločincům v neomezeném přístupu k bezhotovostním převodům umožňujícím jim převádět finanční prostředky, a odhalit takové zneužití pokud nastane. Cílem je konkrétně zajistit, aby základní informace o plátcí a příjemci bezhotovostního převodu byly okamžitě dostupné:
 - (a) kompetentním orgánům činným v trestním řízení a/nebo státnímu zastupitelství, aby mohly odhalovat, vyšetřovat a stíhat teroristy a jiné zločince a vyhledat jejich aktiva;
 - (b) finančním zpravodajským jednotkám pro analýzu podezřelých nebo neobvyklých převodů a v případě potřeby postoupení výsledků; a
 - (c) finanční instituci plátce, příjemce nebo zprostředkující finanční instituci k umožnění identifikace a podávání oznámení o podezřelém obchodu a k naplnění požadavku zmrazit zdroje a splnit zákaz provádět obchody s osobami a subjekty na seznamu v souladu se závazky uvedenými v relevantních rezolucích Rady bezpečnosti OSN, jako např. rezoluce č. 1267 (1999) a na ni navazující rezoluce a rezoluce č. 1373 (2001) týkající se předcházení a potlačení terorismu a jeho financování.
2. K naplnění těchto cílů by státy měly být schopny vystopovat všechny bezhotovostní převody. Vzhledem k možné hrozbě financování terorismu, kterou představují bezhotovostní převody malých částek, by státy měly snížit prahy, ale současně zohlednit, že by obchody mohly být zatlačeny do ilegality a význam finanční inkluze. Záměrem FATF není stanovit rigidní standard nebo nařídit jediný operační proces, který by negativně ovlivnil platební systém.

B. ROZSAH

3. Doporučení 16 je platné pro přeshraniční a vnitrostátní bezhotovostní převody, včetně sériových a nepřímých plateb.
4. Doporučení 16 nebylo navrženo pro tyto typy plateb:
 - (a) Jakýkoli převod, který vyplývá z obchodu uskutečněného kreditní, debetní nebo předplacenou kartou za nákup zboží a služeb, pokud je číslo kreditní, debetní nebo předplacené karty součástí všech převodů vyplývajících z obchodu. Pokud je kreditní, debetní nebo předplacená karta použita jako platební prostředek k provedení bezhotovostního převodu mezi osobami, spadá takový obchod pod Doporučení 16 a potřebné informace musí být obsaženy ve zprávě.
 - (b) Převody a plnění mezi finančními institucemi, kde jak plátce, tak příjemce jsou finanční instituce jednající svým jménem.
5. Státy mohou přijmout minimální práh pro přeshraniční bezhotovostní převody (ne vyšší než USD/EUR 1 000), pod nímž platí následující požadavky:

- (a) Státy by měly zajistit, aby finanční instituce u takových převodů uváděly:
 - (i) jméno plátce; (ii) jméno příjemce; a (iii) číslo účtu plátce i příjemce, nebo jedinečné referenční číslo transakce. U těchto informací nemusí být ověřována přesnost, neexistuje-li podezření na praní peněz nebo financování terorismu, pokud ano, musí finanční instituce ověřit informace týkající se jejího klienta.
- (b) Státy nicméně mohou vyžadovat, aby příchozí přeshraniční bezhotovostní převody pod stanoveným prahem obsahovaly požadované a přesné informace o plátcí.

C. NADPRAHOVÉ PŘESHRANIČNÍ BEZHOTOVOSTNÍ PŘEVODY

- 6. Informace doprovázející všechny nadprahové bezhotovostní převody by měly vždy obsahovat:
 - (a) jméno plátce;
 - (b) číslo účtu plátce v případech, kdy je tento účet použit k provedení obchodu;
 - (c) adresa plátce, nebo jeho národní identifikační číslo, nebo identifikační číslo klienta³⁵, nebo datum a místo narození;
 - (d) jméno příjemce; a
 - (e) číslo účtu příjemce v případech, kdy je tento účet použit k uskutečnění obchodu.
- 7. V případě chybějícího účtu by mělo být součástí jedinečné referenční číslo transakce, které by umožnilo obchod vysledovat.
- 8. Je-li několik jednotlivých přeshraničních bezhotovostních převodů od jediného plátce spojeno do jediného dávkového souboru pro přenesení k příjemci, mohou být jednotlivé platby vyňaty z požadavků na informace o plátcí uvedených v odst. 6 za předpokladu, že obsahují číslo účtu plátce nebo jedinečné referenční číslo transakce (jak je popsáno v odst. 7 výše) a dávkový soubor obsahuje požadované a přesné informace o plátcí a úplné informace o příjemci, která jsou plně dohledatelné ve státě příjemce.

D. VNITROSTÁTNÍ BEZHOTOVOSTNÍ PŘEVODY

- 9. Informace doprovázející vnitrostátní bezhotovostní převody by rovněž měly obsahovat informace o plátcí, jak je uvedeno u přeshraničních bezhotovostních převodů, pokud tato informace nemůže být finanční instituci příjemce a příslušným orgánům dostupná jinak. V takovém případě musí finanční instituce plátce uvést jen číslo účtu nebo jedinečné referenční číslo transakce za předpokladu, že toto číslo umožní vysledovat obchod k plátcí nebo příjemci.
- 10. Tyto informace by finanční instituce plátce měla zpřístupnit během tří pracovních dní po obdržení žádosti od finanční instituce příjemce nebo příslušných kompetentních

³⁵ Identifikační číslo klienta znamená číslo, kterým finanční instituce jedinečným způsobem identifikuje plátce jako svého klienta a liší se od jedinečného referenčního čísla transakce uvedeného v odst. 7. Identifikační číslo klienta musí odkazovat k záznamu drženému finanční institucí plátce, který obsahuje alespoň: klientovu adresu, číslo identifikačního dokladu, nebo datum a místo narození.

orgánů. Orgány činné v trestním řízení by měly být oprávněny vyžádat si bezodkladné vydání těchto informací.

E. POVINNOSTI FINANČNÍ INSTITUCE PLÁTCE, PŘÍJEMCE A ZPROSTŘEDKUJÍCÍ FINANČNÍ INSTITUCE

11. Finanční instituce plátce by měla zajistit, že nadprahové bezhotovostní převody obsahují požadované a přesné informace o plátcovi a požadované informace o příjemci.
12. Finanční instituce plátce by měla zajistit, že přeshraniční bezhotovostní převody pod stanoveným prahem obsahují jméno plátce a jméno příjemce a číslo účtu každého z nich, nebo jedinečné referenční číslo transakce.
13. Finanční instituce plátce by měla uchovávat všechny shromážděné informace o plátcovi a příjemci v souladu s Doporučením 11.
14. Finanční instituce plátce by neměla provést bezhotovostní převod, pokud nesplňuje výše uvedené požadavky.

Zprostředkující finanční instituce

15. V případě přeshraničních bezhotovostních převodů by finanční instituce zpracovávající některý ze středních článků v řetězci bezhotovostních převodů měla zajistit, aby všechny informace o plátcovi a příjemci doprovázející bezhotovostní převod byly zachovány.
16. V případě, kdy technická omezení neumožní, aby požadované informace o plátcovi nebo příjemci doprovázející přeshraniční bezhotovostní převod byly zachovány u souvisejícího vnitrostátního bezhotovostního převodu, musí být záznam o všech informacích obdržných od finanční instituce plátce nebo jiné zprostředkující finanční instituce uchován alespoň pět let u přijímající zprostředkující finanční instituce.
17. Zprostředkující finanční instituce by měla přijmout odpovídající opatření k identifikaci přeshraničních bezhotovostních převodů, u kterých chybí požadované informace o plátcovi nebo požadované informace o příjemci. Tato opatření by měla být slučitelná s použitím automatického zpracování.
18. Zprostředkující finanční instituce by měla zavést účinné strategie a postupy přístupu založeného na posouzení rizik k určení: (i) kdy provést, odmítnout, nebo pozastavit bezhotovostní převod postrádající požadované informace o plátcovi nebo požadované informace o příjemci; a (ii) vhodné navazující kroky.

Finanční instituce příjemce

19. Finanční instituce příjemce by měla přijmout odpovídající opatření k identifikaci přeshraničních bezhotovostních převodů, u kterých chybí požadované informace o plátcovi nebo požadované informace o příjemci. Tato opatření mohou zahrnovat následné sledování nebo je-li to proveditelné sledování v reálném čase.
20. U nadprahových bezhotovostních převodů by finanční instituce příjemce měla vždy ověřit totožnost příjemce, pokud nebyla ověřena dříve, a uchovat tuto informaci v souladu s Doporučením 11.
21. Finanční instituce příjemce by měla zavést účinné strategie a postupy přístupu založeného na posouzení rizik k určení: (i) kdy provést, odmítnout, nebo pozastavit

bezhotovostní převod postrádající požadované informace o plátcí nebo požadované informace o příjemci; a (ii) vhodné navazující kroky.

F. POSKYTOVATELÉ SLUŽEB PŘEVODU PENĚŽ NEBO HODNOTY

22. Poskytovatelé služeb převodu peněz nebo hodnoty (MVTs) by měli být povinni dodržovat všechny relevantní požadavky Doporučení 16 ve státech, kde působí přímo nebo prostřednictvím agentů. V případě že poskytovatel MVTs u bezhotovostního převodu kontroluje stranu plátce i stranu příjemce, měl by:
- při posuzování, zda podat oznámení o podezřelém obchodu zohlednit všechny informace týkající se plátce i příjemce; a
 - podat oznámení o podezřelém obchodu v každém státě, kterého se podezřelý bezhotovostní převod týká, a příslušné informace zpřístupnit finanční zpravodajské jednotce.

Glosář specifických pojmů použitých v tomto Doporučení

Automatické zpracování	znamená platební transakci, která je provedena elektronicky bez nutnosti manuálního zásahu.
Bezhotovostní převod	znamená jakoukoli transakci provedenou finanční institucí jménem plátce prostřednictvím elektronickými prostředků s cílem zpřístupnit finanční obnos příjemci u jeho finanční instituce, bez ohledu na to, zda je plátce a příjemce stejná osoba. ³⁶
Dávkový soubor	je převod sestávající z několika jednotlivých bezhotovostních převodů, které jsou zaslány stejným finančním institucím, ale mohou/nemusí být určeny různým osobám.
Finanční instituce plátce	znamená finanční instituci, která po obdržení příkazu k bezhotovostnímu převodu jménem plátce zahájí bezhotovostní převod a převede finanční prostředky.
Finanční instituce příjemce	znamená finanční instituci, která přímo nebo přes zprostředkující finanční instituci obdrží bezhotovostní převod od finanční instituce plátce a finanční prostředky příjemci zpřístupní.
Jedinečné referenční číslo transakce	znamená kombinaci písmen, čísel a symbolů určených poskytovatelem platebních služeb, v souladu s protokoly platebního a zúčtovacího systému nebo systému odesílání zpráv použitého pro bezhotovostní převod.
Nadprahový bezhotovostní převod	znamená přeshraniční bezhotovostní převod nad jakýkoli stanovený práh, jak je popsáno v odst. 5 Vysvětlivky

³⁶ Rozumí se, že zúčtování elektronického převodu může nastat podle čistého zúčtovacího ujednání. Tato vysvětlivka se vztahuje k informacím, které musí být součástí instrukce zasláné od finanční instituce plátce finanční instituci příjemce, včetně jakékoli zprostředkující finanční instituce, aby bylo možné vyplatit finanční prostředky příjemci. Jakékoli čisté zúčtování mezi finančními institucemi může být v souladu s odst. 4 písmeno (b) vyřazeno.

k Doporučení 16.

Nepřímá platba	je bezhotovostní převod, který kombinuje zprávu o platbě zaslanou přímo finanční institucí plátce finanční instituci příjemce a vedení pokynů k finančním prostředkům („the cover“) od finanční instituce plátce finanční instituci příjemce přes jednu nebo více zprostředkujících finančních institucí.
Plátce	znamená majitel účtu, který z něj umožní bezhotovostní převod a v případě, že účet neexistuje, jedná se o fyzickou nebo právnickou osobu, která zadá příkaz k bezhotovostnímu převodu finanční instituci plátce.
Požadované	znamená situaci, kdy jsou přítomny všechny požadované části informace. Odst. 6 písmeno (a), (b) a (c) stanoví <i>požadované informace o plátcích</i> . Odst. 6 písmeno (d) a (e) stanoví <i>požadované informace o příjemci</i> .
Přeshraniční bezhotovostní převod	znamená jakýkoli <i>bezhotovostní převod</i> , kde je finanční instituce plátce situovaná v jiném státě než finanční instituce příjemce. Tento pojem také znamená jakýkoli řetězec <i>bezhotovostních převodů</i> , v kterém se alespoň jedna finanční instituce nachází v jiném státě.
Přesné	znamená informace, u nichž byla přesnost ověřena.
Příjemce	znamená fyzickou osobu nebo právnickou osobu nebo jiný právní subjekt, které plátce identifikuje jako příjemce daného bezhotovostního převodu.
Přímá platba	znamená přímý postupný řetězec plateb, kde bezhotovostní převod a doprovodná zpráva o platbě prochází společně od finanční instituce plátce k finanční instituci příjemce přímo, nebo přes jednu nebo více zprostředkujících finančních institucí (např. korespondenční banky).
Vnitrostátní bezhotovostní převod	znamená jakýkoli <i>bezhotovostní převod</i> , kde jsou finanční instituce plátce a příjemce situovány ve stejném státě. Tento pojem rovněž znamená jakýkoli řetězec <i>bezhotovostních převodů</i> , který probíhá v hranicích jednoho státu, i když systém použitý k přenosu platební zprávy může být situován v jiném státě. Tento pojem dále znamená jakýkoli <i>bezhotovostní převod</i> , který celý probíhá v rámci Evropského hospodářského prostoru (EHS) ³⁷ .
Zprostředkující finanční instituce	znamená finanční instituci v řetězci přímých nebo nepřímých plateb, která přijme a odešle bezhotovostní převod jménem finanční instituce plátce a finanční instituce příjemce, nebo jménem jiné zprostředkující finanční instituce.

³⁷ Jakýkoli subjekt může požádat FATF, aby jej pojímala jako nadnárodní jurisdikci pro účely hodnocení souladu s Doporučením 16.

VYSVĚTLIVKA K DOPORUČENÍ 17 (PŘEVZETÍ OD TŘETÍCH OSOB)

1. Toto Doporučení se netýká outsourcingu nebo vztahů s agenty. V případě, že se finanční instituce spoléhá na třetí osobu, měla by třetí osoba splňovat požadavky na CDD a uchování záznamů v souladu s Doporučeními 10 a 11 a podléhat regulaci, dohledu nebo kontrole. Třetí osoba má obvykle navázaný obchodní vztah s klientem, který je nezávislý na vztahu, který vznikne mezi klientem a institucí, která se na třetí stranu spoléhá a která uplatňuje své vlastní postupy CDD. Takový vztah je v kontrastu s outsourcingem nebo vztahy s agenty, kde outsourcovaný subjekt uplatňuje opatření CDD jménem finanční instituce v souladu s jejími postupy a podléhá její kontrole z hlediska účinného provádění těchto postupů.
2. Pro účely Doporučení 17 pojem *relevantní kompetentní orgány* znamená (i) domovský orgán, který by měl být schopen rozumět skupinové strategii a kontrolním mechanismům na úrovni celé skupiny, a (ii) orgány hostitelského státu, které by měly působit vůči pobočkám/dceřiným společnostem.
3. Pojem *třetí osoby* znamená finanční instituce nebo DNFBP, podléhající dohledu nebo kontrole z hlediska souladu s Doporučením 17.

VYSVĚTLIVKA K DOPORUČENÍ 18 (VNITŘNÍ KONTROLA A ZAHRANIČNÍ POBOČKY A DCEŘINÉ SPOLEČNOSTI)

1. Programy finančních institucí proti praní peněz a financování terorismu by měly zahrnovat:
 - (a) vytvoření vlastních vnitřních strategií, postupů a kontrolních mechanismů, včetně vhodného uspořádání řízení souladu a dostatečné screeningové postupy k zajištění vysoké profesní úrovně přijímaných zaměstnanců;
 - (b) průběžné programy školení zaměstnanců; a
 - (c) nezávislý audit funkcí k testování systému.
2. Typ a rozsah opatření, která by měla být přijata, by měl být přiměřený riziku praní peněz a financování terorismu a velikosti podniku.
3. Součástí řízení souladu by mělo být jmenování pracovníka pro soulad na manažerské úrovni.
4. Programy finančních skupin proti praní peněz a financování terorismu by měly být platné pro všechny pobočky a většinově vlastněné dceřiné společnosti finanční skupiny. Tyto programy by měly obsahovat opatření podle písmene (a) až (c) výše, a měly by být přiměřené velikosti obchodů pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné společnosti. Programy by měly zahrnovat strategie a postupy sdílení informací požadovaných pro účely CDD a řízení rizika praní peněz a financování terorismu. Činnosti týkající se souladu na úrovni skupiny, auditu a AML/CFT by měly být v případě potřeby pro účely AML/CFT doplněny o informace o klientovi, účtu a obchodech z poboček a dceřiných společností. Pro nakládání a ochranu sdílených informací by měla být zavedena odpovídající bezpečnostní opatření.
5. V případě zahraničních operací, u kterých jsou minimální požadavky na AML/CFT hostitelského státu menší než v domovském státě, by finanční instituce měly být povinny zajistit, že jejich pobočky a většinově vlastněné dceřiné společnosti v hostitelských státech zavedou opatření domovského státu, do té míry, do které to umožňují zákony a předpisy hostitelského státu. Pokud hostitelský stát nedovoluje řádné provádění výše uvedených opatření, měly by finanční skupiny uplatňovat vhodná dodatečná opatření k řízení rizik praní peněz a financování terorismu a informovat domovské orgány dohledu. Pokud nejsou dodatečná opatření dostatečná, měly by kompetentní orgány domovského státu zvážit dodatečné kroky v oblasti dohledu, včetně zařazení dodatečných kontrol finanční skupiny a v případě potřeby ukončení aktivit finanční skupiny v hostitelském státě.

VYSVĚTLIVKA K DOPORUČENÍ 19 (RIZIKOVÉ STÁTY)

1. Opatření zvýšené kontroly klienta, která by finanční instituce měly uplatňovat, zahrnují opatření uvedená v odst. 20 Vysvětlivky k Doporučení 10 a jakákoli další opatření s obdobným účinkem snižujícím riziko.
2. Příklady protipatření, která mohou státy přijmout, zahrnují následující a jakákoli další opatření s obdobným účinkem snižujícím riziko:
 - (a) Vyžadovat, aby finanční instituce používaly konkrétní prvky zvýšené kontroly klienta.
 - (b) Zavést zesílené relevantní mechanismy oznamování nebo systematické oznamování finančních transakcí.
 - (c) Odmítnout zřízení dceřiné společnosti, pobočky nebo zastoupení finanční instituce z dotčeného státu, nebo jinak zohlednit, že příslušná finanční instituce pochází ze státu, který nemá dostatečný systém AML/CFT.
 - (d) Zakázat finančním institucím zřídit v dotčeném státu pobočku nebo zastoupení, nebo jinak zohlednit, že příslušná pobočka nebo zastoupení by se nacházely ve státě s nedostatečným systémem AML/CFT.
 - (e) Omezit obchodní vztahy nebo finanční transakce s identifikovaným státem nebo osobami z daného státu.
 - (f) Zakázat finančním institucím přebírat prvky CDD od třetí osoby situované v dotčeném státě.
 - (g) Požadovat, aby finanční instituce přezkoumaly a doplnily, případně ukončily, korespondenční vztahy s finančními institucemi z dotčeného státu.
 - (h) Požadovat zvýšený dohled a/nebo vnější audit v případech poboček a dceřiných společností finančních institucí situovaných v dotčeném státě.
 - (i) Požadovat zvýšený vnější audit u finančních skupin, jejichž některé pobočky a dceřiné společnosti jsou situovány v dotčeném státě.

Měla by být zavedena účinná opatření k zajištění toho, že finanční instituce jsou poučeny ohledně nedostatků systému AML/CFT jiných států.

VYSVĚTLIVKA K DOPORUČENÍ 20 (OZNAMENÍ O PODEZŘELÉM OBCHODU)

1. Odkazem na trestnou činnost v Doporučení 20 se rozumí veškerá trestná činnost, která zakládá skutkovou podstatu predikativního trestného činu praní peněz, nebo přinejmenším těch trestných činů, které by zakládaly skutkovou podstatu predikativního trestného činu podle Doporučení 3.
Státům se velmi doporučuje přijmout první variantu.
2. Odkazem na financování terorismu v Doporučení 20 se rozumí: financování teroristických činů, teroristických skupin nebo jednotlivých teroristů i bez spojitosti s konkrétním teroristickým činem nebo činy.
3. Všechny podezřelé obchody včetně pokusů o ně by měly být oznámeny bez ohledu na částku, o kterou se jednalo.
4. Požadavek podávat oznámení by měl být přímo závaznou povinností a jakákoli nepřímá nebo nepřímou vyjádřená povinnost podat oznámení o podezřelém obchodu, ať z důvodu možného stíhání pro trestný čin praní peněz nebo financování terorismu nebo pro něco jiného (tzv. „nepřímé podávání oznámení“) je nepřípustná.

VYSVĚTLIVKA K DOPORUČENÍ 22 A 23 (DNFBP)

1. Stanovené prahové hodnoty transakcí jsou následující:
 - pro kasina (podle Doporučení 22) – USD/EUR 3 000
 - pro obchodníky s cennými kovy a drahými kameny pokud se účastní hotovostních transakcí (podle Doporučení 22 a 23) – USD/EUR 15 000.

Finanční transakce nad stanovené prahy zahrnují situace, kdy je transakce provedena v jediné operaci i v několika operacích, které se jeví jako související.

2. Vysvětlivky, které se týkají finančních institucí, jsou rovněž určeny DNFBP. Pro splnění Doporučení 22 a 23 nemusí státy vydávat zákony nebo jiná vymahatelná opatření, která by se týkala pouze právníků, notářů, účetních a dalších povinných nefinančních oborů a profesí, pokud jsou tyto obory a profese pokryty zákony nebo jinými vymahatelnými opatřeními, která upravují relevantní činnosti.

VYSVĚTLIVKA K DOPORUČENÍ 22 (DNFBP – IDENTIFIKACE A KONTROLA KLIENTA)

1. Realitní makléři by měli dodržovat požadavky Doporučení 10 jak vůči kupujícím tak vůči prodávajícím.
2. Kasina by měla implementovat Doporučení 10 včetně identifikace a ověření totožnosti klienta, pokud klient provádí finanční transakce v hodnotě USD/EUR 3 000 nebo vyšší. Provádět identifikace klienta při vstupu do kasina může, ale nemusí nutně, být dostačující. Státy musí u kasin požadovat, aby zajistila, že budou schopna přiřadit informace o identifikaci a kontrole konkrétního klienta k obchodům, které klient v kasinu uskutečnil.

VYSVĚTLIVKA K DOPORUČENÍ 23 (DNFBP – DALŠÍ OPATŘENÍ)

1. Advokáti, notáři a jiné nezávislé právní profese a samostatní účetní nemusí podávat oznámení o podezřelém obchodu, pokud byly relevantní informace získány za okolností, kdy jsou předmětem profesního tajemství nebo mlčenlivosti.
2. Každý stát si určí, na které záležitosti se vztahuje povinnost mlčenlivosti nebo dodržování profesního tajemství. To by obvykle mělo zahrnovat informace, které advokáti, notáři nebo jiné nezávislé právní profese obdrží od nebo prostřednictvím svého klienta: (a) v průběhu zjišťování právního postavení svého klienta, nebo (b) při obhajování nebo zastupování klienta v soudním, správním, arbitrážním nebo mediačním řízení nebo v souvislosti s tím.
3. Státy mohou advokátům, notářům, jiným nezávislým právníkům profesím a účetním umožnit podávat oznámení o podezřelém obchodu prostřednictvím svých příslušných orgánů stavovské samosprávy, za předpokladu, že mezi těmito orgány a FIU existují vhodné formy spolupráce.
4. Pokud se advokáti, notáři, jiné nezávislé právní profese a samostatní účetní snaží odradit svého klienta od provádění nelegálních činností, neznamená to, že by klienta varovali ve smyslu Doporučení 21.

VYSVĚTLIVKA K DOPORUČENÍ 24 (TRANSPARENTNOST A SKUTEČNÝ MAJITEL PRÁVNICKÝCH OSOB)

1. Kompetentní orgány by měly být schopny získat náležité, přesné a aktuální informace o tom, kdo je skutečným majitelem a kdo vykonává kontrolu nad společnostmi a jinými právníckými osobami, které jsou ve státě zřízeny³⁸ (tzv. „informace o skutečném majiteli“³⁹), nebo mít k těmto informacím včasný přístup. Stát si mohou zvolit opatření, která za tímto účelem budou uplatňovat, ale měly by též splnit níže uvedené minimální požadavky. Je též velmi pravděpodobné, že státy budou muset k dosažení daného cíle použít kombinaci opatření.
2. V rámci zajištění odpovídající transparentnosti právníckých osob by státy měly zavést opatření, která umožňují:
 - (a) identifikovat a popsat různé druhy, formy a základní rysy právníckých osob ve státě,
 - (b) identifikovat a popsat procesy (i) zřízení právníckých osob a (ii) získání a zaznamenání základních informací a informací o skutečném majiteli,
 - (c) zveřejnit výše uvedené informace a
 - (d) vyhodnotit riziko praní peněz a financování terorismu spojené s různými druhy právníckých osob zřízených v daném státě.

A. ZÁKLADNÍ INFORMACE

3. Aby kompetentní orgány mohly určit, kdo je skutečným majitelem společnosti, budou požadovat určité základní informace o společnosti, které zahrnují přinejmenším informace o právním vlastnictví společnosti a řídicí struktuře společnosti. To zahrnuje informace o statusu a působnosti společnosti, o jejích podílnících a řídicích orgánech.
4. Všechny společnosti zřízené v daném státě by měly být zapsány v rejstříku podniků.⁴⁰ Bez ohledu na kombinaci opatření použitou k získání a zaznamenání informací o skutečném majiteli (viz oddíl B) je jako nezbytný předpoklad stanoven soubor základních informací o společnosti, které musí společnost získat a zaznamenat.⁴¹ Minimální základní informace, které musí společnost získat a zaznamenat, by měly zahrnovat:
 - (a) jméno společnosti, doklad o vzniku, právní forma a status, adresa sídla, základní pravidla činnosti a vymezení pravomocí uvnitř společnosti (např. společenská smlouva a stanovy), seznam členů řídicích orgánů a

³⁸ Zřízením právnícké osoby se rozumí její vznik zápisem do obchodního rejstříku nebo jiný způsob zřízení.

³⁹ Informace o skutečném majiteli právníckých osob je informace, na niž odkazuje odst. 5 písmeno (b) bod (i) Vysvětlivky k Doporučení 10. Akcionáři s kontrolním podílem, uvedení v odst. 5 písmeno (b) bodu (i) Vysvětlivky k Doporučení 10, mohou být stanoveni podle prahové hodnoty, např. jako osoba (osoby) vlastníci podíl na společnosti přesahující určité procento (např. 25 %).

⁴⁰ „Rejstříkem podniků“ se rozumí rejstřík společností, které v daném státě vznikly nebo získaly oprávnění k podnikání, obvykle vedený orgánem provádějícím registraci nebo pro něj. Uvedený pojem nezahrnuje informace, které uchovává sama společnost nebo které jsou pro ni uchovávány.

⁴¹ Informace může zaznamenat sama společnost nebo třetí osoba jednající v rámci její odpovědnosti.

- (b) seznam podílníků nebo členů obsahující jména těchto podílníků či členů a velikost podílů každého z nich⁴² a kategorie podílů (včetně povahy hlasovacích práv s nimi spojených).
5. Rejstřík podniků by měl evidovat všechny základní informace uvedené v odst. 4 písmenu (a).
6. Společnost by měla základní informace uvedené v odst. 4 písmenu (b) uchovávat na území státu buď ve svém sídle, nebo na jiném místě, které oznámí rejstříku podniků. Jestliže však společnost nebo rejstřík podniků uchovává na území státu informace o skutečném majiteli, pak se seznam akcionářů nemusí nacházet na území tohoto státu za předpokladu, že společnost je schopna dané informace na žádost neprodleně předložit.

B. INFORMACE O SKUTEČNÉM MAJITELI

7. Státy by měly zajistit, aby buď (a) společnost získala informace o svém skutečném majiteli a aby tyto informace byly přístupny na uvedeném místě na území státu, nebo (b) existovala opatření, která kompetentnímu orgánu umožní rychle určit skutečného majitele společnosti.
8. Aby státy splnily požadavky uvedené v odst. 7, měly by používat jedno nebo více těchto opatření:
- (a) Požadovat, aby společnosti nebo rejstřík podniků získaly a uchovávaly aktualizované informace o skutečném majiteli společnosti;
- (b) Požadovat, aby společnosti přijaly odpovídající opatření⁴³ k získání a uchování aktualizovaných informací o skutečném majiteli společnosti;
- (c) Využít existující informace, včetně: (i) informací získaných finančními institucemi a/nebo DNFBP v souladu s Doporučeními 10 a 22⁴⁴; (ii) informací o právním vlastnictví a skutečném majiteli společnosti uchovávaných jinými kompetentními orgány (např. rejstříky podniků, daňovými úřady, finančními nebo jinými regulačními orgány); (iii) informací uchovávaných samotnou společností, jak vyžaduje oddíl A výše; a (iv) dostupných informací o společnostech kotovaných na burze podléhajících informačním povinnostem (podle pravidel burzy, ze zákona nebo jiných vymahatelných opatření), na jejichž základě je zajištěna odpovídající transparentnost ohledně skutečného majitele.
9. Bez ohledu na to, které z výše uvedených opatření se použije, by státy měly zajistit, aby společnosti v maximální možné míře spolupracovaly s kompetentními orgány za účelem určení skutečného majitele. To by mělo zahrnovat:

⁴² Týká se nominálních vlastníků všech akcií na jméno.

⁴³ Přijatá opatření by měla být přiměřená míře rizika nebo složitosti dané vlastnickou strukturou společnosti nebo charakteristice akcionářů s kontrolním podílem

⁴⁴ Země by měly být schopny bez zbytečného odkladu zjistit, zda má společnost na území daného státu účet u finanční instituce.

- (a) požadavek, aby jedna nebo více fyzických osob s bydlištěm v daném státě, byla společností⁴⁵ zmocněna poskytovat příslušným orgánům všechny základní informace a dostupné informace o skutečném majiteli, jakož i další součinnost, a byla za to vůči kompetentním orgánům odpovědná, a/nebo
 - (b) požadavek, aby DNFBP ve státě byly společností zmocněny poskytovat kompetentním orgánům všechny základní informace a dostupné informace o skutečném majiteli, jakož i další součinnost, a byly za to vůči příslušným orgánům odpovědné, a /nebo
 - (c) jiná srovnatelná opatření, která stát konkrétně stanoví a která mohou účinně zajistit spolupráci.
10. Všechny výše uvedené osoby, orgány a subjekty, jakož i sama společnost (nebo její správce, likvidátor nebo jiná osoba podílející se na procesu zrušení společnosti), by měly uvedené informace a záznamy uchovávat po dobu alespoň pěti let ode dne, kdy je společnost zrušena nebo přestane jinak existovat, nebo po dobu pěti let ode dne, kdy společnost přestane být klientem profesionálního zprostředkovatele nebo finanční instituce.

C. RYCHLÝ PŘÍSTUP K AKTUÁLNÍM A PŘESNÝM INFORMACÍM

11. Státy by měly zavést opatření zajišťující, aby základní informace, včetně informací poskytovaných rejstříku podniků, byly přesné a včas aktualizované. Státy by měly vyžadovat, aby dostupné informace uvedené v odstavci 7 byly přesné a co možná nejaktuálnější a aby byly aktualizovány v přiměřené časové lhůtě po každé změně.
12. Kompetentní orgány a zejména orgány činné v trestním řízení by měly mít veškeré pravomoci k získání rychlého přístupu k základním informacím a informacím o skutečném majiteli, které uchovávají příslušné osoby.
13. Státy by měly uložit rejstříku podniků povinnost umožnit finančním institucím, DNFBP a jiným kompetentním orgánům státu rychlý přístup k veřejným informacím, které uchovává, a přinejmenším k informacím uvedeným v odst. 4 písmenu (a). Státy by rovněž měly zvážit, zda umožnit rychlý přístup finančních institucí a DNFBP k informacím uvedeným v odst. 4 písmenu (b).

D. PŘEKÁŽKY TRANSPARENTNOSTI

14. Státy by měly přijmout opatření k prevenci zneužití akcií na doručitele a poukázek na takové akcie například pomocí jednoho nebo více těchto opatření: (a) jejich zákazem; (b) jejich přeměnou na akcie na jméno nebo poukázky na akcie na jméno (např. prostřednictvím jejich dematerializace); (c) jejich imobilizací prostřednictvím požadavku, aby byly uloženy u regulované finanční instituce nebo profesionálního zprostředkovatele; nebo (d) požadavkem, aby akcionáři s kontrolním podílem o svém kontrolním podílu informovali společnost a aby společnost zaznamenala jejich totožnost.
15. Státy by měly přijmout opatření k prevenci zneužití statusu pověřených akcionářů nebo pověřených členů řídicích orgánů například pomocí jednoho nebo více těchto

⁴⁵ Členové řídicích orgánů nebo vyššího vedení společnosti nemusí požadovat zvláštní oprávnění od společnosti.

opatření: (a) požadavkem, aby pověření akcionáři nebo pověření členové řídicích orgánů oznámili společnosti a příslušným rejstříkům totožnost osoby, kterou zastupují, a aby tato informace byla v příslušných rejstřících zaznamenána; nebo (b) požadavkem, aby pověření akcionáři a pověření členové řídicích orgánů museli získat povolení, aby jejich status pověřeného akcionáře nebo pověřeného člena řídicího orgánu byl zapsán v rejstříku podniků, aby uchovávali informace, podle nichž lze identifikovat osobu, kterou zastupují, a aby tyto informace zpřístupnily na žádost kompetentním orgánům.

E. JINÉ PRÁVNICKÉ OSOBY

16. Pokud jde o nadace, veřejnoprávní instituce typu německé „Anstalt“ a partnerství s omezeným ručením partnerů, měly by státy přijmout obdobná opatření a stanovit obdobné požadavky jako opatření a požadavky uložené společností s přihlédnutím k jejich různým formám a strukturám.
17. Pokud jde o jiné typy právnických osob, státy by měly vzít v úvahu různé formy a struktury těchto právnických osob a míru rizika praní peněz a financování terorismu spojenou s každým typem právnické osoby s cílem dosáhnout vhodné míry transparentnosti. Státy by přinejmenším měly zajistit, aby tyto právnické osoby zaznamenávaly a aktualizovaly obdobné základní informace a aby tyto informace byly kompetentním orgánům přístupné bez zbytečného odkladu. Státy by měly přezkoumat riziko praní peněz a financování terorismu spojené s těmito právnickými osobami a na základě míry rizika stanovit opatření, která by měla být přijata, aby kompetentní orgány měly rychlý přístup k náležitým, přesným a aktuálním informacím o jejich skutečném majiteli.

F. ODPOVĚDNOST A SANKCE

18. Měla by být jasně stanovena odpovědnost za plnění požadavků uvedených v této Vysvětlivce, a jejich závaznost, a dále účinné, přiměřené a odrazující sankce, které by bylo možno uložit právnickým a fyzickým osobám, které neplní řádně tyto požadavky.

G. MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE

19. Státy by měly rychle, konstruktivně a účinně poskytovat mezinárodní součinnost ve vztahu k základním informacím a informacím o skutečném majiteli podle Doporučení 37 a 40. Ta by měla zahrnovat (a) umožnění přístupu zahraničních kompetentních orgánů k základním informacím vedeným v rejstříku podniků; (b) výměnu informací o akcionářích; a (c) použití pravomocí v souladu s vnitrostátním právem k získání informací o skutečném majiteli pro zahraniční partnerské orgány. Státy by měly sledovat kvalitu pomoci, které se jim dostává od jiných států v odpověď na žádosti o základní informace a informace o skutečném majiteli nebo na žádosti o pomoc při lokalizaci skutečných majitelů pobývajících v zahraničí.

VYSVĚTLIVKA K DOPORUČENÍ 25 (TRANSPARENTNOST A SKUTEČNÝ MAJITEL JINÝCH PRÁVNÍCH SUBJEKTŮ)

1. Sáty by měly požadovat, aby správci každého svěřenského fondu zřízeného podle jejich práva byli povinni získat a držet dostatečné, přesné a aktuální informace o skutečném majiteli takového fondu. To by mělo zahrnovat informace o totožnosti zakladatele, svěřenského správce (správců), protektorovi (existuje-li), příjemcích nebo kategorii příjemců a jakékoli jiné fyzické osobě, která v konečném důsledku skutečně ovládá takový fond. Státy by také měly vyžadovat, aby správci jakéhokoli trustu zřízeného podle jejich práva drželi základní informace o jiných regulovaných agentech a poskytovatelích služeb trustu, včetně investičních poradců nebo manažerů, účetních a daňových poradců.
2. Všechny státy by měly přijmout opatření zajišťující, aby správci trustů sdělili své postavení finančním institucím a DNFBP, pokud jako správci vstupují do obchodního vztahu nebo uskutečňují příležitostný obchod nad stanovený práh. Správcům trustů by nemělo být zákonem nebo jiným vymahatelným opatřením znemožněno poskytovat kompetentním orgánům jakékoli informace týkající se trustu⁴⁶, nebo poskytovat finančním institucím a DNFBP na žádost informace o skutečném majiteli a aktivech trustu, která jsou držena nebo spravována podle podmínek obchodního vztahu.
3. Státům je doporučeno zajistit, aby ostatní relevantní orgány, osoby a subjekty, držely informace o všech trustech, se kterými mají navázán vztah. Možným zdrojem informací o trustech, správci a aktivech trustu jsou:
 - (a) Rejstříky (např. centrální rejstřík trustů nebo jejich aktiv), nebo majetkové rejstříky týkající se pozemků, majetku, vozidel, akcií nebo jiných aktiv.
 - (b) Ostatní kompetentní orgány by měly držet informace o trustech a jejich správci (např. daňová správa, která sbírá informace o aktivech a příjmech týkajících se trustů).
 - (c) Ostatní agenti a poskytovatelé služeb trustům, včetně investičních poradců nebo manažerů, advokátů nebo poskytovatelů služeb trustům a společností.
4. Kompetentní orgány a zejména orgány činné v trestním řízení, by měly být oprávněny získat rychlý přístup k informacím držným správcem trustů nebo jinými osobami, zejména informacím držným finančními institucemi a DNFBP o: (a) skutečném majiteli; (b) bydlišti správce trustu; a (c) jakýchkoli aktivech držných nebo spravovaných finanční institucí nebo DNFBP pro kteréhokoli správce trustu, se kterým mají obchodní vztah nebo pro něhož uskutečňují příležitostné obchody.
5. Profesionální správci trustů by měli být povinni uchovávat informace podle odst. 1 alespoň pět let po ukončení jejich zapojení do trustu. Státům je doporučeno vyžadovat, aby neprofesionální správci trustů a jiné orgány, osoby a subjekty uvedené v odstavci 3 výše uchovávali informace alespoň pět let.

⁴⁶ Vnitrostátní kompetentní orgány nebo relevantní kompetentní orgány jiného státu na základě příslušné mezinárodní žádosti o spolupráci.

6. Státy by měly vyžadovat, aby jakékoli informace držené podle odst. 1 výše byly udržovány přesné a tak aktuální, jak je to možné, a měly by být aktualizovány v přiměřené době od jakékoli změny.
7. Státy by měly zvážit opatření usnadňující přístup finančním institucím a DNFBP při plnění požadavků Doporučení 10 a 22 k jakýmkoli informacím o trustech, které jsou v držení jiných orgánů, osob a subjektů uvedených v odstavci 3.
8. V rámci tohoto Doporučení nejsou státy povinny právně uznat trusty. Státy nemusí do svých právních předpisů implementovat požadavky odstavců 1, 2 a 6, pokud jsou pro správce trustů závazné přiměřené povinnosti s obdobným účinkem (např. na základě zvykového nebo precedenčního práva).

Jiné právní subjekty

9. Co se týče jiných právních subjektů s obdobnou strukturou nebo funkcí, státy by měly přijmout obdobná opatření jako ta požadovaná u trustů, s cílem dosáhnout obdobné úrovně transparentnosti. Státy by přinejmenším měly zajistit, aby obdobné informace, jaké jsou uvedeny ve vztahu k trustům, byly uchovávány přesné a aktuální a byly včas dostupné kompetentním orgánům.

Mezinárodní spolupráce

10. Státy by měly rychle, konstruktivně a účinně poskytovat mezinárodní součinnost ve vztahu k informacím o trustech a jiných právních subjektech, včetně informací o skutečném majiteli, podle ustanovení Doporučení 37 a 40. To by mělo zahrnovat (a) umožnění přístupu zahraničním kompetentním orgánům k jakýmkoli informacím vedeným v rejstřících nebo jinými vnitrostátními orgány; (b) výměnu informací o trustech a jiných právních subjektech dostupných na vnitrostátní úrovni; a (c) použití pravomocí kompetentních orgánů v souladu s vnitrostátním právním řádem k získání informací o skutečném majiteli ve prospěch zahraničního partnerského orgánu.

Odpovědnost a sankce

11. Státy by měly zajistit, aby povinnost plnit požadavky této Vysvětlivky byla jasně stanovena, a aby správci trustů byli buď právně odpovědní za jakékoli pochybení při plnění povinností podle odstavců 1, 2, 6 a (případně) 5; nebo byly za porušení povinností stanoveny účinné, přiměřené a odrazující trestní, občanskoprávní či správní sankce.⁴⁷ Státy by měly zajistit účinné přiměřené a odrazující trestní, občanskoprávní či správní sankce za neposkytnutí včasného přístupu kompetentním orgánům k informacím o trustu uvedeným v odstavcích 1 a 5.

⁴⁷ Toto neovlivňuje požadavek na účinné, přiměřené a odstrašující sankce za nedodržení jakýchkoli jiných požadavků v Doporučeních.

VYSVĚTLIVKA K DOPORUČENÍ 26 (REGULACE A DOHLED NAD FINANČNÍMI INSTITUCEMI)

Přístup k dohledu založený na posouzení rizik

1. Přístup k dohledu založený na posouzení rizik znamená: (a) obecný proces, kterým orgán dohledu na základě svých znalostí rizik distribuuje zdroje na provádění dohledu v oblasti AML/CFT; a (b) konkrétní proces dohledu nad institucemi, které v oblasti AML/CFT používají přístup založený na posouzení rizik.
2. Přístupovat k dohledu nad systémy AML/CFT a souvisejícími kontrolními mechanismy finančních institucí na základě posouzení rizik umožňuje orgánům dohledu přesouvat zdroje do oblastí, které představují zvýšené riziko. Orgány dohledu díky tomu mohou využívat své zdroje mnohem účinněji. Pro orgány dohledu z toho plyne: (a) že by měly mít jasnou představu o rizicích praní peněz a financování terorismu v daném státě; a (b) že by při provádění kontroly, a to i na místě, měly mít přístup ke všem relevantním informacím týkajícím se specifických vnitrostátních a mezinárodních rizik v souvislosti s klienty, produkty a službami instituce, u které je vykonáván dohled, včetně kvality dodržování souladu u finanční instituce nebo skupiny (nebo skupin, pokud se jedná o instituce, na něž se uplatňují Klíčové principy). Frekvence a intenzita provádění AML/CFT kontrol, a to i na místě, u finančních institucí/skupin by měla být založena na rizicích praní peněz a financování terorismu a strategiích, vnitřních kontrolních mechanismech a postupech, týkajících se instituce/skupiny v souladu s tím, jak orgán dohledu vyhodnotil rizikový profil instituce/skupiny, a na riziku praní peněz a financování terorismu přítomném v daném státě.
3. Hodnocení rizikového profilu finanční instituce/skupiny z hlediska praní peněz a financování terorismu, včetně rizika nedodržování souladu, by měla být v souladu se zavedenou praxí průběžného dohledu v dané zemi revidována jednak periodicky a dále vyskytnou-li se zásadní změny v řízení a operacích finanční instituce/skupiny. Hodnocení by nemělo být statické: bude se měnit v závislosti na vývoji okolností a hrozeb.
4. Dohled v oblasti AML/CFT nad finančními institucemi/skupinami, který uplatňuje přístup založený na posouzení rizik, by měl zohledňovat míru volnosti povolenou v rámci RBA dané finanční instituci/skupině a měl by vhodným způsobem obsahovat revizi hodnocení rizik, podle něhož byla nastavena míra volnosti, a přiměřenost a plnění strategií, vnitřních kontrolních mechanismů a postupů.
5. Tyto principy by měly platit pro všechny finanční instituce/skupiny. K zajištění účinnosti dohledu v oblasti AML/CFT by měly orgány dohledu zvážit charakter finanční instituce/skupiny, zejména různost a počet finančních institucí a míru volnosti, která je jí v rámci RBA povolena.

Zdroje pro orgány dohled

6. Státy by měly zajistit, aby orgány finančního dohledu měly dostatečné finanční, lidské a technické zdroje. Orgány dohledu by měly mít dostatečnou pracovní nezávislost a autonomii, které by jim zajistily nezávislost vůči nepatřičnému ovlivňování nebo

zasahování. Státy by měly zavést procesy zajišťující vysokou profesní integritu včetně mlčenlivosti a odpovídající kvalifikaci zaměstnanců těchto orgánů.

VYSVĚTLIVKA K DOPORUČENÍ 28 (REGULACE A DOHLED NAD DNFBP)

1. Přístup k dohledu založený na posouzení rizik znamená: (a) obecně proces, kterým orgán dohledu nebo stavovské samosprávy na základě svých znalostí rizik distribuuje zdroje na provádění dohled v oblasti AML/CFT; a (b) konkrétně proces dohledu nebo kontroly AML/CFT založený na posouzení rizik u DNFBP.
2. Aby zajistily účinný dohled nebo kontrolu v oblasti AML/CFT, měly by orgány dohledu nebo stavovské samosprávy určit frekvenci a intenzitu vykonávání dohledu nebo kontroly DNFBP na základě svých znalostí rizik praní peněz a financování terorismu a s ohledem na charakter DNFBP, zejména vzhledem k jejich různorodosti a počtu. To znamená, že by měly mít jasnou představu o rizicích praní peněz a financování terorismu: (a) přítomných v daném státě; a (b) spojených s daným typem DNFBP a jejich zákazníky, produkty a službami.
3. Orgány dohledu nebo stavovské samosprávy by při hodnocení přiměřenosti vnitřních kontrolních mechanismů, strategií a postupů v oblasti AML/CFT měly vzít řádně v úvahu rizikový profil praní peněz a financování terorismu příslušných DNFBP a míru volnosti, kterou jim RBA umožňuje.
4. Orgány dohledu nebo stavovské samosprávy by měly mít dostatečné pravomoci vykonávat své funkce (včetně pravomoci kontrolovat a sankcionovat), a dostatečné finanční, lidské a technické zdroje. Státy by měly zavést procesy zajišťující vysokou profesní integritu včetně mlčenlivosti a odpovídající kvalifikace zaměstnanců těchto orgánů.

VYSVĚTLIVKA K DOPORUČENÍ 29 (FINANČNÍ ZPRAVODAJSKÉ JEDNOTKY)

A. OBECNĚ

1. Cílem této Vysvětlivky je ozřejmit stěžejní mandát a funkci finanční zpravodajské jednotky (FIU) a poskytnout další vysvětlení povinností obsažených ve standardech. FIU je součástí operativní sítě státu pro AML/CFT, v níž hraje ústřední roli a poskytuje podporu činnostem dalších kompetentních orgánů. Vzhledem k tomu, že existují různé modely FIU, Doporučení 29 nepředjímá, jaký model si stát zvolí a je stejně platné pro všechny.

B. FUNKCE

(a) Příjem

2. FIU slouží jako centrální úřad pro příjem oznámení podaných povinnými osobami. Tyto informace by přinejmenším měly obsahovat oznámení o podezřelém obchodu v souladu s Doporučeními 20 a 23, a měly by obsahovat další informace v souladu s národní legislativou (např. oznámení o hotovostních obchodech, oznámení o bezhotovostních převodech a další oznámení založená na hlášení překročení určité prahové hodnoty).

(b) Analýza

3. Analýza prováděná FIU by měla dát přidanou hodnotu informacím přijatým a držným FIU. Všechny informace by měly být posouzeny, ale analýza se může soustředit buď na jednotlivá oznámení nebo na vhodně vybrané informace podle typu a objemu obdržených oznámení a jejich očekávaného využití po té, co budou postoupeny. FIU by měla být podporována ve využívání analytického softwaru, k účinnějšímu zpracovávání informací a zjišťování důležitých vazeb. Tyto nástroje nicméně nemohou zcela nahradit prvek lidského úsudku při analýze. FIU by měla provádět následující druhy analýzy:
 - Operativní analýza používá dostupné a získatelné informace k identifikaci konkrétních cílů (např. osob, majetku, kriminálních sítí a sdružení), sledování stop konkrétních aktivit nebo obchodů a k určení vazeb mezi těmito cíli a možnými výnosy z trestné činnosti, praním peněz, prediktivními trestnými činy nebo financováním terorismu.
 - Strategická analýza používá dostupné a získatelné informace, včetně údajů, které mohou být poskytnuty dalšími kompetentními orgány, k identifikaci trendů a schémat praní peněz a financování terorismu. Tyto informace jsou následně využívány FIU nebo dalšími státními orgány ke zjišťování hrozeb a zranitelnosti z hlediska praní peněz a financování terorismu. Strategická analýza může také přispívat ke stanovení strategie cílů FIU, potažmo dalších orgánů režimu AML/CFT.

(c) Postoupení

4. FIU by měla být schopna postupovat spontánně nebo na vyžádání informace a výsledky své analýzy relevantním kompetentním orgánům. Informace by měly být postupovány k tomu určenými zabezpečenými a chráněnými kanály.
 - **Spontánní postoupení:** FIU by měla být schopna postupovat informace a výsledky své analýzy kompetentním orgánům, pokud existují důvody pro podezření z praní peněz, predikativních trestných činů nebo financování terorismu. Na základě analýzy FIU by měly být informace postupovány výběrově a přijímajícím orgánům by měly umožnit soustředit se na relevantní případy/informace.
 - **Postoupení na žádost:** FIU by měla být schopna odpovědět na žádost o informaci od kompetentního orgánu podle Doporučení 31. Pokud FIU takovou žádost od příslušného orgánu obdrží, měla by sama rozhodnout o provedení analýzy a/nebo postoupení informace žádajícímu orgánu.

C. PŘÍSTUP K INFORMACÍM

(a) Získání dodatečných informací od povinných osob

5. Kromě informací, které povinné osoby podávají FIU (v souladu s její přijímací funkcí), by měla být FIU schopná získat a využívat další informace od povinných osob, tak aby mohla náležitě provádět analýzu. Informace, které by FIU měla být oprávněna získat, zahrnují informace, které jsou povinné osoby povinny uchovávat podle příslušných Doporučení FATF (Doporučení 10, 11 a 22).

(b) Přístup k informacím z dalších zdrojů

6. Aby mohla FIU provádět náležitou analýzu, měla by mít přístup k co nejvíce druhům finančních, správních a trestních informací. To by mělo zahrnovat informace z otevřených nebo veřejných zdrojů, stejně jako relevantní informace sbírané a/nebo uchovávané jinými orgány nebo jménem jiných orgánů a popřípadě i komerčně držené údaje.

D. BEZPEČNOST INFORMACÍ A UTAJENÍ

7. Informace obdržené, zpracované, držené nebo postoupené FIU musí být bezpečně chráněny, vyměňovány a používány pouze v souladu s dohodnutými procedurami, strategiemi a platnými právními předpisy. FIU proto musí mít pravidla upravující bezpečnost a utajení takových informací, včetně postupů pro nakládání, uchování, postupování, ochranu a přístup k takovým informacím. FIU by měla zajistit, aby její zaměstnanci měli nezbytné bezpečnostní prověrky a rozuměli svým povinnostem při nakládání a postupování citlivých a utajovaných informací. FIU by měla zajistit omezení přístupu do svých prostor a ke svým informacím včetně IT systémů.

E. OPERATIVNÍ NEZÁVISLOST

8. FIU by měla být operativně nezávislá a samostatná, což znamená, že by měla být oprávněná a způsobilá vykonávat své funkce nezávisle, včetně samostatného rozhodování o analýze, vyžádání a/nebo postoupení konkrétní informace. V každém případě to znamená, že FIU je sama oprávněna rozhodnout o předání nebo postoupení informací kompetentním orgánům.

9. FIU může být zřízena jako součást existujícího orgánu. Pokud je FIU součástí struktury jiného orgánu, ústřední činnost FIU by se měla lišit od činností tohoto orgánu.
10. FIU by měla mít dostatečné finanční, lidské a technické zdroje, které po všech stránkách zajistí její samostatnost a nezávislost a umožní jí účinně vykonávat svůj mandát. Státy by měly zavést procesy zajišťující vysokou profesní integritu včetně mlčenlivosti a odpovídající kvalifikaci zaměstnanců FIU.
11. FIU by měla být schopna činit opatření nebo nezávisle spolupracovat s jinými vnitrostátními kompetentními orgány nebo zahraničními partnerskými orgány v oblasti výměny informací.

F. NEOPRÁVNĚNÝ VLIV NEBO VMĚŠOVÁNÍ

12. FIU by měla být schopna získat a vynakládat zdroje nezbytné pro vykonávání svých funkcí samostatně nebo na základě běžné praxe, bez nevhodného politického, vládního nebo zájmového vlivu, který by mohl narušit její operativní nezávislost.

G. EGMONTSKÁ SKUPINA

13. Státy by měly zajistit, aby FIU respektovala Status Egmontské skupiny a Principy výměny informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami pro případy praní peněz a financování terorismu Egmontské skupiny (tyto dokumenty stanovují důležitá pravidla týkající se role a funkcí FIU a mechanismu výměny informací mezi FIU). FIU by se měla ucházet o členství v Egmontské skupině.

H. OZNÁMENÍ VELKÝCH HOTOVOSTNÍCH OBCHODŮ

14. Státy by měly zvážit proveditelnost a užitek systému, v němž by finanční instituce nebo DNFBP oznamovaly všechny vnitrostátní a mezinárodní měnové transakce nad stanovenou částku.

VYSVĚTLIVKA K DOPORUČENÍ 30 (POVINNOSTI ORGÁNŮ ČINNÝCH V TRESTNÍM ŘÍZENÍ A VYŠETŘOVACÍCH ORGÁNŮ)

1. Mělo by být stanoveno, které orgány činné v trestním řízení jsou odpovědné za řádné vyšetřování praní peněz, predikativních trestných činů a financování terorismu prostřednictvím provádění finančního šetření. Státy by měly určit jeden nebo více kompetentních orgánů, které by odhalovaly, vyhledávaly a prováděly úkony ke zmrazení a zajištění majetku, který je nebo by měl být předmětem konfiskace.
2. „Finanční šetření“ znamená vyšetřování finančních záležitostí týkajících se trestné činnosti s cílem:
 - určit rozsah kriminálních sítí a/nebo rozsah trestné činnosti;
 - odhalit a vyhledat výnosy z trestné činnosti, finanční prostředky teroristů nebo jiná aktiva, která by mohla být zkonfiskována; a
 - zajistit důkazy využitelné v trestním řízení.
3. „Souběžné finanční šetření“ znamená provádění finančního šetření zároveň s nebo v rámci (tradičního) šetření trestného činu praní peněz, financování terorismu a/nebo predikativního trestného činu (činů). Vyšetřovatelé orgánů činných v trestním řízení, kteří vyšetřují predikativní trestné činy, by měli být oprávněni vyšetřovat jakékoli související trestné činy praní peněz a financování terorismu v rámci souběžného vyšetřování, nebo by měli mít možnost předat případ jinému orgánu, aby v takovém vyšetřování pokračoval.
4. Státy by měly zvážit přijetí opatření na národní úrovni, včetně legislativních, která by kompetentním orgánům vyšetřujícím praní peněz a financování terorismu umožnila odložit nebo upustit od zatčení podezřelých osob a/nebo zajištění peněz pro účely zjištění osob zapojených do takových aktivit nebo kvůli získání důkazů. Bez možnosti takových opatření je vyloučeno použití postupů jako sledovaná zásilka a operace v utajení.
5. Doporučení 30 se vztahuje také na ty kompetentní orgány, které nejsou orgány činnými v trestním řízení *per se*, ale jsou odpovědné za finanční šetření predikativních trestných činů, do té míry do které tyto kompetentní orgány vykonávají činnosti podle Doporučení 30.
6. V souladu s Doporučením 30 mohou orgány činné v boji proti korupci, které mají pravomoci v trestním řízení, být pověřeny vyšetřováním trestných činů praní peněz a financování terorismu, které byly spáchány v souvislosti s, nebo se týkající trestného činu korupce, a tyto orgány by měly mít dostatečné pravomoci odhalovat, vyhledávat a provádět úkony ke zmrazení a zajištění aktiv.
7. Pokud státy využívají při finančním šetření multidisciplinárních skupin, mělo by jejich složení odrážet všechny výše zmíněné orgány činné v trestním řízení a další kompetentní orgány.

8. Orgány činné v trestním řízení a státní zastupitelství by měly mít dostatečné finanční, lidské a technické zdroje. Státy by měly zavést procesy zajišťující vysokou profesní integritu včetně mlčenlivosti a odpovídající kvalifikaci zaměstnanců těchto orgánů.

VYSVĚTLIVKA K DOPORUČENÍ 32 (PŘEVOZY HOTOVOSTI)

A. CÍLE

1. Doporučení 32 bylo vytvořeno s cílem zajistit, aby teroristé a jiní pachatelé trestné činnosti nemohli financovat svou činnost nebo prát výnosy z trestné činnosti prostřednictvím fyzického přeshraničního převozu hotovosti a cenných papírů na doručitele. Konkrétně je jeho smyslem zajistit, aby státy zavedly opatření: (a) k odhalení fyzického přeshraničního převozu hotovosti a cenných papírů na doručitele; (b) k zastavení nebo zadržení hotovosti nebo cenných papírů na doručitele, u kterých je podezření, že souvisí s financováním terorismu nebo praním peněz; (c) k zastavení nebo zadržení hotovosti nebo cenných papírů na doručitele, které nebyly řádně ohlášeny či oznámeny; (d) kuložení náležitých sankcí za nepravdivé ohlášení nebo oznámení; a (e) umožňující odnětí hotovosti nebo cenných papírů na doručitele, které jsou spojené s financováním terorismu nebo praním peněz.

B. TYPY SYSTÉMŮ VYUŽITELNÝCH K ŘEŠENÍ PROBLÉMU PŘEVOZŮ HOTOVOSTI

2. Státy mohou splnit požadavky Doporučení 32 a této Vysvětlivky zavedením jednoho z následujících systémů. Státy nicméně nemusí využít stejný systém pro přeshraniční vývozy i dovozy hotovosti a cenných papírů na doručitele.

Systém oznámení

3. Všechny osoby, které přes hranice fyzicky převážejí hotovost nebo cenné papíry na doručitele (CPD) v hodnotě vyšší než předem stanovený maximální práh USD/EUR 15 000, jsou povinny podat pravdivé oznámení určeným kompetentním orgánům. Státy si mohou vybrat ze tří typů systémů oznámení: (i) systém písemného oznámení pro všechny cestující; (ii) systém písemného oznámení pro cestující převážející hotovost nebo CPD v hodnotě vyšší než stanovený práh; a (iii) systém ústního oznámení. Tyto tři systémy jsou níže popsány ve své čisté formě. Nicméně státy si mohou zvolit i smíšený systém.
 - (a) *Systém písemného oznámení pro všechny cestující:* v tomto systému jsou všichni cestující povinni vyplnit písemně formulář oznámení před vstupem do státu. Zahrnuty jsou otázky obvyklé z formuláře celní deklarace. V praxi budou cestující oznamovat, zda převážejí hotovost nebo CPD (např. formou zaškrtnutí políček „ano“ nebo „ne“).
 - (b) *Systém písemného oznámení pro cestující převážející obnosy vyšší než stanovený práh:* v tomto systému jsou cestující převážející hotovost nebo CPD v hodnotě vyšší než předem stanovený práh povinni vyplnit písemně formulář oznámení. V praxi nejsou cestující nuceni vyplňovat formulář, pokud nepřeváží hotovost nebo CPD nad danou prahovou hodnotu.
 - (c) *Systém ústního oznámení pro všechny cestující:* v tomto systému jsou všichni cestující povinni ústně oznámit převoz hotovosti nebo CPD v hodnotě vyšší než stanovený práh. Obvyklé je využití tzv. „červených zón“ (zboží k proclení)

a „zelených zón“ (nic k proclení) při výstupu z celního prostoru. Výběr zóny je považován za ústní oznámení. V praxi cestující nic neoznamují písemně, ale jsou povinni se aktivně přihlásit celnímu úředníkovi.

Systém přiznání

4. Státy si mohou zvolit systém, kdy jsou cestující povinni poskytnout orgánům příslušné informace na vyzvání. V takovém systému není požadavek, aby cestující předem podávali písemné nebo ústní oznámení. V praxi musí být cestující povinni na vyzvání podat příslušným orgánům pravdivou odpověď.

C. DALŠÍ OPATŘENÍ VHODNÁ PRO OBA SYSTÉMY

5. Státy by měly zajistit, že jejich systém bez ohledu na zvolený typ obsahuje následující prvky:
 - (a) Systém oznámení/přiznání by měl platit jak pro dovoz, tak pro vývoz hotovosti a CPD.
 - (b) Po odhalení nepravdivého oznámení/přiznání, nebo neoznámení/nepřiznání převozu hotovosti nebo CPD by určené kompetentní orgány měly být oprávněny od převážejícího vyžádat a obdržet dodatečné informace o původu hotovosti nebo CPD a jejich účelu.
 - (c) Informace získané prostřednictvím systému oznámení/přiznání by měly být dostupné FIU buď tak, že je FIU informována o podezřelých přeshraničních převozech, nebo tak, že jsou FIU oznámení/přiznání přímo dostupná jiným způsobem.
 - (d) Na vnitrostátní úrovni by státy měly zajistit dostatečnou koordinaci problematiky týkající se provádění Doporučení 32 mezi celními, imigračními a dalšími relevantními orgány.
 - (e) Kompetentní orgány by měly být schopny na přiměřenou dobu zastavit nebo zadržet hotovost nebo CPD za účelem zjištění případných důkazů praní peněz nebo financování terorismu v těchto případech: (i) pokud existuje podezření na praní peněz nebo financování terorismu; nebo (ii) bylo-li podáno nepravdivé oznámení nebo přiznání.
 - (f) Systém oznámení/přiznání by měl v co největší míře umožňovat mezinárodní spolupráci a součinnost v souladu s Doporučeními 36 až 40. K usnadnění takové spolupráce v případech kdy: (i) je podáno oznámení/přiznání přesahující maximální práh USD/EUR 15 000; nebo (ii) je podáno nepravdivé oznámení nebo přiznání; nebo (iii) je podezření na praní peněz nebo financování terorismu, taková informace bude uchována k využití kompetentními orgány. Tato informace by měla přinejmenším obsahovat: (i) oznámenou/přiznanou nebo jinak zjištěnou hodnotu hotovosti nebo CPD; a (ii) identifikační údaje držitele.
 - (g) Provádění opatření podle Doporučení 32 by mělo být podmíněno zajištěním řádného nakládání s údaji, ale bez omezení: (i) plateb mezi státy za zboží a služby; nebo (ii) volného pohybu kapitálu.

D. SANKCE

6. Osobám, které podají nepravdivé oznámení nebo přiznání by měly být uloženy účinné, přiměřené a odrazující správní nebo trestní sankce. Osobám, které provedou přeshraniční převoz hotovosti nebo CPD, které souvisejí s financováním terorismu, praním peněz nebo predikativními trestnými činy, by měly být rovněž uloženy účinné, přiměřené a odrazující trestní, občanskoprávní nebo správní sankce, a v souladu s Doporučením 4 by vůči nim měla být uplatněna opatření k odnětí této hotovosti nebo CPD.
7. Orgány odpovědné za provádění Doporučení 32 by měly mít dostatečné finanční, lidské a technické zdroje. Státy by měly zavést procesy zajišťující vysokou profesní integritu včetně mlčenlivosti a odpovídající kvalifikaci zaměstnanců těchto orgánů.

E. ZLATO, CENNÉ KOVY A DRAHÉ KAMENY

8. Pro účely Doporučení 32 do něj přes svou vysokou likviditu a využitelnost v určitých situacích nejsou jako způsob směny nebo převodu hodnoty zahrnuty zlato, cenné kovy a drahé kameny. Tyto materiály mohou být zahrnuty v celních zákonech a předpisech. Pokud stát zjistí neobvyklý přeshraniční pohyb zlata, cenných kovů nebo drahých kamenů, měl by zvážit informování příslušných celních orgánů nebo jiných kompetentních orgánů států, ze kterých toto předměty pocházejí, nebo kam směřují a měl by poskytnout součinnost s cílem zjištění původu, cíle a účelu pohybu těchto předmětů a přijmout vhodná opatření.

Glosář specifických pojmů použitých v tomto Doporučení

Fyzický přeshraniční převoz znamená jakýkoli fyzický dovoz nebo vývoz hotovosti nebo CPD z jednoho státu do druhého. Termín zahrnuje následující způsoby převozu: (1) fyzický převoz fyzickou osobou nebo v jejím zavazadle nebo dopravním prostředku; (2) lodní přeprava hotovosti nebo CPD v kontejnerovém nákladu; nebo (3) listovní zásilka hotovosti nebo CPD podaná fyzickou nebo právní osobou.

Nepravdivé oznámení znamená nesprávné uvedení hodnoty převážené hotovosti nebo CPD nebo nesprávné uvedení dalších relevantních údajů, které jsou stanoveny pro podání oznámení nebo jiným způsobem vyžádány orgány, včetně nepodání oznámení jak je požadováno.

Nepravdivé přiznání znamená nesprávné uvedení hodnoty převážené hotovosti nebo CPD nebo nesprávné uvedení dalších relevantních údajů, které jsou sdělovány v přiznání na vyžádání nebo jiným způsobem požadovány oprávněnými orgány, včetně nepodání požadovaného přiznání.

Související s financováním terorismu nebo praním peněz pokud je užito k popisu hotovosti nebo CPD, znamená hotovost nebo CPD, které jsou: (i) výnosy, nebo byly použity, nebo jsou určeny nebo vyčleněny na financování terorismu, teroristických činů nebo teroristických organizací; nebo (ii) legalizovanými výnosy z praní peněz nebo predikativních trestných činů nebo prostředky použitými nebo určenými ke spáchání těchto trestných činů.

VYSVĚTLIVKA K DOPORUČENÍ 38 (VZÁJEMNÁ PRÁVNÍ POMOC: ZMRAZENÍ A KONFISKACE)

1. Státy by měly zvážit zavedení fondu propadnutého majetku, do kterého by byl ukládán všechno nebo část odňatého majetku pro účely trestního řízení, veřejného zdraví, vzdělání nebo jiného vhodného účelu. Státy by měly přijmout taková opatření, která jim umožní sdílet konfiskovaný majetek s dalšími státy, zejména pokud je konfiskace přímo nebo nepřímo výsledkem spolupráce v trestním řízení.
2. Co se týče žádostí o spolupráci učiněných na základě řízení o konfiskaci bez odsouzení za trestný čin, nemusí být státy oprávněny konat na základě všech takových žádostí, ale měly by tak činit přinejmenším je-li pachatel nedostupný z důvodu smrti, útěku, nepřítomnosti, nebo je neznámý.

VYSVĚTLIVKA K DOPORUČENÍ 40 (DALŠÍ FORMY MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE)

A. PRINCIPY PLATNÉ PRO VŠECHNY FORMY MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE

Povinnosti žádajících orgánů

1. Pokud kompetentní orgány žádají o spolupráci, měly by co nejlépe poskytnout kompletní faktické a podle potřeby právní informace, včetně toho, jaké je očekávané využití informace a zda je žádost urgentní, aby na ni mohlo být včas a účinně odpovězeno. Na žádost by žádající kompetentní orgán měl poskytnout dožádanému kompetentnímu orgánu zpětnou vazbu ohledně využití a užitečnosti obdržené informace.

Přemrštěně omezující opatření

2. Státy by neměly zakazovat nebo klást neodůvodněně nebo přemrštěně omezující podmínky pro poskytnutí informací nebo pomoci. Kompetentní orgány by zejména neměly odmítnout žádost o spolupráci na základě toho, že:
 - (a) usuzují, že se žádost týká i daňové oblasti; a/nebo
 - (b) zákony vyžadují, aby finanční instituce nebo DNFBP (s výjimkou situací, kdy je žádaná informace držena za okolností podléhajících profesnímu tajemství) dodržovaly utajení nebo mlčenlivost; a/nebo
 - (c) v dožádaném státě probíhá šetření nebo soudní řízení, ledaže by žádost narušila takové šetření, vyšetřování nebo řízení; a/nebo
 - (d) charakter nebo status (veřejnoprávní, správní, trestní atd.) žádajícího partnerského orgánu je jiný než zahraničního partnerského orgánu.

Záruky pro výměnu informací

3. Poskytnuté informace by měly být využity pouze pro účely, pro které byly žádány nebo poskytnuty. Jakékoli postoupení informací jiným orgánům nebo třetím osobám, nebo jakékoli využití těchto informací pro správní, vyšetřovací, žalobní nebo soudní účely, nad rámec toho, co bylo původně schváleno, by mělo být předem schváleno dožádaným kompetentním orgánem.
4. Kompetentní orgány by měly dodržovat mlčenlivost ohledně všech žádostí o spolupráci a poskytnutých informací, aby byla chráněna integrita vyšetřování nebo žádosti⁴⁸, v souladu s povinnostmi obou stran na ochranu údajů a soukromí. Kompetentní orgány by měly chránit poskytnuté informace přinejmenším ve stejné míře, jako by chránily obdobné informace obdržené z vnitrostátního zdroje. Státy by měly zavést kontrolní mechanismy a záruky k zajištění, že informace poskytnuté kompetentními orgány jsou využity pouze schváleným způsobem. Výměna informací by měla probíhat zabezpečeným způsobem, prostřednictvím spolehlivých kanálů nebo mechanismů. Dožádané kompetentní orgány mohou dle potřeby odmítnout poskytnutí informace, pokud žádající kompetentní orgán nemůže informace účinně ochránit.

⁴⁸ Informace může být poskytnuta, pokud je takové postoupení nutné ke splnění žádosti o spolupráci.

Pravomoc vyhledávat informace

5. Kompetentní orgány by měly být schopny provést šetření pro zahraniční partnerský orgán a vyměnit si s ním všechny informace, které by získaly, pokud by šetření prováděly na základě vnitrostátní žádosti.

B. PRINCIPY PLATNÉ PRO SPECIFICKÉ FORMY MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE

6. Výše uvedené obecné principy by měly platit pro všechny formy výměny informací mezi partnerskými i nepartnerskými orgány za podmínek stanovených níže.

Výměna informací mezi FIU

7. FIU by si měly vyměňovat informace se zahraničními FIU bez ohledu na svůj administrativní, policejní, soudní nebo jiný status. Za tímto účelem by FIU měly mít dostatečné zákonné oprávnění k poskytování spolupráce v oblasti praní peněz, predikativních trestných činů a financování terorismu.
8. Pokud FIU žádají o spolupráci, měly by co nejlépe poskytnout kompletní faktické a popřípadě právní informace, včetně popisu analyzovaného případu a možného napojení vůči dožádanému státu. Na žádost a kdykoli je to možné, by FIU měly svým zahraničním partnerským orgánům poskytovat zpětnou vazbu jak k využití poskytnutých informací, tak k výsledkům analýzy provedené na základě poskytnutých informací.
9. FIU by měly být oprávněny vyměňovat si:
 - (a) všechny informace, u kterých je stanoveno, že je mají přímo či nepřímo získat nebo obdržet v souladu s Doporučeními FATF, zejména s Doporučením 29; a
 - (b) jakékoli jiné informace, které mají na vnitrostátní úrovni pravomoc přímo nebo nepřímo obdržet nebo získat, na základě reciprocity.

Výměna informací mezi orgány finančního dohledu⁴⁹

10. Orgány finančního dohledu by měly spolupracovat se zahraničními partnerskými orgány, bez ohledu na svůj charakter nebo status. Cílem účinné spolupráce mezi orgány finančního dohledu je umožnit účinný dohled v oblasti AML/CFT nad finančními institucemi. Za tímto účelem by orgány finančního dohledu měly mít dostatečná zákonná oprávnění pro poskytnutí spolupráce v souladu s mezinárodními standardy dohledu, zejména s ohledem na výměnu informací o dohledu týkajících se nebo relevantních pro účely AML/CFT.
11. Orgány finančního dohledu by měly být schopny vyměňovat si se zahraničními partnerskými orgány informace, které jsou jim vnitrostátně dostupné, včetně informací držených finančními institucemi, a v míře přiměřené potřebám obou stran. Orgány finančního dohledu by měly být schopny vyměňovat si následující typy informací, pokud jsou relevantní pro účely AML/CFT, a to zejména s ostatními relevantními orgány dohledu, které sdílejí odpovědnost za finanční instituce působící v rámci stejné skupiny:
 - (a) Regulační informace, jako informace o vnitrostátním regulačním systému, a obecné informace o finančním sektoru.

⁴⁹ Týká se orgánů finančního dohledu, které jsou kompetentními orgány.

- (b) Obezřetnostní informace, zejména v případě orgánů vykonávajících dohled nad základními principy (*Core Principle Supervisor*), jako jsou informace o obchodní činnosti finanční instituce, skutečném majiteli, vedení, zdraví a přiměřenosti (fit and properness).
 - (c) Informace týkající se AML/CFT, jako jsou vnitřní procesy a strategie AML/CFT finančních institucí, informace o identifikaci a kontrole klienta, klientské složky, výtahy informací z účtů a o transakcích.
12. Orgány finančního dohledu by měly být schopny provádět šetření jménem zahraničního partnerského orgánu, a případně udělit oprávnění nebo umožnit zahraničním partnerským orgánům provést v zemi vlastní šetření za účelem účinného dohledu na úrovni skupiny.
13. Jakékoli postoupení poskytnutých informací nebo využití těchto informací pro účely dohledu i jiné, by mělo být dožadáným orgánem předem povoleno; ledaže by žádající orgán finančního dohledu byl ze zákona povinen postoupit nebo ohlásit takovou informaci. V takovém případě by o této povinnosti měl žádající orgán finančního dohledu dožadovaný orgán přinejmenším ihned informovat. Předchozí povolení zahrnuje jakékoli za to považované předchozí povolení v souladu s memorandem o porozumění nebo multilaterálním memorandem o porozumění, vydané institucí určující základní principy platné pro mezinárodní výměnu informací formou memoranda o porozumění nebo multilaterálního memoranda o dorozumění.

Výměna informací mezi orgány činnými v trestním řízení

14. Orgány činné v trestním řízení by měly být schopny vyměňovat si se zahraničními partnerskými orgány informace, které jsou jim vnitrostátně dostupné pro zpravodajské účely nebo účely vyšetřování týkajícího se praní peněz, predikativních trestných činů nebo financování terorismu, včetně odhalení a vyhledání výnosů a nástrojů trestné činnosti.
15. Orgány činné v trestním řízení by měly být schopny využít své pravomoci, včetně jakýchkoli vyšetřovacích technik, které jsou jim v souladu s vnitrostátním právem dostupné, k šetření a získávání informací pro zahraniční partnerské orgány. Režim a pravidla, kterými se tato spolupráce bude řídit, jako např. smlouvy mezi Interpolem, Europolem nebo Eurojustem a jednotlivými státy, by měly stanovit všechna omezení pro využití, použitelná dožadáným orgánem činným v trestním řízení.
16. Orgány činné v trestním řízení by měly být schopny vytvářet vyšetřovací týmy spolupracující na vyšetřování a v případě potřeby by státy měly uzavírat bilaterální a multilaterální dohody umožňující společná vyšetřování. Státům je doporučeno podporovat a zapojovat se do stávajících sítí orgánů činných v trestním řízení v oblasti AML/CFT a navazovat bilaterální kontakty se zahraničními orgány činnými v trestním řízení, včetně umístění styčného důstojníka do zahraničí za účelem usnadnění včasné a účinné spolupráce

Výměna informací mezi nepartnerskými orgány

17. Státy by měly kompetentním orgánům umožnit nepřímou výměnu informací s nepartnerskými orgány při uplatnění výše uvedených principů. Nepřímá výměna informací znamená, že požadované informace se k žádajícímu orgánu od dožadovaného orgánu dostanou přes jeden nebo více vnitrostátních nebo zahraničních orgánů.

Taková výměna informací a jejich použití může být podmíněno souhlasem jednoho nebo více kompetentních orgánů v dožádaném státě. Kompetentní orgán, který informace žádá, by měl vždy jasně uvést za jakým účelem a čím jménem je žádost podána.

18. Státům je také doporučeno povolit rychlou a konstruktivní výměnu informací přímo mezi nepartnerskými orgány.

PRÁVNÍ ZÁKLAD POŽADAVKŮ NA FINANČNÍ INSTITUCE A DNFBP

1. Všechny požadavky na finanční instituce nebo DNFBP by měly být stanoveny buď (a) zákonem (v tomto ohledu viz zvláštní požadavky v Doporučeních 10, 11 a 20), nebo (b) ve všech ostatních případech zákonem nebo jiným vymahatelným opatřením (podle uvážení státu).
2. V Doporučeních 10, 11 a 20 znamená termín „zákon“ jakýkoli právní předpis vydaný nebo schválený parlamentním postupem nebo jinými obdobným způsobem v souladu s ústavními principy, který stanoví závazné požadavky a sankce za jejich porušení. Sankce za porušení by měly být účinné, přiměřené a odrazující (viz Doporučení 35). Pojem zákon také znamená celostátně závazná soudní rozhodnutí stanovující příslušné požadavky.
3. Termín „vymahatelná opatření“ znamená nařízení, směrnice, pokyny nebo jiný dokument nebo mechanismus vydaný nebo schválený závazným způsobem kompetentním orgánem, který stanoví vymahatelné požadavky v oblasti AML/CFT, včetně sankcí za jejich porušení. Sankce za porušení by měly být účinné, přiměřené a odrazující (viz Doporučení 35).
4. Při posuzování, zda dokument nebo mechanismus naplňuje požadavky „vymahatelných opatření“, by měly být zváženy tyto faktory:
 - (a) Musí se jednat o dokument nebo mechanismus, který stanoví nebo podporuje požadavky vyvstávající z Doporučení FATF a stanovuje jasné požadavky, které jsou odpovídajícím způsobem chápány. Například:
 - (i) pokud je u určitého opatření použito výrazů *bude (shall)* nebo *musí (must)*, měly by být považovány za závazné;
 - (ii) pokud je použito výrazu *měl by (should)*, mohlo by být opatření závazné, pokud jak regulátor, tak regulovaná instituce prokáží, že činnosti, které jsou přímo nebo nepřímo vyžadovány, jsou plněny; výrazy jako *je doporučeno (are encouraged, are recommended)* nebo *instituce by měly zvážit (should consider)* jsou za závazné považovány s menší určitostí. V každém případě je slabší jazyk použit tam, kde je předpoklad, že není závazný (ledaže stát prokáže opak).
 - (b) Dokument/mechanismus musí být vydán nebo schválen kompetentním orgánem.
 - (c) Musí být stanoveny sankce za porušení (sankce nemusí být ve stejném dokumentu, který ukládá nebo podporuje požadavky; může být i v jiném dokumentu, pokud existuje jasná vazba mezi požadavky a aplikovatelnými sankcemi), které by měly být účinné, přiměřené a odrazující. To zahrnuje zvážení následujících otázek:
 - (i) měly by být dostupné dostatečně různorodé druhy účinných, přiměřených a odrazujících sankcí, pokud osoba poruší povinnosti;
 - (ii) sankce by měly být přímo nebo nepřímo aplikovatelné za porušení AML/CFT požadavků. Pokud porušení povinnosti AML/CFT není přímo

spjaté se sankcí, potom postačí, pokud se použije sankce za porušení širších povinností, např. absence řádného systému a kontrolních mechanismů nebo nebezpečné a nedůvěryhodné provozování činností, přinejmenším pokud porušení jednoho nebo více požadavků AML/CFT může řádně být (a příslušně bylo) sankcionováno bez nutnosti dokázat další porušení obezřetnosti nesouvisející s AML/CFT; a

(iii) zda bylo dostatečně prokázáno, že účinné, přiměřené a odrazující sankce byly v praxi uloženy.

5. V každém případě musí být zřejmé, že finanční instituce a DNFBP rozumí, že jim mohou být uloženy sankce za porušení a jaké sankce to mohou být.

OBEČNÝ GLOSÁŘ

Termín	Definice
Účty	Odkaz na „účty“ by měl být chápán tak, že zahrnuje i další obdobné obchodní vztahy mezi finančními institucemi a jejich klienty.
Přesné	Viz Vysvětlivka k Doporučení 16.
Agent	Pro účely Doporučení 14 a 16 <i>agent</i> znamená jakoukoli fyzickou či právnickou osobu poskytující MVTs jménem poskytovatele MVTs, ať na základě smlouvy nebo pod přímou kontrolou poskytovatele MVTs.
Příslušné orgány	Viz Vysvětlivka k Doporučení 8.
Přidružené neziskové organizace	Viz Vysvětlivka k Doporučení 8.
Dávkový soubor	Viz Vysvětlivka k Doporučení 16.
Cenné papíry na doručitele	<i>Cenné papíry na doručitele (CPD; Bearer negotiable instruments - BNIs)</i> zahrnují měnové nástroje ve formě na doručitele jako: cestovní šeky; převoditelné nástroje (včetně šeků, úpisů a poštovních poukázek), které jsou buď ve formě na doručitele, schválené bez omezení, vyhotovené na fiktivního věřitele, nebo v jiné formě, kdy oprávnění vzniká doručiteli; a neúplné nástroje (včetně šeků, úpisů a poštovních poukázek), které jsou podepsané, ale bez jména věřitele.
Akcie na doručitele	<i>Akcie na doručitele</i> znamenají převoditelné nástroje, které udělují vlastnictví právnické osobě osobě, která má v držení akcie na doručitele.
Skutečný majitel	<i>Skutečný majitel</i> znamená fyzickou osobu (osoby), která v konečném důsledku ⁵⁰ vlastní nebo kontroluje klienta ⁵¹ a/nebo fyzickou osobu jejímž jménem se uskutečňuje obchod. Zahrnuje také osoby, které v konečném důsledku vykonávají účinnou kontrolu nad právnickou osobou nebo jiným právním subjektem.
Příjemce	Význam termínu <i>příjemce</i> se v Doporučeních FATF liší podle kontextu: <ul style="list-style-type: none"> ▪ Ve trustovém právu je příjemce osobou nebo osobami, oprávněnými k plnění z jakéhokoli trustového uspořádání.

⁵⁰ „V konečném důsledku vlastní nebo kontroluje“ a „v konečném důsledku vykonávají účinnou kontrolu“ znamená situace, kdy jsou vlastnická/kontrolní práva vykonávána prostřednictvím řetězce vlastníků nebo jiným než přímým způsobem kontroly.

⁵¹ Tato definice by se měla také použít u skutečného vlastníka příjemce v souvislosti s životním pojištěním nebo jiným investičním pojištěním.

Termín	Definice
	<p>Příjemce může být fyzická nebo právnická osoba nebo jiný právní subjekt. Všechny trusty (jiné než charitativní nebo zákonem povolené necharitativní trusty) jsou povinny mít zjištělné příjemce. Zatímco trusty musí mít vždy nějakého nakonec zjištělného příjemce, nemusí však mít definované skutečné příjemce, ale pouze oprávněné subjekty až do doby, kdy nějaká osoba bude určena jako příjemce, nebo kapitál na konci stanovené doby dosáhne tzv. doby kumulace. Tato lhůta je obvykle shodná s dobou naplnění trustu a je obvykle uvedena v zakládací listině jako doba trvání trustu.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ V souvislosti s životním pojištěním nebo jiným investičním pojištěním je příjemce fyzická nebo právnická osoba nebo jiný právní subjekt nebo kategorie osob, kterým budou vyplaceny výnosy z pojištění až/pokud dojde k pojistné události kryté pojištěním. <p>Viz také Vysvětlivka k Doporučení 10 a 16.</p>
Finanční instituce příjemce	Viz Vysvětlivka k Doporučení 16.
Kompetentní orgány	<p><i>Kompetentní orgány</i> znamená všechny orgány veřejné moci⁵² s určenými pravomocemi v boji proti praní peněz a/nebo financování terorismu. Zejména sem spadá: FIU; orgány, které vyšetřují a/nebo stíhají praní peněz, predikativní trestné činy a financování terorismu a zajišťují/zmrazují a odnímají aktiva pocházející z trestné činnosti; orgány, které dostávají zprávy o přeshraničních převozech hotovosti a CPD; a orgány, které jsou odpovědné za dohled nebo kontrolu v oblasti AML/CFT s cílem zajistit soulad finančních institucí a DNFBP s požadavky AML/CFT. Orgány stavovské samosprávy nejsou považovány za kompetentní orgány.</p>
Konfiskace	<p>Výraz <i>konfiskace</i>, který zahrnuje i propadnutí, znamená trvalé zbavení finančních prostředků nebo jiných aktiv z příkazu kompetentního orgánu nebo soudu. Konfiskace nebo propadnutí probíhá soudním nebo správním řízením, které přenese vlastnictví určených finančních prostředků nebo jiných aktiv na stát. V tomto případě osoba (osoby) nebo subjekt (subjekty), které v době konfiskace nebo propadnutí vlastnily podíl na konkrétních finančních prostředcích nebo jiných aktivech, v zásadě pozbývají všech práv ke konfiskovaným nebo propadnutým finančním prostředkům nebo jiným aktivům. Rozhodnutí o konfiskaci nebo propadnutí majetku je většinou spojeno s odsouzením za trestný čin, nebo s rozhodnutím soudu, které určují, že konfiskovaný nebo propadnutý majetek pochází z protiprávní</p>

⁵² Včetně orgánů finančního dohledu zřízených jako nezávislé nevládní orgány státní moci.

Termín	Definice
	činnosti, nebo byl určen k použití v rozporu se zákonem.
Klíčové principy	<i>Klíčové principy</i> znamenají Klíčové principy efektivního bankovního dohledu (<i>Core Principles for Effective Banking Supervision</i>) vydané Basilejským výborem pro bankovní dohled, Cíle a principy regulace cenných papírů (<i>Objectives and Principles for Securities Regulation</i>) vydané Mezinárodní organizací komisí pro cenné papíry a Principy dohledu v pojišťovnictví (<i>Insurance Supervisory Principles</i>) vydané Mezinárodním sdružením orgánů dohledu v pojišťovnictví.
Korespondenční bankovníctví	<i>Korespondenční bankovníctví</i> znamená poskytování bankovních služeb bankou („korespondenční banka“) jiné bance („zadávací banka“). Velké mezinárodní banky obvykle fungují jako korespondenční banky pro tisíce jiných bank po celém světě. Zadávajícím bankám je poskytována široká škála služeb včetně správy hotovosti (např. úročené účty v různých měnách), mezinárodní bezhotovostní šekový clearing, průběžné korespondenční účty a směnárenské služby.
Stát	Všechny zmínky o <i>státu</i> nebo <i>státech</i> v Doporučeních FATF se ve stejné míře vztahují i na teritoria nebo jurisdikce.
Nepřímá platba	Viz Vysvětlivka k Doporučení 16.
Trestná činnost	<i>Trestná činnost</i> znamená: (a) všechny trestné činy, které jsou v daném státě predikativním trestným činem pro praní peněz; nebo (b) přinejmenším takové porušení zákona, které představuje predikativní trestný čin v souladu s Doporučením 3.
Přeshraniční bezhotovostní převod	Viz Vysvětlivka k Doporučení 16.
Peněžní hotovost	Peněžní hotovost znamená bankovky a mince, které jsou v oběhu jako prostředek směny.
Vybrané kategorie trestných činů	<p><i>Vybrané kategorie trestných činů</i> znamenají:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ spoluúčast na zločinném spolčení a vydírání; ▪ terorismus, včetně financování terorismu; ▪ obchod s lidmi a pašování lidí; ▪ sexuální vykořisťování včetně sexuálního vykořisťování dětí; ▪ ilegální obchod s narkotiky a psychotropními látkami; ▪ ilegální obchod se zbraněmi; ▪ ilegální obchod s kradenými věcmi a jiným zbožím; ▪ korupce a úplatkářství;

Termín	Definice
	<ul style="list-style-type: none"> ▪ podvod; ▪ padělání měny; ▪ padělání a pirátské pořízování produktů; ▪ trestné činy proti životnímu prostředí; ▪ vražda, těžké ublížení na zdraví; ▪ únos, omezování osobní svobody a braní rukojmí; ▪ krádež nebo loupež; ▪ pašování (i pokud se týká cel, spotřebních a jiných daní); ▪ daňové trestné činy (týkající se přímých a nepřímých daní); ▪ vydírání; ▪ padělání; ▪ pirátství; a ▪ insider trading a manipulace trhem. <p>Při rozhodování o tom, které trestné činy budou v rámci každé výše uvedené kategorie považovány za predikativní trestný čin, se může každý stát rozhodnout v souladu s vnitrostátní právní úpravou, jak bude tyto trestné činy definovat a jaká skutková podstata je kvalifikuje jako závažný trestný čin.</p>
Určené nefinanční obory a profese	<p><i>Určené nefinanční obory a profese jsou:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> (a) kasina;⁵³ (b) realitní makléři; (c) obchodníci s cennými kovy; (d) obchodníci s drahými kameny; (e) právníci, notáři a jiné nezávislé právnícké profese a účetní – tím se míní ti, kteří jednájí samostatně, jsou partnery nebo profesionály v zaměstnaneckém poměru k profesionální firmě. Nemyslí se tím „vnitřní“ profesní zaměstnanci v jiných typech společností, ani profesionálové pracující pro státní orgány, na které se mohou vztahovat opatření AML/CFT. (f) poskytovatelé služeb trustům a společnostem znamená všechny osoby a podniky, které nejsou zahrnuty jinde v těchto Doporučeních, a které jako předmět podnikání poskytují některou z uvedených služeb třetí osobě: <ul style="list-style-type: none"> ▪ zakládání právnických osob;

⁵³ Za *Kasina* se v rámci Doporučení FATF považují i internetová kasina a kasina umístěná na lodích.

Termín	Definice
	<ul style="list-style-type: none"> ▪ působení jako (nebo zprostředkování, aby jiná osoba působila jako) ředitel nebo jednatel společnosti, partner ve společnosti nebo v obdobném postavení vůči jiným právníckým osobám; ▪ poskytování sídla, obchodní adresy nebo místa, korespondenční nebo administrativní adresy společnosti, obchodního sdružení nebo jakékoli jiné právnícké osobě nebo právnímu uspořádání; ▪ působení jako (nebo zprostředkování, aby jiná osoba působila jako) správce svěřenského fondu nebo působení v obdobné funkci v jiné formě právního uspořádání; ▪ působení jako (nebo zprostředkování, aby jiná osoba působila jako) pověřený akcionář jiné osoby.
Osoba nebo subjekt zařazené na seznam	<p><i>Osoba nebo subjekt zařazené na seznam jsou:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> (i) jedinci, skupiny, podniky a subjekty určené výborem Rady bezpečnosti zřízeným podle rezoluce č. 1267 (1999) (výbor dle rezoluce č. 1267), jako jedinci spojení s Al-Kaidou, nebo subjekty, jiné skupiny a podniky spojené s Al-Kaidou; (ii) jedinci, skupiny, podniky a subjekty určené výborem Rady bezpečnosti zřízeným podle rezoluce č. 1988 (2011) (výbor dle rezoluce č. 1988), které jsou spojení s Tálibánem a představují hrozbu míru, stabilitě a bezpečnosti Afghánistánu, nebo subjekty, jiné skupiny a podniky spojené s Tálibánem; (iii) jakákoli fyzická nebo právnícká osoba nebo subjekt určené jurisdikcí nebo nadnárodní jurisdikcí podle rezoluce Rady bezpečnosti č. 1373 (2001); (iv) jakákoli fyzická nebo právnícká osoba nebo subjekt určené pro uplatnění cílených finančních sankcí podle rezoluce Rady bezpečnosti č. 1718 (2006) a navazujících rezolucí Rady bezpečnosti v přílohách k příslušným rezolucím, nebo výborem Rady bezpečnosti zřízeným podle rezoluce č. 1718 (2006) (sankční výbor dle rezoluce č. 1718) na základě rezoluce Rady bezpečnosti č. 1718 (2006); a (v) jakákoli fyzická nebo právnícká osoba nebo subjekt určené pro uplatnění cílených finančních sankcí podle rezoluce Rady bezpečnosti č. 1737 (2006) a navazujících rezolucí Radou bezpečnosti v přílohách k příslušným rezolucím, nebo výborem Rady bezpečnosti zřízeným podle čl. 18 rezoluce č. 1737 (2006) (sankční výbor dle rezoluce č. 1737) na základě rezoluce č. 1737

Termín	Definice
	(2006) a navazujících rezolucí.
Zařazení na seznam	<p><i>Zařazení na seznam</i> znamená identifikaci osoby nebo subjektu⁵⁴, který podléhá cíleným finančním sankcím podle:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1267 (1999) a navazujících rezolucí; ▪ Rezoluce Rady bezpečnosti č. 1373 (2001), včetně rozhodnutí, že příslušné sankce budou uplatněny na osobu nebo subjekt a zveřejnění tohoto rozhodnutí; ▪ Rezoluce Rady bezpečnosti č. 1718 (2006) a navazujících rezolucí; ▪ Rezoluce Rady bezpečnosti č. 1737 (2006) a navazujících rezolucí; a ▪ jakékoli budoucí rezoluce Rady bezpečnosti, které uvalí cílené finanční sankce v souvislosti s financováním šíření zbraní hromadného ničení.
Vnitrostátní bezhotovostní převod	Viz Vysvětlivka k Doporučení 16.
Vymahatelná opatření	Viz poznámka k Právnímu základu požadavků na finanční instituce a DNFBP.
Ex parte	Ex parte znamená řízení bez předchozího oznámení dotčené straně a její účasti.
Svěřenský fond	<i>Svěřenský fond</i> znamená trust, který je jasně zřízen zakladatelem obvykle formou dokumentu, např. písemnou zakládací listinou. Je třeba jej odlišit od trustu vzniklého na základě zákona a ne jako výsledek jasného záměru nebo rozhodnutí zakladatele zřídit trust nebo obdobný právní subjekt (např. konstruktivní trust).
Nepravdivé ohlášení	Viz Vysvětlivka k Doporučení 32.
Nepravdivé oznámení	Viz Vysvětlivka k Doporučení 32.
Finanční skupina	<i>Finanční skupina</i> znamená skupinu, která se sestává z mateřské společnosti nebo jakéhokoli jiného typu právnické osoby, která vykonává kontrolu a koordinuje funkce ostatních ve skupině za účelem uplatnění skupinového dohledu podle Klíčových principů, včetně poboček a/nebo dceřiných společností, které podléhají

⁵⁴ Fyzického nebo právnického.

Termín	Definice
	strategiím a postupům AML/CFT na úrovni skupiny.
Finanční instituce	<p><i>Finanční instituce</i> znamená jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobu, která jako předmět podnikání provádí pro nebo jménem klienta jednu nebo více z uvedených činností nebo operací:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Přijímání vkladů a jiných splatných finančních prostředků od veřejnosti.⁵⁵ 2. Půjčování.⁵⁶ 3. Finanční leasing.⁵⁷ 4. Poskytování služeb převodu peněz nebo hodnoty.⁵⁸ 5. Vydávání a správa platebních prostředků (např. kreditní a debetní karty, šeky, cestovní šeky, peněžní poukázky a bankovní směnky, elektronické peníze). 6. Finanční záruky a závazky. 7. Podnikání s: <ol style="list-style-type: none"> (a) nástroji peněžního trhu (šeky, směnky, depozitní certifikáty; deriváty atd.); (b) cizí měnou; (c) devizami, úrokovými sazbami a indexy; (d) převoditelnými cennými papíry; (e) komoditními futures. 8. Účast na obchodech týkajících se cenných papírů a poskytování s tím souvisejících finančních služeb. 9. Individuální a kolektivní portfolio management; 10. Úschova a správa hotovosti nebo likvidních cenných papírů jménem jiné osoby. 11. Jiné investice, správa nebo řízení finančních prostředků nebo peněz jménem jiné osoby. 12. Uzavírání a správa životního pojištění a jiných investičních pojištění.⁵⁹ 13. Směna peněz vč. hotovosti.
Zahraníční partnerské orgány	<p><i>Zahraníční partnerské orgány</i> znamená zahraniční kompetentní orgány, které mají obdobné pravomoci a vykonávají obdobné funkce v záležitosti, u které je žádána součinnost, i pokud má takový zahraniční kompetentní orgán jiný charakter nebo status (např.</p>

⁵⁵ Včetně privátního bankovníctví.

⁵⁶ Včetně mimo jiné: spotřebních úvěrů, hypoték, faktoringu s nebo bez zdroje; a financování komerčních transakcí (včetně forfeitingu).

⁵⁷ Nevztahuje se na dohody o finančním leasingu, které se týkají spotřebního zboží.

⁵⁸ Nevztahuje se na fyzické nebo právnické osoby, které poskytují finančním institucím pouze služby týkající se přenosu zpráv nebo jiné podpůrné systémy pro převod finančních prostředků. Viz Vysvětlivka k Doporučení 16.

⁵⁹ Týká se jak pojišťoven, tak zprostředkovatelů pojištění (agenti a brokeri).

Termín	Definice
	<p>v různých zemích může být dohled v oblasti AML/CFT nad některými finančními sektory vykonáván orgánem dohledu, který rovněž vykonává obezřetnostní dohled, nebo součástí FIU, která vykonává dohled).</p>
Zmrazit	<p>V souvislosti s konfiskací a předběžnými opatřeními (např. Doporučení 4, 32 a 38) znamená termín zmrazit zákaz převodu, přeměny, nakládání nebo pohybu jakéhokoli majetku, vybavení nebo jiných prostředků na základě a během platnosti opatření kompetentního orgánu nebo soudu v souladu s mechanismem zmrazení zdrojů, nebo do té doby, dokud kompetentní orgán nerozhodne o konfiskaci nebo propadnutí.</p>
	<p>Pro účely Doporučení 6 a 7 týkajících se provádění cílených finančních sankcí, znamená termín zmrazit zákaz převodu, přeměny, nakládání nebo pohybu jakýchkoli finančních prostředků nebo jiných aktiv, které jsou vlastněny nebo ovládány osobami nebo subjekty zařazenými na seznam na základě a během platnosti opatření iniciovaného Radou bezpečnosti OSN nebo kompetentním orgánem nebo soudem v souladu s platnými rezolucemi Rady bezpečnosti.</p>
	<p>V každém případě zůstávají zmrazený majetek, vybavení, prostředky, finanční prostředky nebo jiná aktiva majetkem fyzické nebo právnické osoby (osob), které na něm měly účast v době, kdy došlo ke zmrazení a může být nadále spravován třetí osobou, nebo prostřednictvím ujednání zřízeného fyzickou nebo právnickou osobou (osobami) před tím, než byly zahájeny kroky v souladu s mechanismem zmrazení zdrojů nebo v souladu s jinými národními ustanoveními. Součástí provedení zmrazení může být rozhodnutí státu o převzetí kontroly nad majetkem, vybavením, prostředky nebo finanční prostředky nebo jinými aktivy, za účelem zabránění jejich úniku.</p>
Základní principy vnitrostátního práva	<p>Znamená základní právní principy, na kterých je založen národní právní systém a které poskytují rámec pro přijímání zákonů a výkon pravomocí. Základní principy jsou obvykle obsaženy nebo vyjádřeny v národní ústavě nebo podobném dokumentu, nebo prostřednictvím rozhodnutí nejvyššího soudu, který má pravomoc závazně vykládat a určovat národní právo. Ačkoli se stát od státu liší, příklady těchto základních principů jsou právo na spravedlivý proces, presumpce nevinu a právo na účinnou soudní ochranu.</p>
Finanční prostředky	<p><i>Finanční prostředky</i> znamená aktiva jakéhokoli druhu, ať hmotná či nehmotná, materiální či nemateriální, movitá či nemovitá, jakkoli nabytá, a právní dokumenty nebo nástroje v jakékoli formě včetně elektronické či digitální, prokazující oprávnění nebo podíl na takových aktivech.</p>
Finanční	<p><i>Finanční prostředky a jiná aktiva</i> znamená jakákoli aktiva včetně, ale</p>

Termín	Definice
prostředky nebo jiná aktiva	bez omezení na, finanční aktiva, hospodářské zdroje, majetek jakéhokoli druhu ať materiální či nemateriální, movitý či nemovitý, jakkoli nabytý, a právní dokumenty nebo nástroje v jakékoli formě, včetně elektronické či digitální, prokazující oprávnění nebo podíl na takových finančních prostředcích nebo jiných aktivech, včetně, ale bez omezení na, bankovní úvěry, cestovní šeky, bankovní šeky, peněžní poukázky, akcie, cenné papíry, dluhopisy, směnky, akreditivy a jakékoli úroky, dividendy nebo jiné příjmy nebo nárůst hodnoty těchto finančních prostředků nebo jiných aktiv.
Identifikační údaje	<i>Identifikační údaje</i> znamená spolehlivé, nezávislé zdroje dokumentů, údajů nebo informací.
Zprostředkující finanční instituce	Viz Vysvětlivka k Doporučení 16.
Mezinárodní organizace	Mezinárodní organizace jsou subjekty zřízené formálními politickými dohodami mezi členskými státy, které mají statut mezinárodních smluv. Jejich existence je členskými státy právně uznána a nejsou považovány za instituce se sídlem na území státu, ve kterém se nacházejí. Příkladem mezinárodních organizací jsou: Organizace spojených národů a její přidružené mezinárodní organizace jako Mezinárodní námořní organizace; regionální mezinárodní organizace jako Rada Evropy, instituce Evropské unie, Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě a Organizace amerických států; vojenské mezinárodní organizace jako Organizace severoatlantické smlouvy; a hospodářské organizace jako Světová obchodní organizace nebo Sdružení národů jihovýchodní Asie atd.
Zákon	Viz poznámka k Právnímu základu požadavků na finanční instituce a DNFBP.
Právní uspořádání	<i>Právní uspořádání</i> znamená svěrenské fondy nebo jiné obdobné právní subjekty. Příkladem dalších obdobných uspořádání (pro účely AML/CFT) jsou fiducie, německý treuhand a italský fideicomiso.
Právnícká osoba	<i>Právnícká osoba</i> znamená jakýkoli subjekt jiný než fyzická osoba, který může založit stálý klientský vztah s finanční institucí nebo jiným způsobem vlastnit majetek. Zahrnuje společnosti, korporace, nadace, veřejnoprávní instituce typu německého anstalt, sdružení nebo spolky a jiné obdobné subjekty.
Trestný čin praní peněz	Odkazy (s výjimkou Doporučení 3) na <i>trestný čin praní peněz</i> znamenají nejen primární trestný čin (činy), ale i související trestné činy.
Služby převodu peněz nebo	<i>Služby převodu peněz nebo hodnoty (Money or value transfer services - MVTs)</i> znamenají finanční služby, které zahrnují příjem hotovosti,

Termín	Definice
hodnoty	šeků, jiných peněžních nástrojů nebo jiných prostředků uchování hodnoty a platbu příjemci v hotovosti, nebo v jiné formě v odpovídající výši prostřednictvím komunikace, zprávy, převodu nebo prostřednictvím zúčtovací sítě, ke které poskytovatel MVTS patří. Transakce prostřednictvím takových služeb mohou ke koncové platbě třetí osobě probíhat přes jednoho, nebo více prostředníků a mohou zahrnovat jakékoli nové platební metody. Někdy jsou tyto služby vázány na geografickou lokalitu a popisovány specifickými termíny jako <i>hawala</i> , <i>hundi</i> a <i>fei-chen</i> .
Konfiskace bez odsouzení za trestný čin	<i>Konfiskace bez odsouzení za trestný čin</i> znamená konfiskaci prostřednictvím soudního řízení ve věci trestného činu, u které není požadováno pravomocné odsouzení za trestný čin.
Nezisková organizace	Viz Vysvětlivka k Doporučení 8.
Plátce	Viz Vysvětlivka k Doporučení 16.
Finanční instituce plátce	Viz Vysvětlivka k Doporučení 16.
Průběžný korespondenční účet	Viz Vysvětlivka k Doporučení 12.
Fyzický přeshraniční převoz	Viz Vysvětlivka k Doporučení 32.
Politicky exponované osoby (PEPs)	<p><i>Zahraniční PEPs</i> jsou jedinci, kteří jsou ve významné veřejné funkci udělené cizím státem, např. hlavy států nebo vlád, vysoce postavení politici, členové vlády, soudní a vojenští hodnostáři, vysoce postavení funkcionáři státem vlastněných společnosti, důležití členové politických stran.</p> <p><i>Vnitrostátní PEPs</i> jsou jedinci, kteří jsou ve významné veřejné funkci udělené daným státem, např. hlavy států nebo vlád, vysoce postavení politici, členové vlády, soudní a vojenští hodnostáři, vysoce postavení funkcionáři státem vlastněných společnosti, důležití členové politických stran.</p> <p><i>Osoby, které jsou ve významné funkci udělené mezinárodní organizací</i> jsou členové nejvyššího vedení, t.j. ředitel, zástupce ředitele a členové představenstva nebo osoby v obdobných funkcích.</p> <p>Definice PEPs se nemá týkat středního a nižšího managementu v rámci výše uvedených kategorií.</p>
Výnosy	<i>Výnosy</i> znamenají jakýkoli majetek odvozený nebo získaný přímo

Termín	Definice
	nebo nepřímo spácháním trestného činu.
Majetek	<i>Majetek</i> znamená aktiva jakéhokoli druhu ať hmotná či nehmotná, movitá či nemovitá, materiální či nemateriální a právní dokumenty nebo nástroje prokazující oprávnění nebo podíl na takových aktivech.
Nadprahový bezhotovostní převod	Viz Vysvětlivka k Doporučení 16.
Odpovídající opatření	<i>Odpovídající opatření</i> znamená vhodná opatření, která jsou přiměřená rizikům praní peněz a financování terorismu.
Související s financováním terorismu nebo praním peněz	Viz Vysvětlivka k Doporučení 32.
Požadované	Viz Vysvětlivka k Doporučení 16.
Riziko	Všechny zmínky o <i>riziku</i> znamenají riziko praní peněz a/nebo financování terorismu. Tento termín by měl být chápán ve shodě s Vysvětlivkou k Doporučení 1.
Mít jistotu	Kde se uvádí, že finanční instituce má <i>mít</i> o něčem <i>jistotu</i> , znamená to, že finanční instituce musí být schopna odůvodnit své hodnocení kompetentnímu orgánu.
Zajistit	<i>Zajistit</i> znamená zakázat převod, přeměnu, nakládání nebo pohyb majetku na základě rozhodnutí kompetentního orgánu nebo soudu na základě mechanismu zmrazení zdrojů. Ale na rozdíl od zmrazení zdrojů je zajištění ovlivněno mechanismem, který umožňuje kompetentnímu orgánu nebo soudu převzít kontrolu nad zajištěným majetkem. Zajištěný majetek zůstává majetkem fyzické nebo právnické osoby (osob), které na něm má účast v okamžiku zajištění, i pokud kompetentní orgán nebo soud sám převezme držení, správu nebo ovládání zajištěného majetku.
Orgán stavovské samosprávy (OSS)	OSS (Self-regulatory body - SRB) je orgánem, který reprezentuje profesi (např. právníky, notáře, jiné nezávislé právnické profese nebo účetní) a který sestává ze členů této profese, podílí se na regulaci osob oprávněných vstoupit do a podnikat v dané profesi, a také vykonává některé funkce v oblasti dohledu a kontroly. Tento orgán by měl prosazovat pravidla, která zajistí, že členové dané profese dodržují vysoký etický a morální standard.
Přímá platba	Viz Vysvětlivka k Doporučení 16.
Zakladatel	<i>Zakladatelé</i> jsou fyzické nebo právnické osoby, které prostřednictvím

Termín	Definice
	zakládací listiny nebo obdobným ujednáním převedou vlastnictví svých aktiv na správce trustu.
Shell banka	<p><i>Shell banka</i> znamená banku, která není fyzicky přítomna ve státě, kde je usazena a licencována, a která není přičleněna k regulované finanční skupině, nad kterou je vykonáván účinný konsolidovaný dohled.</p> <p><i>Fyzicky přítomna</i> znamená, že má v daném státě skutečné své vedení. Existence místního agenta nebo běžných zaměstnanců fyzickou přítomnost nezakládá.</p>
Měl/a/o/i/y by	Pro účely hodnocení souladu s Doporučeními FATF je podmiňovací způsob použit ve významu <i>mít povinnost, muset</i> .
Automatické zpracování	Viz Vysvětlivka k Doporučení 16.
Orgány dohledu	<i>Orgány dohledu</i> znamenají určené kompetentní orgány nebo nestátní orgány, které jsou odpovědné za zajištění souladu finančních institucí („ <i>orgány finančního dohledu</i> “ ⁶⁰) a/nebo DNFBP s požadavky v boji proti praní peněz a financování terorismu. Nestátní orgány (mohou zahrnovat některé typy OSS) by měly být oprávněny dohlížet a sankcionovat finanční instituce nebo DNFBP s ohledem na požadavky AML/CFT. Tyto nestátní orgány by měly být ze zákona oprávněny vykonávat své funkce a v tomto ohledu by nad nimi měl kompetentní orgán vykonávat dohled.
Cílené finanční sankce	<i>Cílené finanční sankce</i> znamená jak zmrazení aktiv tak zákaz zpřístupnit přímo či nepřímo finanční prostředky nebo jiná aktiva ve prospěch osob nebo subjektů zařazených na seznam.
Terorista	<i>Terorista</i> znamená jakoukoli fyzickou osobu, která (i) spáchá, nebo se pokusí spáchat teroristický čin jakýmkoli způsobem, přímo či nepřímo, nezákonně a vědomě; (ii) se podílí jako spolupachatel na teroristickém činu; (iii) organizuje nebo řídí ostatní, aby páchali teroristické činy; nebo (iv) přispěje ke spáchání teroristického činu skupinou osob jednajících ve společném zájmu, pokud je přispění záměrné a s cílem podpořit teroristický čin nebo s vědomím, že záměrem skupiny je spáchat teroristický čin.
Teroristický čin	<p><i>Teroristický čin</i> zahrnuje:</p> <p>(a) čin, který představuje trestný čin, jak je popsán v následujících smlouvách: (i) Úmluva o potlačení nezákonných únosů letadel (1970); (ii) Úmluva o potlačení nezákonné činnosti ohrožující</p>

⁶⁰ Včetně orgánů dohledu podle klíčových principů, které vykonávají dohledové funkce týkající se implementace Doporučení FATF.

Termín	Definice
	<p>bezpečnost civilního letectví (1971); (iii) Úmluva o prevenci a postihu zločinů proti mezinárodně chráněným osobám včetně diplomatických představitelů (1973); (iv) Mezinárodní úmluva proti braní rukojmích (1979); (v) Úmluva o fyzické ochraně jaderného materiálu (1980); (vi) Protokol o potlačení nezákonné činnosti na mezinárodních civilních letištích doplňující úmluvu o potlačení nezákonné činnosti ohrožující bezpečnost civilního letectví (1988); (vii) Úmluva o potlačení nezákonné činnosti ohrožující bezpečnost námořní dopravy (2005); (viii) Protokol o potlačení trestné činnosti ohrožující bezpečnost stálých plošin umístěných na kontinentálním šelfu (2005); (ix) Mezinárodní úmluva o potlačení teroristických pumových útoků (1997); a (x) Mezinárodní úmluva o potlačení financování terorismu (1999).</p> <p>(b) jakýkoli jiný čin, jehož cílem je způsobit smrt nebo vážné zranění civilnímu obyvatelstvu, nebo jakékoli jiné osobě, která se aktivně neúčastní nepřátelských činů v situaci válečného konfliktu, pokud je cílem takového činu v závislosti na jeho povaze nebo souvislostech zastrašit populaci nebo donutit vládu nebo mezinárodní organizaci něco učinit, nebo od něčeho upustit.</p>
Financování terorismu	<i>Financování terorismu</i> znamená financování teroristických činů, teroristů nebo teroristických organizací.
Trestný čin financování terorismu	<i>Trestný čin financování terorismu</i> znamená (s výjimkou Doporučení 4) nejen primární trestný čin (činy), ale i související trestné činy.
Teroristická organizace	<i>Teroristická organizace</i> znamená jakoukoli skupina teroristů, která: (i) spáchá, nebo se pokusí se spáchat teroristický čin jakýmkoli způsobem, přímo či nepřímo, nezákonně a vědomě; (ii) se podílí jako spolupachatel na teroristickém činu; (iii) organizuje nebo řídí ostatní, aby páchali teroristické činy; nebo (iv) přispěje ke spáchání teroristického činu skupinou osob jednajících ve společném zájmu, pokud je přispění záměrné a s cílem podpořit teroristický čin nebo s vědomím, že záměrem skupiny je spáchat teroristický čin.
Třetí osoby	Pro účely Doporučení 6 a 7 pojem <i>třetí osoby</i> zahrnuje, ale neomezuje se na, finanční instituce a DNFBP.

Termín	Definice
	Viz také Vysvětlivka k Doporučení 17.
Svěřenský správce	<p>Termíny <i>trust</i> a <i>svěřenský správce</i> by měly být chápány, jak jsou popsány v čl. 2 <i>Haagské úmluvy o právu rozhodném pro trust a o jeho uznání</i>⁶¹ a v souladu s touto úmluvou.</p> <p>Správci trustů mohou být profesionálové (např. podle jurisdikce advokáti nebo trustové společnosti), pokud jsou za svou funkci správce placeni, nebo neprofesionálové (např. osoba jednající bezplatně jménem rodiny).</p>
Jedinečné referenční číslo transakce	Viz Vysvětlivka k Doporučení 16.
Neprodleně	<p><i>Neprodleně</i> znamená v ideálním případě během několika hodin od určení Radou bezpečnosti OSN nebo jejím příslušným sankčním výborem (např. výborem dle rezoluce č. 1267, výborem dle rezoluce č. 1988, sankčním výborem dle rezoluce č. 1718 nebo sankčním výborem dle rezoluce č. 1737). Pro účely S/RES/1373(2001) znamená <i>neprodleně</i> poté, co vzniknou důvodná podezření nebo oprávněné důvody podezřívát nebo se domnívat, že osoba nebo subjekt je terorista, osoba financující terorismus nebo teroristickou organizaci. V obou případech by <i>neprodleně</i> mělo být chápáno v kontextu potřeby předejít úniku nebo ztrátě finančních prostředků nebo jiných aktiv, která jsou spjata s teroristy, teroristickými organizacemi, těmi, kteří financují terorismus, a s financováním šíření zbraní hromadného ničení a potřeby globální koordinované akce k rychlému zablokování a přerušení toků finančních prostředků.</p>

⁶¹ Článek 2 Haagské úmluvy:

Pro účely této Úmluvy se termínem „trust“ rozumí právní vztah vytvořený – mezi živými, nebo smrtí – osobou zakladatele tím, že se aktiva dají pod kontrolu správce trustu ve prospěch příjemce, nebo za konkrétním účelem.

Trust má následující znaky –

- a) aktiva představují samostatný fond a nejsou součástí vlastního majetku správce trustu;*
- b) vlastnický nárok k aktivům trustu je na jméno správce trustu nebo jeho jménem na jméno jiné osoby;*
- c) správce trustu má pravomoc a povinnost, za kterou je odpovědný, aktiva spravovat, používat je nebo nakládat s nimi v souladu s podmínkami trustu a zvláštními povinnostmi, které mu ukládá zákon.*

Výhrada některých práv a pravomocí zakladatelem a skutečnost, že správce trustu může mít sám práva jako příjemce, nejsou nutně v rozporu s existencí trustu.

PŘEHLED ZKRATEK

AML/CFT	Prevence praní peněz/boj proti financování terorismu (Anti-Money Laundering / Countering the Financing of Terrorism; also used for <i>Combating the financing of terrorism</i>)
CDD	Identifikace a kontrola klienta (Customer Due Diligence)
CPD/BNI	Cenné papíry na doručitele (Bearer-Negotiable Instrument)
DNFBP	Určené nefinanční obory a profese (Designated Non-Financial Business or Profession)
FATF	Finanční akční výbor (Financial Action Task Force)
FIU	Finanční zpravodajská jednotka (Financial Intelligence Unit)
IN	Vysvětlivka (Interpretive Note)
MVTS	Služby převodu peněz nebo hodnoty (Money or Value Transfer Service(s))
NPO	Nezisková organizace (Non-Profit Organisation)
OPO/STR	Oznámení o podezřelém obchodu (Suspicious Transaction Report)
OSN	Organizace spojených národů
OSS/SRB	Orgán stavovské samosprávy (self-regulatory body)
Palermská úmluva	Úmluva Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu (2000)
PEP	Politicky exponovaná osoba (Politically Exposed Person)
R.	Doporučení (Recommendation)
RBA	Přístup založený na posouzení rizik (Risk-Based Approach)
SR.	Zvláštní doporučení (Special Recommendation)
Úmluva o financování terorismu	Mezinárodní úmluva o potlačení financování terorismu (1999)
Vídeňská úmluva	Úmluva Organizace spojených národů proti nelegálnímu obchodování s narkotiky a psychotropními látkami (1988)

PŘÍLOHA: DOKUMENTY FATF OBSAHUJÍCÍ POKYNY A VODÍTKA

Best Practice Guidelines on Providing Feedback to Reporting Financial Institutions and Other Persons (červen 1998).

Guidance for Financial Institutions in Detecting Terrorist Financing (duben 2002).

International Best Practices: Combating the Abuse of Non-Profit Organisations (říjen 2002).

International Best Practices: Combating the Abuse of Alternative Remittance Systems (červen 2003).

The Implementation of Financial Provisions of United Nations Security Council Resolutions to Counter the Proliferation of Weapons of Mass Destruction (červen 2007).

Guidance on the Risk-Based Approach (červen 2007 - říjen 2009). Nine documents including RBA Guidance for:

- the Financial Sector;
- Real Estate Agents;
- Accountants;
- TCSPs;
- Dealers in precious metals and stones;
- Casinos;
- Legal Professionals;
- Money Service Businesses; and
- the Life Insurance Sector.

The Implementation of Activity-Based Financial Prohibitions of United Nations Security Council Resolution 1737 (říjen 2007).

Capacity Building for Mutual Evaluations and Implementation of the FATF Standards within Low Capacity Countries (únor 2008).

Best Practices Paper on Trade Based Money Laundering (červen 2008).

The Implementation of Financial Provisions of UN Security Council Resolution 1803 (říjen 2008).

International Best Practices: Freezing of Terrorist Assets (červen 2009).

International Best Practices: Detecting and Preventing the Illicit Cross-Border Transportation of Cash and Bearer Negotiable Instruments (únor 2010).

Best Practices Paper on Recommendation 2: Sharing among domestic competent authorities information related to the financing of proliferation (březen 2012)

Financial Investigations Guidance (červenec 2012)

Best Practices: Managing the Anti-Money Laundering and Counter-Terrorist Financing Policy Implications of Voluntary Tax Compliance Programmes (říjen 2012).

Best Practices on Confiscation (Recommendations 4 and 38) and a Framework for Ongoing Work on Asset Recovery (říjen 2012)

Revised FATF Guidance on Anti-Money Laundering and Terrorist Financing Measures and Financial Inclusion (únor 2013).

Guidance on National Risk Assessment (únor 2013).